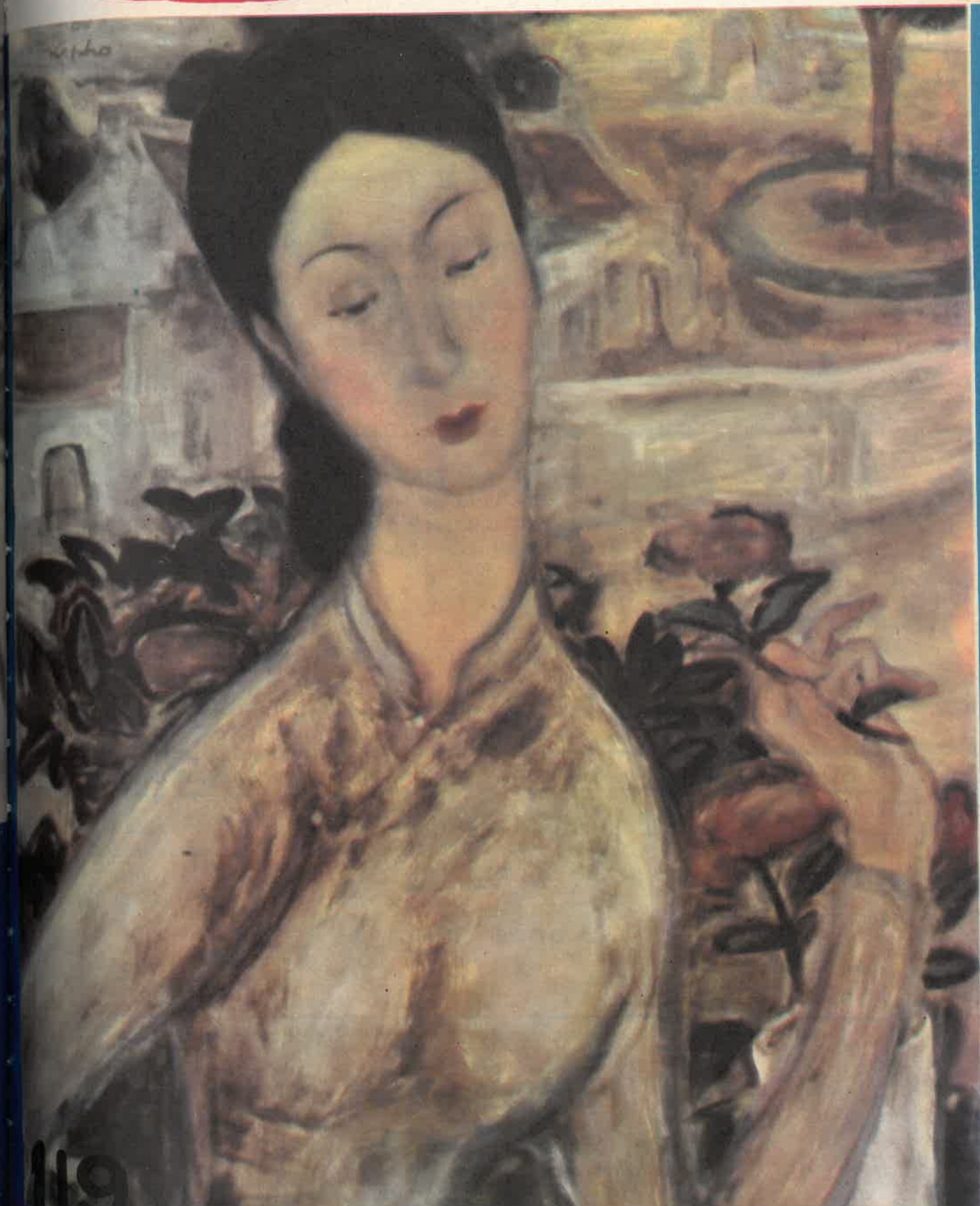

ĐỜI

DS 351
D642 +

Chạy Tết

ĐÔI

119

ĐẶC BIỆT : «CHẠY TẾT»

- CHỢ LỚN CHẠY TẾT : phongsựcủatiênuốc
- NHỚ MÙA XUÂN ĐÔI : sagiang

2

CHÁNH TRI

- MỘT CUỘC CHẠY ĐUA BÃO RIẾT TẠI ĐÔNG NAM Á : lữđạinguyên
- 35 KIỀU TƯỚNG QUÂN : vihuongchũ
- NGÀY CHIẾN TRANH VIỆT PHÁP BÙNG NỔ : HỒ CHÍ MINH VỚI KẾ HOẠCH NAVARRE

3

VĂN NGHỆ

- KỂ BÁN MÁU : nguyễnthuylong
- THẦN THOẠI BẮC ÂU : đoãnquốccã
- CỨU VẤN MỘT MỐI TÌNH : iêdê
- XÂY CHÒ : hoànghàithủy

4

CÁC MỤC THƯỜNG XUYỀN

- NÓI VỚI ĐẦU GỐI • THƠ ĐÔI • SINH TỬ PHÙ • TRANG THƠ
- ĐÔI MUÒN MẶT • ĐỖ BUỒN TÌNH HOA • THỜI SỰ THỂ
- GIỚI • THỜI SỰ TRONG NƯỚC • ĐIỆN ẢNH • NHIẾP ẢNH • SINH HOẠT NGHỆ THUẬT

ĐÔI • NĂM THỨ BA • SỐ 119 • TUẦN LỄ TỪ 3-2-1972 ĐẾN 10-2-1972

Tòa soạn
143-145 Cống Quỳnh
Saigon
Đ.T. 22.323

▼
Chủ nhiệm
Bà Trần thị Anh Minh

Chủ trương biên tập

CHU TỬ
và nhóm Sống

GIÁ 70đ

Giao dịch Quảng cáo
Hội ông Linh
143-145 Cống Quỳnh
SAIGON

Bắt gởi báo đôi miễn gởi cho báo khác và ngược lại. Nhà báo không trả lại oan thạc

HY VỌNG CUỐI NĂM

Tám điểm đề nghị Hòa Bình mới của T.Th Nguyễn văn Thiệu và Tổng Thống Nixon được đưa vào lúc năm cũ đang dần hết. Những đề nghị hòa bình mới bao giờ cũng được người dân đón tiếp như một tin mừng...

Nhưng người dân Việt vốn đã phải đón tiếp quá nhiều tin mừng hụt. Vì vậy lần này, đón một tin mừng nữa, người dân không khỏi cảm thấy vẫn còn e dè lo ngại.

Xét tám điểm đề nghị mới của hai chánh phủ Việt, Mỹ, những điểm sau đây phải được coi là cụ thể hơn trước:

— Thứ nhất, một thời hạn triệt thoái của quân đội Mỹ được đưa ra. Thời hạn đó là sáu tháng sau khi hai bên ký một thỏa hiệp đình chiến.

— Thứ hai, một cuộc bầu cử Tổng Thống mới được ấn định, sáu tháng sau khi ký thỏa hiệp.

— Một cơ quan độc lập (có nghĩa là nằm ngoài các phe phái, tuy chưa biết sẽ có hình thù như thế nào) tổ chức cuộc bầu cử kể trên.

— Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu sẽ từ chức một tháng trước ngày bầu cử, để cơ quan Độc Lập nối trên tổ chức bầu cử, trong khi chủ tịch Thượng Viện xử lý việc hành chánh của quốc gia.

— Mỹ công nhận kết quả của cuộc bầu cử dù ai thắng cũng được.

— Trở lại hiệp định Genève, giữ nguyên trạng Đông Dương. Những đề nghị trên đây sẽ còn phải được bàn cãi với phe Cộng, mà chánh phủ Mỹ cho biết họ sẵn sàng «linh động mềm dẻo».

Những điểm có thể coi là phù hợp trên nguyên tắc với các đòi hỏi cũ của phe Cộng là:

— Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu rút lui.

— Một «Chánh phủ hòa hợp» (mà VNCH gọi là Cơ Quan Độc Lập) đứng ra tổ chức cuộc bầu cử.

— Mỹ đứng ngoài cuộc bầu cử bằng cách rút hết quân.

Ngoài ra còn những điểm đối nghịch khó thỏa thuận:

— VNCH sẽ đòi quân đội Cộng Sản miền Nam giải giới và quân Bắc Việt rút về Bắc.

— Cộng Sản sẽ đòi hỏi xóa bỏ cả hiến pháp 1967, mà tinh thần bản 8 điểm đề nghị mới vẫn muốn giữ lại.

— Thời hạn 6 tháng rút quân, một tháng từ chức sẽ được hai bên co kéo lâu lắc mới thỏa hiệp được.

Ngoài những điểm trên, một thỏa hiệp chỉ được ký kết khi nào có Nga ủng hộ, và nội bộ chánh trị Bắc Việt được ổn định, hai phe thân Nga và thân Tàu tranh chấp ngai vàng.

Chúng ta không ao ước chi hơn là đất nước hòa bình.

Trong đêm giao thừa, cầu nguyện vong linh tiền tổ phù hộ cho cuộc hòa đàm tiền triển và sang năm chúng ta sẽ được ăn một cái tết hòa bình.

Mỗi năm tới ngày phát giải thưởng văn chương của Tổng Thống, người ta lại hồi hộp theo dõi coi văn nghệ sĩ nào được hưởng ơn mưa móc. Năm nay, theo tin sau cùng tiết lộ thì giải văn, kịch đã không có ai xứng đáng nhận giải nhất, nhì, ba cho nên ban tuyển trạch (hình như còn kêu tên long trọng là ban giám khảo) chỉ trao tặng giải khuyến khích. Không biết ban tuyển trạch đã «cứu xét» các tác phẩm ra sao mà lại chỉ trao giải thưởng khuyến khích?

Nếu không biết rõ các tác giả dự giải thưởng thì người ta dễ ngộ nhận rằng giới văn nghệ Việt Nam càng ngày càng thật lười. Giải thưởng về văn thuyết, năm ngoái có ba nữ sĩ: trực lãnh, theo thứ tự: Túy Hồng, Thụy Vũ và Nhã Ca. Năm nay, không có ai xứng đáng lãnh giải như ba nữ sĩ nữa!

Văn nghệ thật lười, chỉ còn đang khuyến khích thôi!

Nếu coi giải thưởng văn chương của Tổng Thống là thước đo giá trị văn nghệ miền Nam V.N. thì việc thật lười trên đây chứng tỏ rằng văn nghệ miền Nam mỗi ngày một kém cỏi. Tiếc thay, tình trạng văn nghệ càng ngày càng kém cỏi, sau khi Tổng Thống và phủ Quốc vụ Khanh đã gắng công tổ chức giải thưởng để khuyến khích và nâng đỡ văn nghệ sĩ! Không ai ngờ rằng công tác khuyến khích đó lại khiến nền văn chương cứ lười dần như vậy!

Nếu coi giải thưởng văn chương của Tổng Thống không phải thước đo nền văn nghệ miền Nam, mà chỉ đo riêng những người tham dự và chiêm giải thôi, thì việc trao tặng như trên lại chứng tỏ tài năng người tham dự giải thưởng cũng thật lười. Người dự giải thật lười là người có văn tài không chịu dự giải sao? Họ không dự giải vì họ chê tiền treo giải ít quá vì tiền bạc mất giá mà giải thưởng không tăng?

Chỉ biết rằng khi các ban tuyển trạch chỉ phát giải an ủi thì phần lớn số tiền được treo làm giải thưởng sẽ trả lại cho ngân sách quốc gia, hoặc được xử dụng để sửa chữa các cơ sở thuộc Phủ Vạn hóa như đã có lần xảy ra!

KHA TRẦN CÁ

Phi của giới thật! Đẳng nào cũng là một món tiền trên trời rơi xuống, không biết đem phân phát hết cho các nhà Văn nghệ ăn tết, lại đem trả lại nhà nước, không biết các ông Giám khảo (!) có ý tiết kiệm công quỹ, hay là các ông lơ khờ tưởng mình đang chăm giải thật và chăm với tất cả lương tâm yêu nghề của một vị giám khảo!

Ngày 3 tháng 10 ai ơi

Đó là tiếng hát còn vang vọng bên tai chúng ta từ gần bốn tháng nay, khiến chúng ta luôn luôn nhớ tới ngày bầu cử vinh quang của chế độ.

Chúng ta lại mới nhớ tới ngày 3 tháng 10 ai ơi là nhờ ông Phạm văn R. 42 tuổi, nhà ở đường Nguyễn thiện Thuật.

Ông R. vừa đạt được thành tích mới về mao hóa và ráp nối chữ ký.

Ông đưa cho người ta coi bức phóng ảnh một văn thư có tiêu đề của phủ Tổng thống và chữ ký. Triện son của tổng thống, Văn thư đó ủy nhiệm cho nhân vật Huỳnh trung N. thành lập lực lượng lao động Không, Hai, Ba V.N.

Với bức phóng ảnh văn thư đó ông R. đã đi khoe với nhiều người rằng áp phe này có thể lời trăm triệu mỗi tháng. Vì vậy ai muốn gia nhập phải ký quỹ năm triệu.

Khi bị tố giác, người ta khám phá ra bức phóng ảnh ông R. là đồ mao hóa. Tiêu đề phủ T.Th và chữ ký T.Th đều có thật, nhưng cất ra từ một văn thư khác.

Văn thư nguyên bản bị cất, tiếc thay, lại là văn thư Tổng thống gửi

các nghị viên cảm ơn việc hưởng ứng cuộc bầu cử 3-10!

Ngày 3 tháng 10 ai ơi, vốn là một ngày trọng đại, toàn dân ghi nhớ và sẽ nhớ lâu lắm: Không ngờ lại có ông Huỳnh trung N và Phạm văn R. nào đó còn tìm cách nhắc nhở bà con như vậy.

Thiết tưởng nay phủ Tổng thống muốn điều tra ra ông nghị viên nào đã cung cấp mẫu giấy và chữ ký cho ông N. không khó khăn chi. Số nghị viên đã được T.T cảm ơn cũng chỉ khoảng gần 400 người. Ta có thể thỉnh cầu mỗi nghị viên xuất trình lại cho coi lá thư cảm ơn của T.T có còn hay mất. Nghị viên nào còn giữ được lá thư đó cất trong tủ sắt, hoặc lồng kính đem treo trong nhà, thì vô tội.

Xét ra vô tội, vì nghị viên đã có lòng thành kính, cất văn thư mang chữ ký của Tổng thống như vậy là hết lòng tận trung báo quốc. Hơn nữa, nếu đem lồng kính treo lên tường tức là biểu dương lòng tận trung đó tới cực độ, lại còn phổ biến rộng rãi cho bá tính cùng chiêm ngưỡng như vậy tức là người vô tội, mà dù có làm tội chỉ cũng đáng tha thứ cả.

Còn nghị viên nào làm mất thì đáng phạt. Một văn thư cảm ơn có thể bị lợi dụng đem làm áp phe bạc triệu như tên N và tên R đã lợi dụng, há phải giấy lộn bỏ đi mà để thất lạc?

Nếu nghị viên nào đó không phạm tội để thất lạc thì cũng phạm tội đồng lõa mao hóa, vì trao văn thư quý báu của T.T gửi cho mình vào tay kẻ mao hóa.

Bài học của vụ mao hóa này là:
1 — Văn thư của Tổng thống rất quý.

2 — Ngày 3-10 ai ơi rất đáng nhớ.

Trách nhiệm

Trong 25 năm chiến tranh vừa qua có hàng triệu người đã chết. Nếu thề u một em bé ba tuổi chết vì tai nạn nữa, thì số oan hồn cũng không tăng lên là bao nhiêu.

Em bé lên ba tuổi, vô danh đã bị xe lửa cán chết ngày 27-1-72 khi em chạy chơi trên đường rầy xe lửa ngang hẻm 327 đường Phan thanh Giản. Trên thế giới có lẽ chẳng còn nước nào để xe lửa chạy ngớ ngẩn trên đường, ngang mặt lộ trừ các nước Công gô. Tại các nước tiến bộ, người ta đã làm cầu cho xe lửa chạy trên cao. Vừa đỡ cầu lưu thông lại đỡ gây ra tai nạn. Tại nước ta, giữa thủ đô Saigon, xe lửa không những chạy ngớ ngẩn qua đường, lại còn xuyên qua những khu dân cư đông đúc, và toàn là đồng bào lao động, tức là những người vừa đóng góp công sức lại vừa không có ai chăm nom con nhỏ giúp mình.

Oan hồn của một em bé ba tuổi không biết có làm cho các ông Công Chánh vận tải, Kiến Thiết ăn ngủ ngon, ngủ mất yên không? Các ông nhà cao cửa rộng, con cái ông gỏi vườn trê, mẫu giáo, các ông eo thiết tha đến con nít nhà nghèo không? Sau một tai nạn, có ông nào nghĩ trách nhiệm thuộc phần mình mà từ chức không?

(VHB tạm viết thay Kha trần Cá)

Nhớ mùa xuân đời

Anh ngồi dưới một hàng dương liễu
Trong chốn lao tù nhớ đến em

SA GIANG

Một lớp bụi tung lên sau gót giầy của anh phạm nhân chạy nhanh về khu giam cầm. Buổi trưa im lìm trong giấc ngủ. Tôi đi lại thờ thần nhớ ra những việc mà người ở trong nhà lao gọi là các việc ngoài đời.

Tôi nghĩ đến mùa xuân ngoài đời. Ngày tết sắp đến. Thật sự thì trong nhà lao này có đến bằng ngàn phạm nhân, không khí tuy bần tiện nhưng có nhiều điều thú vị hơn, mà khi ra ngoài đời, thiên hạ không hề sống được như thế.

Tối hôm qua, tôi ngồi tán gẫu với vài người bạn. Trong tù có một điều khó xử là cứ phải va chạm nhau, từng chút ngủ, từng chút ăn, từng chút hơi thở. Tôi có cái may mắn là tránh được các điều ấy. Và, tôi gặp khá nhiều tay giang hồ cỡ lớn.

Tôi cũng thêm tin dị đoan, ngoài đời cũng ít khi nào tôi cảm thấy yếu lòng như thế. Nhiều bạn coi chữ tay, chữ ký, nói chuyện quá khứ vị lai mỗi người một cách. Tôi cố gắng nghe để quên những phút xao xuyến, nung nấu nhớ nhung từng bạn bè, từng khuôn mặt gia đình, bà ngoại, vợ, con. Tôi hay phá lên cười. Và ngắm nghĩ, từ lâu rồi, mình đã trốn chạy thực tế. Và, thực tại là một điều gì có thực, trước mắt. Như đi lính, đào ngũ trước sau cũng bị tù. Tôi không hề nghĩ tới chuyện trốn chạy nữa, tôi an cư lạc nghiệp ở trong tù. Tôi thấy an thỏa lắm, chờ ngày sống hợp pháp, không biết là lúc nào.

Còn gia đình, tôi tin tưởng bên ngoài dễ thở hơn, dù tất cả mọi người trong gia đình chúng tôi đều chỉ trông cậy vào tôi để sống bấy lâu nay. Tôi ở tù ra sao, có trời biết và phù hộ chúng ở nhà, những đứa con thơ dại của tôi!

Vào tù, tôi nghe bên ngoài có nhiều bạn bè chết, có nhiều bạn bè bên ngoài tôi không thích họ nhưng vào nhà lao tôi thấy họ là những người bạn tốt như y sĩ Phùng, anh Nguyễn Đình Quý, họ điềm tĩnh, trầm tư như một triết gia giữa thời loạn.

Tôi cũng thấy thêm nhiều gương mặt ngoài đời hiện rõ ra sự giả dối, nhưng thôi!

Tôi nghe tiếng chuông chùa. Ngôi chùa trong nhà lao, một bên là nhà thờ, một bên là ngôi chùa này để cho 2 giòng tôn giáo lớn mở rộng cửa ra đón tâm hồn khác khoải, mong chờ tự do của phạm nhân. Mỗi chiều tiếng niệm Phật và cầu nguyện vang vọng u nùng, có những phạm nhân can đảm, có nhiều gương mặt hung tợn dễ khiếp và cũng có những tay anh chị đã thấm mùi lao lý ngàn năm chuyện đời.

Trước mắt tôi, trên cao dãy mây trắng nhẹ bay gió đuổi theo mây, gió đuổi theo bầy chim én, gió đuổi theo những tiếng thở dài khiến tôi nhớ đến hàng ngàn hình ảnh trong lao, gối đầu nằm sát nhau như cá mè, những hồi thở dài nào nuốt cho cuộc chiến vô tận này.

Anh Sanh hồi đêm qua, bên cốc nước trà nói đến chuyện sáng tác vở hát ngoài đời, chuyện một cô nàng bị ma ám đang hát ngất xỉu và lên đồng, anh bạn oai dũng của tôi, anh Phở, tướng mạo như ông mãnh, điệu nói ở ở như thác nước, tâm tình vui vẻ và trầm sâu trong những mẩu chuyện về cuộc đời.

Khỏi thuốc lên mờ khiến nhớ đến những vần thơ tiền chiến:

Biết đến khi nào cởi áo xanh

Hết cùm hết xích hết roi canh

Nghiêng vai trút nhẹ đời giam cầm

Anh sẽ là anh của gia đình...

Nhĩ đến những người chịu khổ trong các nhà ngục đời xưa như Nguyễn an Ninh, Phan châu Trinh, Phan bội Châu, rồi nghĩ đến tội của mình và các nhà lao ngày nay, thấy đỡ hơn nhiều, đỡ hơn nhiều! Và cũng thấm thía tội tình.

Cứ đến trưa lại bưng cơm, đến chiều lại bưng cơm, lo ăn và tối thì cứ ngủ trong những giấc mơ về đời.

muội sớm tiếng hồ nghiêm và chào cờ trong trại khoảng chừng năm giờ rưỡi. Tôi đứng khật khờ, nghe tiếng hát của người Trật tự Viên khởi đầu như giọng con gà con rặng tập gáy, vì nửa tỉnh nửa thức.

Hàng ngàn giọng hát theo « này thanh niên ơi, đứng lên đập vỡ sông núi » Trong cơn se mình nóng lạnh, tiếng hát từ từ bừng dậy mạch sống hào hùng, tôi nghĩ đến ngoài mặt trận. Đến những cuộc đụng độ ác liệt và những « thầy phời trên gươm giáo... Trước mặt tôi xô xát muôn ngàn trống trận đầu rơi máu đỏ tiếng gào thét kinh hồn.

Rồi bản hát dứt, mọi người lục tục lo ra ngoài, tôi cố trùm bông-sô trong gắc ngủ, nhưng đầu óc cứ nghĩ đến một vài chuyện lo liệu, một cái nhói đau, và một lần khi nóng bừng lên đầu óc, tôi bốc dậy, và thở dài.

Anh bạn từ câu lạc bộ bước ra, đến bên tôi đứng dựa tường nói:

— Hăm mười lăm năm rồi, còn gì?

Tôi cười:

— Hồi trước gần 300 năm. Chúng ta còn đánh nhau nhiều, đừng nghĩ tới nữa! Chuyện Hòa bình. Buổi trưa lặng trang ở ngôi chùa, tôi ngồi mệt. Nhlio lên khỏi hương của người đi lễ, tôi muốn tu, nhìn tượng Phật và những bóng đèn xanh đỏ, thấy cái vô vi, thanh tịnh là hạnh phúc vô cùng, thoát những ảo tưởng của cuộc đời mê ảo bên ngoài lao lý kia.

Cửa nhà lao mở, tôi nhìn xuyên qua, thấy một chị đàn bà mặc áo đỏ, nghiêng vành nón. Nàng đi về đâu. Tôi nhớ tưởng đến vợ tôi, người vợ tần tảo của một Tú Xương, tôi cảm thấy thương xót nàng, như từ lâu, tôi đã thương yêu nàng hơn tất cả những cô gái khác.

Tôi có tình nhân nhiều, nhưng họ yêu thơ, đôi khi tôi phung phí nhiều lúc có tiền bạc, nhưng tình đó không phải tình vợ chồng. Một vài lần tôi cảm thấy hơi hương của vợ, của con đâu đây. Chung quanh là hỗn độn từ hình ảnh này đến cảnh tượng khác, những khuôn mặt khổ đau hận thù và ác độc, tôi lặng im như tượng, tôi cúi đầu như một pho điêu khắc của Mai Chửng cúi đầu, tôi tro troi như những tranh vẽ của Nghiêu Đê khô khan của vùng nhiệt đới.

Bàn tay tôi dấm dạn vào tường, không thấy đau. Chuyển phi cơ bay qua nền trời như chuyển động, tôi lơ mơ nhìn tia sáng. Tôi nhớ đến hồi bị nhốt ở Sài Gòn lần I, tôi đứng nhìn tia nắng quakhung cửa sắt suốt 15 ngày. Và những con gà con bị gió gạt gù ở ngoài đăm rúc rên.

Thỉnh thoảng tôi ngó qua được vài trang báo, tôi thấy tim lòng, bên ngoài còn hy vọng, tôi còn anh Hồ Nam, bạn Nghiêu Đê, bạn Hoài Nam và các anh em trong hội Văn Bút, các anh em báo chí ngoài đời nghĩ đến mình.

Tôi nghe tin Tam Ich chết. Tôi đọc thơ Hoàng Trác Ly ở báo Khởi Hạnh, khóc Tam Ich, một đàn anh văn nghệ, một triết gia nghệ sĩ, và là một ông thầy dạy tôi tận tình.

Xa xăm có tiếng xao xuyến của bài hát buồn từ máy phát thanh. Mùa xuân trải qua bằng đôi cánh của loài chim sắt. Tôi chợt nghĩ đến Pháp, Mỹ, Tàu v.v. giờ này dân tộc họ thanh bình quá. Sao đất nước ta phải khổn cùng.

Nhiều thanh niên cắt bỏ tóc xỏa đi trong lao tù. Cướp giật, xài giấy giả, hối mại quyền thế quá nhiều. Tại sao? Câu hỏi đó đã có bằng triệu người trả lời mà ta bó tay chờ đợi.

Vào tù tôi bỗng nhiên biến thành nhà văn của đưc lý, của tín ngưỡng tôn giáo. Trong tù bản chất hiện sinh mất, vì sắp hàng: bước! vì 1,2,3; 1,2,3. Vì lẫn tay và sắp chỗ ngủ. Chỉ có tình thương xã hội, tình tự dân tộc và nhất là lẽ nhiệm màu gây niềm tin tưởng và dẫn độ.

Ở ngoài tôi sợ cuộc chiến, vào đây tôi độ mặt và đối địch từ cuộc chiến lẻ loi đến cuộc chiến chung.

Khi cụ của tôi hy vọng là sự viện trợ của bạn bè ngoài đời, tất cả những mối hy vọng đều từ ngoài đời đem vào, một câu hy vọng, một điều thuốc và những tỷ dụ ra tòa xử xé đã qua. Và Thượng Đế là quan tòa mặc áo đỏ xét xử.

Luôn luôn tôi nghĩ đến thơ, nghĩ đến các mẩu truyện đã đọc về đời sống lao tù. Như quyền Lao Tù của Thiên Giang, quyền « Nửa Đời Du Đãng » của Goege Ghiu (?) một vài mẩu truyện của Duyên Anh. Nguyễn Thụy Long. Với tôi, tù tội là một bó buộc chứ chuyện của tôi không trầm trọng ghê gớm như các tù nhân khác.

Tôi nghĩ đến mấy câu thơ nho nhỏ:
Ta như dề lục bình
Mặt trời nước đầy xô
Ta như là hạt cát
Giữa sa mạc không bờ

Qua buổi trưa này, tôi bước xuống câu lạc bộ gọi cà phê. Nghe tiếng keng khua gát gong, cô hàng ca phê có duyên nhưng tâm địa không phải là một nàng thơ, để cho mình an ủi. Tôi ngồi ở một góc ngó ra cửa sổ, nơi đó rộng, kệ hàng để ban cho phạm nhân ở khu dưới gọi là khu giam cầm, có hai khu A và B. Tôi ở khu Tự Do bên trên để thở hơn.

Ngày tháng qua như những cơn mộng, mơ hồ và khắc khoải. Vài ao ước nên hòa bình chợt hiện đến nguồn hy vọng.

SA GIANG

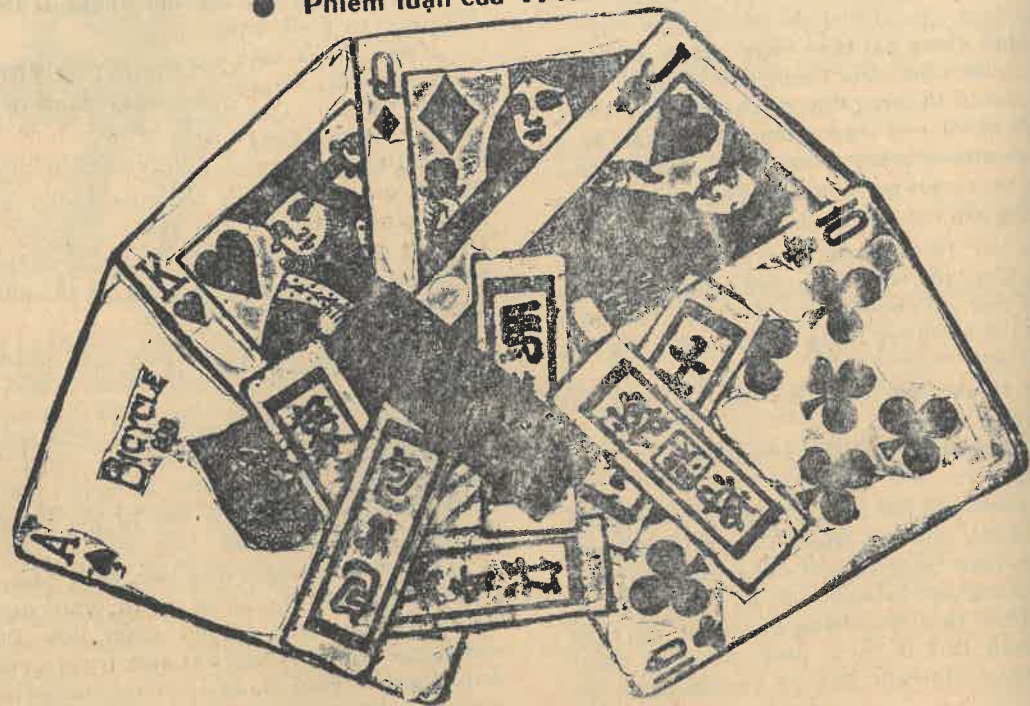

Hà tiện

Một vài ngày trước lễ Giáng Sinh, một người dân ông Tô Cách Lan (dân tộc nổi tiếng là hà tiện nhất thế giới) chọn đúng lúc các con đang chơi trong nhà ra đằng sau vườn đốt một quả pháo, nổ cái đùng thật lớn rồi bước vào nhà, về mặt buồn bã nói với các con:

— Cha thành thật báo cho các con biết một tin buồn: Ông già Noel không còn nữa. Chắc hẳn cả các con vừa nghe thấy tiếng súng nổ. Đó là phát súng mà ông già Noel yêu quý của các con vừa tự kết liễu cuộc đời!

● **Phiếm luận của VI HƯƠNG CHỦ**

35 kiểu tướng quân

Thế giới hiện nay ai cũng khâm phục tài điều binh của Tướng Moshe Dyan quân đội Do Thái. Chỉ một trận 6 ngày với quân số ít hơn mấy chục lần mà đánh tan cả quân đội Ai cập. Các Tướng lãnh quân đội VNCH rất khâm phục Dyan nên rất nhiều vị với tư cách riêng đã gửi thư chúc mừng vị tướng tài ba của Do thái này sau cuộc phản công toàn thắng Quân lực Ai cập.

Có lẽ vị vị Tướng này chỉ có một mặt nên được mệnh danh là Độc Nhãn tướng quân và một vị tướng VN đã chép bài thơ như sau gửi sang tận Do thái :

«Cung kiếm mới ra tay
« Thiên hạ đồ đồn hai mắt lại.
« Tang bằng may gặp hội.
« Anh hùng chỉ có 1 Người thôi

Bốn câu thơ trên được viết trên bức tranh sơn mài có bàn giải thích bằng Anh ngữ doàng hoàng, gợi sang thủ đô Do thái để mừng Độc Nhãn tướng quân, không biết nội dung bản dịch ra tiếng Anh như thế nào, cơ

phản ánh trung thực được 4 câu thơ trên hay không. Nhưng phải công nhận 4 câu thơ trên dùng để chúc mừng thành công của Độc Nhãn Tướng Quân tuyệt hay.

oOo

Đề cho vui, nhân tiết xuân về quý vị Tướng Lãnh chỉ sửa chữ Người thành chữ Ta, 4 câu thơ trên sẽ như sau :

«Cung kiếm mới ra tay
«Thiên hạ đồ đồn hai mắt lại.
«Tang bằng may gặp hội.
«Anh hùng chỉ có một TA thôi

Rồi sai lính dán ngay lên cửa thật là hùng dũng khi phách ngang tàng chắc chắn lên cả năm, ra quân đánh trận nào được trận này không sợ bị thua.

Và nếu tâm lý chiến hơn chút nữa hàng năm Tổng Thống nên lì xì cho các vị tướng một phong bì trong có khoảng vài chục ngàn tượng trưng kèm theo một danh thiếp đề : «Tổng Thống và phu nhân chúc mừng năm mới...» rồi Tổng

Thống ký tên ở dưới. Để làm lòng chiến đấu của hàng tướng sĩ, thiệp chúc tết của Tổng Thống chỉ cần in thêm 4 câu thơ trên. Không cần sửa chữa gì cả dù là một cái dấu. Vì theo văn phạm Việt Nam chữ Người là nhân vật đại danh từ chỉ ngôi thứ hai. Thật vui và có ý nghĩa lại hợp với truyền thống dân tộc không chê bai vào một chỗ nào được.

XXx

Trong binh pháp Đông Phương có nhấn mạnh hai điều kiện quan trọng sau đây vì có hội đủ hai điều kiện mới khả dĩ làm tướng được.

TAM QUÝ : Muốn làm Tướng trước hết phải hội đủ ba điều Quý đó là Nhứt Đạo, Nhị Thiên Địa, Tam Quân Pháp. Theo triết lý Đông Phương chữ Đạo có nghĩa rất rộng vì nó vừa có ý nghĩa là Tôn giáo, là hành động xử thế của một người. Vì thế VN ta ai cũng thường nhắc

Đạo làm tôi làm mọi, Đạo làm cha, làm con, làm vợ làm chồng vv. và cuối cùng quan trọng nhất là Đạo làm Tướng. Sau khi thêm nhứt Đạo làm Tướng nhân vật muốn làm Tướng phải thông suốt thiên văn địa lý (gọi là Nhị Thiên Địa là vậy. Ngoài vấn đề phải thông suốt chuyện trên trời dưới đất người làm Tướng phải am hiểu vấn đề sâu kín nhứt trong lục phủ ngũ tạng con người đó là khía cạnh Tâm lý của ba quân. Sự kiện này thật là vô hình vô ảnh. Làm Tướng phải nắm vững vấn đề này thì quân sĩ lúc nào tinh thần cũng háng say chiến đấu. Cộng sản tuy ngoài miệng nói chủ trương vô thần nhưng bên trong đã ý thức được mức độ quan trọng của vấn đề này nên đã đề lên hàng đầu ngay từ lúc còn ở trong bóng tối. Còn riêng quân đội VNCH chúng ta, sau 21 năm chinh chiến mới ý thức vấn đề lòng người là quan trọng. Nên mới thiết lập được 1 Trường Đại học chuyên đào tạo Sĩ quan đảm nhiệm trọng trách chiến tranh chánh trị.

Sau khi hội đủ hai điều kiện Đạo Lý và Thiên văn Địa lý rồi người làm Tướng mới bắt đầu học binh pháp để tinh thông các bộ môn chiến lược, chiến thuật quân phòng, quân kỹ, lữ thông thập bát môn võ nghệ. Rồi từ đó mới được nhà vua ban cho chức Tùy Tướng cho đến làm tùy tướng cho một vị Lão Tướng cấp đạo theo vị Lão Tướng này xông pha trận mạc, đánh đông dẹp bắc cho đến chừng nào đã được ít nhứt 3 địch thủ của vị Lão Tướng mình theo hầu mới được chính thức phong làm ông Tướng và bắt đầu từ đó mới được nhà vua giao nam giữ binh quyền.

**QUÂN CÔNG BẮT HẦU
PHI LIỆT HẦU BẮT TƯỚNG :**

Mặc dầu quan thông đạo lý thành hiền Thiên văn Địa lý, theo nguyên tắc Tam Quý kể trên cũng chưa được gọi là vị Tướng hoàn toàn theo quan niệm Đông Phương. Các nhà binh pháp Đông Phương rất nghiêm ngặt nên chỉ gọi vị này là Tướng Quân mà thôi. Số phận những vị tướng này rất đáng thương chỉ được tiếng anh hùng nhất khoảnh, tương tượng tinh các võ biến trấn thu ngoại biên

đi mà thôi chứ về đến triều đình chỉ là một con zero — nên có rất nhiều vị Tướng này đã nổi loạn chống lại triều đình.

Còn người nào muốn mộng làm Tướng mà xuất nhập cung vua lúc nào cũng được thì phải hội đủ điều kiện «Quân công bắt hầu phi liệ hầu bắt tướng». Nghĩa là trước anh phải là vị quan cai trị có tài về chính trị hành chánh, phục vụ quốc dân đồng bào có thành tích đáng hoàng rồi lại công trạng lẫy lừng ở chốn biên cương về mọi phương diện mới được đảm nhiệm chức Tướng theo nguyên tắc kể trên.

XUẤT VI TƯỚNG NHẬP VI TƯỚNG : Thời loạn (xuất) thì ông tướng nay xuống đồng, đồng tỉnh. Thời bình (nhập) về triều lo sắp xếp việc chính trị đầu vào đó làm cho tổ quốc được thái bình thanh trị thì được gọi là Xuất Tướng Nhập Tướng. Một chữ tướng là quan văn, một chữ là quan võ.

Trong lịch sử Việt Nam có hai vị được nhà sử học liệt vào hàng «xuất tướng nhập tướng» đó là Nguyễn Trãi và Lý Thường Kiệt vì Lý thì có công phá Tống bình Cầm còn Nguyễn thì có công khai quốc công thần.

VÕ VI LƯƠNG TƯỚNG, NGUYỄN VI LƯƠNG Y : Đây là quan niệm về Tướng của danh nho Trọng Cảnh bên Tàu. Thừa Trọng Cảnh còn là một bậc hiền thư sinh Trọng Cảnh có nguyên rằng nếu được làm tướng ông sẽ làm một Lương Tướng. Chữ «lương» theo Hán tự có nhiều nghĩa rất đẹp và cao quý, vì lương vừa có nghĩa là lương tâm, là hay, là giỏi. Theo quan niệm của Trọng Cảnh làm tướng mà không có lương tâm tránh sao khỏi cảnh «Như tướng công thành vạn cốt khô» làm tướng như vậy thì không nên làm. Làm tướng để cứu được hàng trăm hàng vạn người sống, bằng không thì nên làm Lương y để cứu sống được một vài mạng người thì hơn. Quan niệm của Trọng Cảnh rất độc đáo ở chỗ ông muốn trở thành một vị lương y để chữa trị những căn bệnh tàn bạo của hàng vua chúa khát máu lúc nào cũng nuôi mộng xâm lăng.

Ước mong thời đại chúng ta có một Trọng Cảnh thứ hai để có thể

điều trị cho toa cho căn bệnh hiểm ác của các lãnh tụ Nga sô và Trung cộng hiện nay. Thật tuyệt. chỉ một liều thuốc là thế giới hòa bình.

TỔNG LÝ XUẤT Ứ TƯỚNG : Xin giải thích ngay danh từ Tổng Lý đây không có nghĩa là lý trưởng, chánh tổng. Vì lý có nghĩa là trị tức là «Tổng trị xuất ứ tướng quân». hiện tượng này đã có từ ngàn xưa chứ không phải ngày nay mới có. Vì theo binh pháp của Tôn Võ Tử thì Loạn chính phải Tùy binh và Bình thì binh phải tùy chính. Toàn cõi Á đông từ Trung Hoa, VN, Ailao Cambốt, Miến Điện, Thái lan và xa xôi nhứt là Lybia nước nào vì nguyên thủ Quốc gia hiện nay cũng từ hàng binh hàng quan, hàng tướng xuất thân mà trở thành TT. Thủ Tướng. Quốc trưởng vv. Đó cũng chẳng phải là một điều lạ vì trọn thế kỷ thứ 20 này Châu Á này lúc nào cũng có loạn. Mà sách vở đã dạy Loạn thì các chính trị gia phải phò tá tùy thuộc các nhà Quân sự và ngược lại. Vậy cho nên thành hiền đã dạy các lãnh tụ chánh trị phải am tường thời cuộc đặng khinh khinh ta đây Tiến Sĩ, Bậc Sĩ không thêm chơi với tội vô biên, nguy hiểm lắm. Đại cuộc hồng mạt.

XUẤT VI TƯỚNG TỬ VI THẦN : Trong lịch sử VN có Trần H. Đạo và Phạm Ngũ Lão là nhân vật được các nhà sử học ghi chép là Xuất Vi tướng tử vi thần. Cuộc đời của hai danh tướng thật lúc nào cũng oanh liệt, không gian ai, không ghét ai, lòng nhân từ thật hiếm có ấy vậy mà ba quân tướng sĩ nghe danh là phải khiếp vía kinh hồn. Cho đến lúc chết người hiền thành kẻ hiền thần mạch bảo người đời trị tội kẻ gian người ác. Thế cho nên đầu đầu cũng được dân gian lập đền thờ phượng ngày nào cũng khói hương nghi ngút. Vì tướng hội đủ hai điều kiện trên sẽ được sử sách ghi là Xuất vi Tướng tử vi thần.

LOẠN TƯỚNG : Không phải là ông Tướng chuyên môn làm loạn đâu, hiểu như vậy đi thì sẽ bị đánh rớt ngay cho về vườn làm nội tướng đuổi gà cho bà xã hiền.

(XEM TIẾP TRANG 55)

Phóng sự của LIÊU QUOC

Chợ Lớn chạy Tết

Năm cũng tháng tận, cái tết con chuột lại sắp đến. Người ta tự hỏi không hiểu với chánh sách kinh tế tài ba hiện nay của Tổng Ngạc, dân Chợ Lớn có bị ảnh hưởng của làn sóng cách mệnh mùa thu đập cho ngất ngư hay không?

Chợ Lớn với đa số dân Việt gốc Hoa sống bằng nghề kinh doanh, chỉ có một thiểu số là làm thuê làm mướn. Với cái nghề thương mại này, hẳn sẽ có nhiều người nghĩ rằng thuế kiếm ước, quân binh sẽ không mấy ảnh hưởng đến đời sống họ, vì giá hàng có bị thuế má làm giá tăng, thì họ cũng sẽ bán tăng, chỉ có người mua thiệt thôi chứ chứ họ đâu hề hấn gì, trái lại nữa là khác.

Đồng ý sự chiêm nghiệm trên cũng có lý, nhưng nếu giá hàng tăng quá cao thì dân sẽ lấy tiền đâu ra mua. Người bán ế hàng, tiền vốn vay mượn của ngân hàng sẽ bị tiêu lời phân xuất ăn hết, và như thế dân thương mại cũng phải húp cháo qua ngày như ai.

Hình ảnh buôn bán trong những ngày cận Noel và tết dương lịch vừa qua khiến dân Chợ Lớn đã

phát hoảng. Một chú ba bán đồ chơi trẻ con trên lề đường Đồng Khánh cho biết sau tiếng chửi thề, «Chợ đi qua đi lại, cầm lấy cái này lên xem, cầm cái kia lên xem, hỏi giá cho biết rồi bỏ đi, chứ không ai mua gì cả».

Bán chợ Tết trong những năm đầu thập niên sáu mươi, phải kể như cả một thời huy hoàng của dân Chợ Lớn. Với những năm này, mấy ông chủ lò xuất nhập cảng mặt mảy lúc nào cũng tươi rói, vì hàng hóa dù có đầy ắp trong kho trong, kho ngoài, vẫn không đủ cung ứng cho thị trường tiêu thụ.

Một tiệm làm bánh mứt tại đường Không Tử cho biết, năm Mậu Thân trở về trước, Hàng ông cung ứng cho thị trường trong những ngày cận tết mỗi ngày trên một trăm tạ mứt mà vẫn không thấm thía vào đâu cả.

Sự đắt hàng đến nỗi không cần người mua, có khi tăng giá gấp đôi vẫn bán chạy như thường, còn bây giờ ông nhìn đồng hàng chắt thành núi bên trong, lắc đầu ngao ngán. — «Mỗi ngày bán được trên mười tạ cũng mừng hết lộ rồi chợ nói chỉ trăm tạ là điều mơ ước viễn vông.

Người dân đã không có tiền chánh phủ lại cho áp dụng chính sách tự do kinh doanh, hàng xa xỉ phẩm nhập cảng, dù với hối xuất mới, vẫn tràn ngập thị trường với một giá hạ hơn giá cũ. Thí dụ hộp long nhãn hay trái vải Đài Loan năm 1970 giá đến ngoài ba trăm, bây giờ chỉ còn hai trăm tám. Những ông thương gia Chợ Lớn theo thông lệ hàng năm phải tích trữ hàng hóa trước tháng chín gộp vô này đều lế nhể. Một ông ở đường Đồng Khánh đã than — «Chánh phủ làm kiểu này thì chết ngột rồi!»

Các tiệm làm bánh lớn như Libico, Haowa... cũng phải than trời.

Năm rồi chánh phủ cấm nhập cảng bánh hộp ngoại quốc, nhưng loại bánh như Champagne, Petite beure, bánh Nhật Coconut... không có trên thị trường, bánh nội hóa được giá bán đắt như tôm tươi. Năm nay tưởng bỏ họ lại mua mảy mòi từ Đệ Quốc sang để tăng giá sản xuất hầu cung ứng kịp thời cho thị trường tiêu thụ thì dùng 1 cái chỉnh phủ lại cho nhập cảng thả ga loại bánh ngoại quốc. Nhìn những núi bánh hộp ngoại quốc chất đồng trên gian hàng ở các cửa tiệm vùng La Kay với những hộp bánh nội hóa nằm khiêm tốn bên cạnh thật tội vì không người mảy cầm đến, ông chủ tiệm phải lắc đầu.

Bánh đã nhiều, mà giá lại rẻ. Năm rồi vì khan hiếm, bánh ngoại quốc giá tối thiểu cũng gần 2 xấp, bánh nội hóa cũng le lói lên được bảy tám trăm. Năm nay bánh ngoại nhập vừa nhiều lại vừa rẻ chỉ còn khoảng xấp, xấp rưỡi, thế là bánh nội hóa đành ngã xuống bằng nửa ông Trần Lương Đạo mới mà vẫn bị ế.

Không những chỉ có những tiệm bánh mứt là than trời, mà ngay những hãng rượu lớn cũng thế. Từ loại Mai Quê Nị, Ngũ gia bì, Whisky nội hóa của hãng Du Phát, đến loại Martine bốn sao nội hóa

(XEM TIẾP TRANG 57)

Sài Gòn chạy Tết

PHÓNG SỰ HÌNH ẢNH □ ANH ĐIỂN THỰC HIỆN

Chợ Bến Thành về đêm (trên) với các gian hàng đèn đuốc sáng choang chuẩn bị đón Tết. Hình dưới: Một góc chợ và con đường Lê Lợi, chụp trên cầu nổi.

Một vài hình ảnh của dân Saigon đón Tết : xe bán dầu lán ở Chợ Lớn; dừa hủ ở chợ Bình Tây; bán kem đánh răng vải và bong bóng ở chợ Saigon

Những ngày giáp Tết cũng là những ngày của câu đối, liễn (trên trái : ở Chợ Lớn; trái : chữ kiêu ở Saigon), của báo Xuân (trên : báo ở Chợ Lớn) và của thiệp chúc Tết.

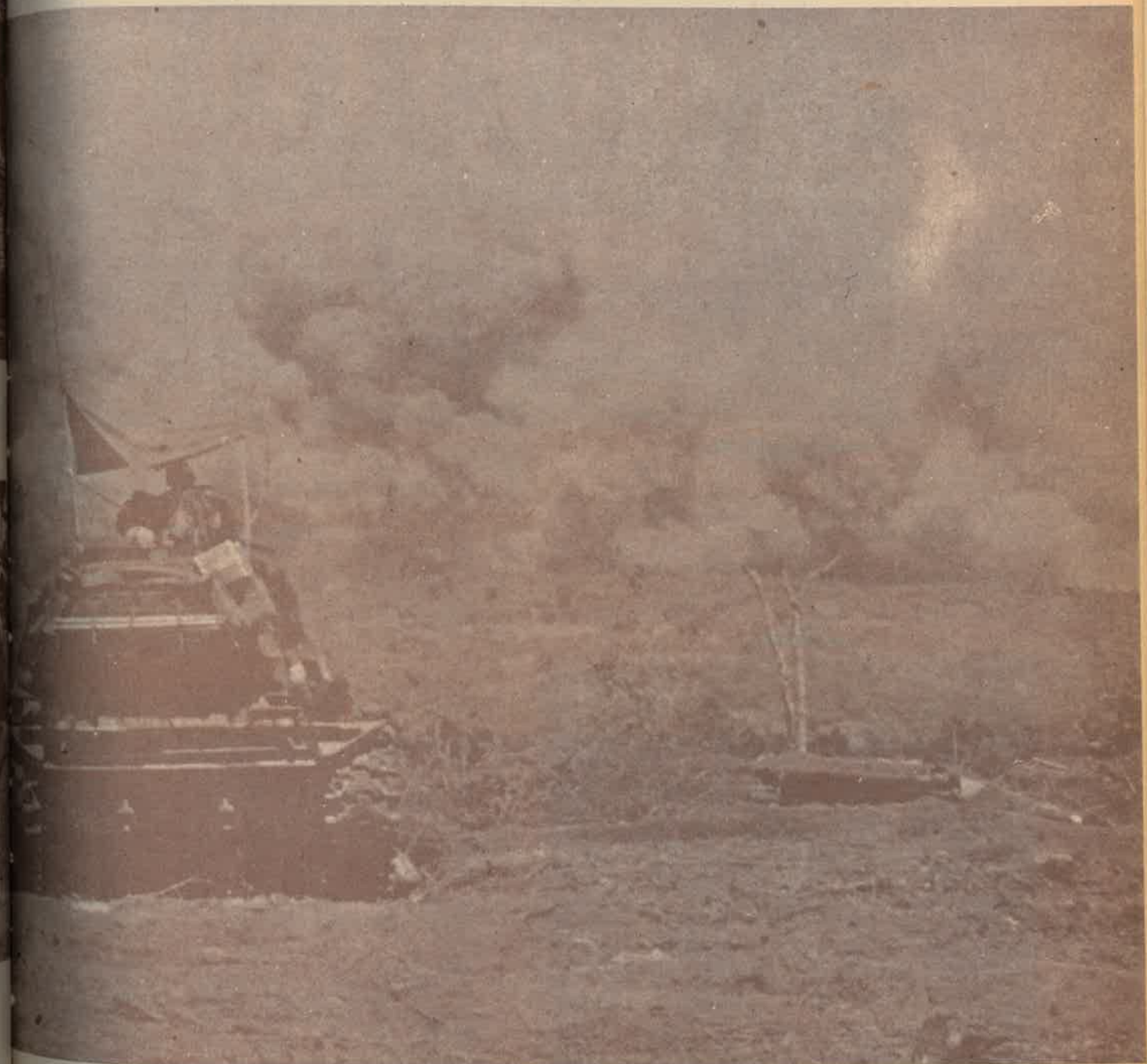

Như mọi năm, năm nay công tác
hỗ trợ cây mùa Xuân chiến sĩ cũng
được tổ chức rầm rộ

Trẻ em vui vẻ được ngồi và sử
dụng dàn cao xạ của Hải quân trong
Hội Chợ CMXCS (trái). Trong lúc
đó tại sân Cộng Hòa, các đội bóng
Khmer, Lào và VN tranh đua nhau
để gây quỹ giúp CMXCS

Thời sự trong nước năm Con Heo

Chiến xa VN đang án ngữ một căn cứ hỏa lực bên Lào trong lúc
phóng pháo cơ oanh tạc cơ ngoài xa.

Chiến xa VN đang đứng chân bên ngôi chùa tuyệt đẹp đồ sộ trong khi người lính viên chinh VN đang tạm yên đời với gầu nước mát một buổi chiều trong can củ hỏa lực, một chiến thuật chủ yếu của Việt Nam tại khắp mọi chiến trường 71.

CHÍNH TRỊ NĂM CON HEO

Màn tranh luận ồn ào về cuộc hành quân Hạ Lào mở đầu vào năm út یت vừa qua đã đưa ngay bầu khí trong nước vào màn kịch chính 1971: Cuộc tranh cử hai ghế Tổng Thống và Phó Tổng Thống nước Việt Nam Cộng Hòa trước giờ con Heo khênh khang ra đi sau màn kết cuộc: Mùa Thu Chết của kinh tế quốc nội.

Cuộc tranh luận về tiến quân Hạ Lào đã phản ánh bộ mặt của ba thực tại VN giằng xé gay go:

1— Các nhà lãnh đạo quân sự lạc quan và thích giải quyết mọi vấn đề VN bằng các cuộc hành quân.

2— Các chính khách quân sự bi quan và hoài nghi mọi cố gắng về một chiến thắng quân sự quyết định, và cuối cùng là

3— Viện trợ quân sự Mỹ trong vai trò công cụ cho một sự tái sắp xếp ở Á Châu theo một cái nhìn bao trùm chiến lược cả thế giới trong đó VN chỉ là một cái cờ, một đầu cầu mà thôi.

Sau khi hơn 2 vạn quân tinh nhuệ miền Nam rút về và TT Thiệu xuống An Giang ăn mừng năm «người cày có ruộng», cuộc dàn trận tranh cử TT bắt đầu với bộ ba Thiệu — Kỳ — Minh.

Bị đánh bật khỏi vòng đua bằng chiêu thức «chữ ký giới thiệu», sự ra đi của PTT Kỳ lột theo sự tẩy chay của ĐTM và làm nổ bùng ra xi căng dân «luật là luật» ở TCPV mà chỉ cở mỗi ông Tòa Trần Minh Tiết, thoát ra ngoài được.

9 ông tòa tối cao gây nhiều sóng gió trong dư luận một nửa năm sau từ vụ «luật là luật» đến việc truy tố bắt giam các ký giả Phạm kim Vinh và Nguyễn Hoạt.

Vừa tuyên thệ nhậm chức xong, TT Thiệu lại đưa ông Tổng Ngạc lên đài trình diễn màn Mùa Thu Chết làm ngửa nghiêng cả mọi sinh hoạt sau khi từ Mỹ có tin Thượng Viện Hoa Kỳ chặn đứng hết ngoại viện.

Và đến mùa củ một năm nay, khi đầu con Chuột lấp ló đầu đây sau đít con Heo, lại có tin Tổng cộng kích của CS để kiểm chút cháo ở Bắc Kinh nhân dịp Nixon đi gặp Mao—Chu.

QUÂN SỰ

Hạ Lào, Tchépone mọi con đường tiến quân trong lịch sử quân sự dài dằng dặc ở VN đều trải qua chặng đường Tây tiến để tránh dải đất miền Trung quá hẹp có Trường Sơn chạy ra tới biển chặn đứng mọi đường đi lại.

Hạ Lào là nơi Nam Bắc tranh hùng để tranh quyền chế ngự hệ thống tiếp vận mang tên Hồ Chí Minh.

Cuộc hành quân ngoại biên vào đất KPC cuối năm dưới quyền tướng Nguyễn văn Minh cũng liên hệ vào đó; đánh phá ở chặng cuối đường tiếp vận nổi tiếng này.

Các trận đánh vang dội: Fuller, Ba Hô, A Shau, Ba Biên Giới, Căn cứ 5, Căn Cứ 6... từ QK 1 xuống QK 2 đều là những nút chặn, những trạm phóng quân đánh vào BV đi chiếu cố miền Nam xuyên qua đường HCM.

«Chiến tranh VN (hay Đông Dương) đã trở thành một cuộc chiến tiếp vận», đôi khi một vài quan sát viên đã đúc kết gọn gàng như vậy.

Tuy nhiên vào cuối năm nay, đứng vào lúc trục chuyển biến thời gian quan hệ ở Đông Dương đang xảy ra, BV và MTGPMN đang cố gắng tang ra một cuộc Tổng Công Kích — Tổng Nổi Dậy mới phối hợp chiến thuật đặc công với chiến lược chính trị quân sự hai mặt giáp công trên lĩnh điện Đông Dương và cả quốc tế, cuộc chiến tiếp vận đang chuyển sang cuộc chiến nhân dân lấy tổ chức hạ tầng làm cơ sở tiến lên đấu tranh chính trị mà mọi giới đang tiên đoán cho năm con chuột «chí chóe».

Phật tử miền Trung xuống đường ngày bầu cử 3-10 ủng hộ bộ chính quyền Đà Nẵng: cái chết của 1 Phật tử và 1 phế binh sau đó suýt đưa Đà Nẵng vào khung cảnh 1966.

Độc «Cước» Đại Hiệp đại chiến Hiệp Sĩ «Hơi Cay» người cựu chiến binh cụt chân và anh Cảnh Sát Dã Chiến đối diện trong khói cay và biển ngừ truyền đơn lúc Quốc Dân Đại Hội chống ông Thiệu độc cử. Máy chục chiếc xe Mỹ bị hỏa thiêu làm bối cảnh đấu tranh tiền bầu cử.

Một cuộc chạy đua ráo riết tại Đông Nam Á

Tình hình Đông nam Á mỗi ngày một căng thẳng và sôi sục. Bắc Việt gia tăng tấn công lãnh thổ Lào, khiến cho quân đội Thái phải trực tiếp can thiệp. Đồng thời du kích Thái cũng đã tấn công vào căn cứ B 52 của Mỹ đặt trên đất Thái.

Từ trước đây Thái đã chuẩn bị tiếp đón trận giặc do Cộng sản chủ trương, qua việc giới lãnh đạo Hành pháp Thái tự đảo chính để thiết lập chế độ quân sự. Tức là Thái đã chuẩn bị, hay nói khác đi là Mỹ đã tiên liệu trước được sự việc này.

Về phía Nga, thì rõ ràng là Nga đang muốn đẩy Bắc Việt tiến tới việc mở một cuộc chiến tranh toàn diện trong vùng Đông nam Á. Vì hiện nay Bắc Việt chưa dứt khoát từ bỏ chính sách đi giữa giữa Bắc kinh và Mạc tư Khoa. Một khi Bắc Việt tiến vào cuộc chiến Đông Nam Á, với vai trò chủ chốt, thì đương nhiên Bắc Việt không thể làm sao khác được là phải trông nhờ vào sự viện trợ kỹ thuật của Nga mới mong chống lại được với kỹ thuật của Mỹ viện trợ cho các nước Đông nam Á.

Về phía Tàu thì nay vừa mới bước vào Liên Hiệp Quốc, chưa thể tỏ ra hiếu chiến với các nước láng giềng được, bởi đó chắc là sẽ không vừa lòng khi Bắc Việt đi vào chiến tranh Đông nam Á, nhất là với sức kỹ thuật của Tàu, Tàu biết chưa thể đủ sức đương cự lại với sức máy móc của Mỹ.

Với Tàu thì vấn đề Đông nam Á trước sau gì cũng là mục tiêu phải tạo cho kỹ được ảnh hưởng tại vùng này, tạo bằng những hạt nhân của chính người Hoa kiều đã sinh sống lâu đời ở đây, đồng thời tạo bằng chính sách ôn hòa chung sống hòa bình với các nước liên hệ, để từ đó nuôi dưỡng một mặt trận chính trị lâu ngày, cho tới khi nào Tàu đủ mạnh, và tư thế Quốc tế của Tàu ngang hàng được với Mỹ Nga.

Nếu điều đó được thực hiện thì cả Nga lẫn Mỹ đều mất ảnh hưởng tại đây trong tương lai xa. Chính vì thế mà Nga cố gắng phát động cuộc chiến tranh ngay lúc này. Tuy với Nixon thì có kết về cuộc bầu cử sắp tới, nhưng với nước Mỹ thì hành động của Nga rất là hợp với chiến lược mới của Mỹ. Chẳng thế mà Mỹ đã để cho Thái chuẩn bị trước vai trò rồi là gì.

Ngoài vấn đề thiết lập chế độ quân phiệt tại Thái, chính Thái là một nước soạn thảo ban tuyên ngôn Trung Lập tự do của các nước Đông Nam Á. Tức là khi Thái bị tấn công, mặc nhiên các nước tự do Đông Nam Á có chân trong hội nghị Trung

Lập này sẽ trở thành đồng minh của Thái, để cùng chiến đấu cho chủ trương Trung lập tự do Hòa bình Đông Nam Á.

Như vậy trên danh nghĩa thì cuộc chiến tranh Đông Nam Á là một cuộc chiến đấu của các nước Trung lập chống lại một cuộc phá hoại Hòa bình của toàn vùng. Bây giờ thì Thái can thiệp vào chiến tình Lào, cũng dưới danh nghĩa đó. Vì nước Lào được xem như một nước Trung lập còn nguyên vẹn cơ chế chưa bị biến thể đi như Campuchia. Khi Thái vào Lào cũng có nghĩa là Thái cũng cuộc chiến tranh Đông dương vào chính đất Thái.

Đương nhiên đằng sau cuộc chiến tranh đó phải có bàn tay của Mỹ Nga và Tàu. Nga được xem như thế lực phát động chiến tranh. Mỹ là kẻ giúp cho các nước Đông nam Á chống lại chiến tranh của Nga. Cuộc chiến tranh đó được nhắm vào Tàu. Chặt đứt mọi liên hệ và hy vọng của Tàu tại Đông Nam Á.

Tuy biết rõ âm mưu đó của Nga Mỹ, nhưng Tàu vẫn phải vui vẻ để đón Nixon, vì Tàu biết chỉ cần thuyết phục nội Mỹ nghiêng về phía Tàu thì lập tức cục diện tại đây sẽ đổi chiều. Chính chủ thuyết Nixon đã nuôi hy vọng lớn đối với Tàu: Nixon chủ trương Vấn đề Á châu phải do người Á châu giải quyết. Nói thì như vậy, nhưng trên thực tế thì Mỹ rất ngại phải nhường cho Tàu sấm vai trò lớn ở Á châu trong lúc này, bởi vậy Mỹ phải nhờ tới bàn tay của Nga can thiệp vào.

Khi có bàn tay của Nga can thiệp, thì Tàu không thể một mình đương cự nổi, mà phải có sự chế càn của Mỹ đối với Nga. Như thế rõ ràng là Tàu thất thế trong mặt trận Đông Nam Á. Khi Tàu không trực tiếp dưng tay vào thì đến lúc điều đình hiền nhiên là Tàu không thể hy vọng được chia phần. Nếu Tàu quyết dưng tay vào thì lúc đó không phải là Tàu liên minh với Nga để đánh Mỹ mà là Tàu liên minh với Mỹ để chống lại Nga. Như vậy là Mỹ từ thế kẻ bị tấn công trở thành thứ trọng tài giữa Nga Tàu ở Á châu.

Đề chắc an hơn, đề vượt hẳn ra ngoài những tranh chấp trên mặt đất. Tuy hiện nay Mỹ phải đứng ra nhận lãnh nhưng mũi nhọn tấn công, nhưng trong tương lai nếu khi cuộc chiến tranh Đông Nam Á bước vào giai đoạn quyết liệt thì Mỹ sẽ tìm cách rút ra ngoài. Một mặt Mỹ giúp các nước trong vùng phải tự đảm nhận lấy vai trò chiến đấu trên bộ. Mặt khác Mỹ đẩy các nước hạng nhì như Anh Pháp Nhật phải đứng ra can đảm chiến cuộc. Vì hiện nay trong hậu trường chính trị, Mỹ đã chia cho các nước đó những quyền lợi và ảnh hưởng cụ thể ở vùng này rồi, họ phải cố chết để mà giữ lấy. Còn Mỹ sẽ trở về vị trí nguyên thủy của họ là cung cấp kỹ thuật cho bất cứ phe nào có tiền bỏ ra mua.

Tiếng nói của Chiến Sĩ

KIỀU MỸ DUYÊN phụ trách

LTS: Tuần trước khi Đời loan báo sẽ mở thêm mục «Tiếng Nói Của Chiến Sĩ», một nữ ký giả ở Sài Gòn đã tình nguyện đảm trách mục này. Đó là cô Kiều Mỹ Duyên. — Cô KMD là cựu sinh viên Luật và Văn Khoa đã du học ở Úc Đại Lợi và khi về nước, lại hăng hái trở lại làng báo. Hiện cô đang cộng tác với một số nhật báo ở thủ đô. Với kinh nghiệm một phái viên chiến trường của cô, chúng tôi hy vọng người phụ trách mục này sẽ giúp Tiếng Nói của Chiến Sĩ là tiếng nói đích thực của một triệu chiến sĩ đang cầm súng chiến đấu, ở mặt trận hay sau mặt trận.

Chiến sĩ và người viết về chiến sĩ

Đã từ 7 năm nay tôi đi rất nhiều đi từ vùng I đến vùng IV chiến

thuật. Và tôi cũng đã viết thật nhiều về lính. Vì viết nhiều về lính nên thật nhiều lần tôi tự hỏi có bao nhiêu người lính nói lên thật tiếng nói của lòng mình. Tôi muốn

nói tiếng nói uất nghẹn, tiếng nói từ một sự ân ái, tiếng nói từ một khát vọng sâu xa nào đó?

Các anh hãy viết

Xin các anh hãy viết, viết về trang tiếng nói của chiến sĩ. Hãy viết tất cả những gì thâm kín nhất ở tận đáy lòng của mình. Là dĩ nhiên tòa soạn sẽ giữ bí mật tên và địa chỉ của các anh nếu có lời yêu cầu.

Tiếng nói của 1 chiến sĩ Sư đoàn 1BB

Đến thăm bất cứ một đơn vị nào tôi cũng chú trọng thật đặc biệt đến trại gia binh, nhà thương, cô nhi viện và trường học. Tôi không bao giờ chỉ nhìn người lính với hào quang chiến thắng, vì sau đó con có sự khốn khổ. Một số người nằm xuống ra đi, một số đổ máu và vào bệnh viện để cho các bạn đồng đội mang vòng hoa chiến thắng trước con mắt kính nể của mọi người. Và cũng để cho mọi người và để cho chúng ta sống.

Về Việt Nam có mấy ngày tôi bay ra vùng I. Bạn bè ở Sài Gòn giữ lại để ăn Noel, tôi cười và nhát định ra đi. Vì lâu lắm rồi có bao giờ tôi ăn Noel ở Sài Gòn đâu. Miền Trung sôi sục hình như có cái gì thật thiêng liêng quyến rũ và mời gọi tôi trở về.

Một hôm vào thăm quân y viện Nguyễn tri Phương — ở Huế — phòng cuối cùng tôi thăm là phòng ngoại thương. Tất cả chiến sĩ ở đây từ mặt trận trở về. Các anh ở đây thành phần bị cưa chân, gãy tay, có những anh nằm dài chân bồng bột trắng xóa — một anh, một chuẩn úy — khuôn mặt có vẻ thật mệt mỏi và xanh xao ngóc đầu lên gọi tôi:

— Cô ơi.

Tôi tiến lại cạnh bên giường bệnh.

— Anh cần tôi giúp gì, tôi sẵn sàng giúp anh.

— Lính tác chiến lãnh thêm 4.500 đồng. Tôi bị thương ngày 7-12-1971 và được đưa về bệnh viện và tôi bị trừ lương ba tuần lễ của tháng này. Tôi ngạc nhiên không hiểu đơn vị trừ hay là Tổng thống trừ. Tôi chỉ nghe Tổng thống đọc trong radio cho lính tác chiến lãnh thêm 4.500 chứ không nói là

lương trong những ngày nằm thương.

Chiến sĩ Cơ — giám đốc bệnh viện Nguyễn tri Phương góp ý:

— Anh thắc mắc có lý, ngày 14 tháng này mới làm sổ lương, anh lãnh thì lãnh hết một tháng nếu không thì thôi. Anh làm như thế này thì tôi sẽ hỏi đơn vị gốc anh.

Chiến sĩ Cơ, anh thương binh và tôi, người nào cũng được như nhau: có thông cáo của Bộ Quốc Phòng nói về việc trừ lương của lính khi anh được đưa vào bệnh viện không? Anh có thì tại sao thông cáo đó không được phổ biến trên báo chí, thành, nếu không thì tại sao trừ lương chiến sĩ đang nằm ở bệnh viện?

Một anh chiến sĩ bị chủ đất đàn áp

Chiều qua tôi đang ngồi ở tòa báo CL thì Thiếu Úy Phùng

Chương trình Tiếng nói động viên mang tập hồ sơ đến tìm luật sư P KV. Anh cho biết anh và đồng bào ở xóm anh đang bị chủ đất cao xung quanh nhà anh, trời mưa nước mưa ở khắp nơi tràn vào nhà anh. Con đường trước mặt bị đổ đất cao lên anh phải trở cửa ngang hông để đi mà chủ đất cũng lại đe dọa.

Các gia đình lối xóm cũng bị tình trạng như anh, nhưng ông chủ đất còn gom cần cước của đồng bào (nói là để bồi thường tiền thiệt hại) nhưng đồng bào chẳng có tiền mà còn mất luôn cần cước và không dám ra khỏi nhà vì không có cần cước sợ lính bắt.

Anh Phùng có một mẹ già, vợ và 6 con dại nếu anh dời nhà đi thì không biết đi đâu, lương của một Thiếu úy làm sao đủ để anh có thể tậu một cái nhà cho gia đình

Viết lên tình trạng bị ức hiếp và bị đe dọa của một chiến sĩ, tôi

hy vọng những người có thẩm quyền hãy lưu ý dùm trường hợp trên.

Trang này là của các anh, tiếng nói của lính không phải chỉ là tiếng nói của người con trai yêu con gái mà còn là tiếng nói phản nộ — ếu các anh gặp những trường hợp bất công — Xin các anh hãy viết, viết thật nhiều và viết không bao giờ ngừng về trang tiếng nói của chiến sĩ. KMD tin tưởng tiếng nói của các anh sẽ được mọi người lắng tai nghe.

Saigon 28.1.1972.
KIỀU MỸ DUYÊN

TÌNH KHÚC MÙA XUÂN

mùa xuân rạo rực linh hồn
các em bước nhẹ trong vườn thần tiên
cho anh ướp nắng cỏ hồng
anh xin quỳ xuống chúc mừng các em
các em là những thiên thần
anh là một kẻ điên khùng trời ơi.

THI SĨ

anh khóc trong đại khờ
nhưng vì sao trong mắt em cũng khóc
anh bay về vườn thiên thai
chào ơi
linh hồn anh ớn lạnh
sợ bướm vàng mưa máu
sợ mây mùa thu và họa mi đau đớn
ôi, chúng ta sẽ như những kẻ điên khùng...

MÙA THU CHẾT

chú bướm điên khùng bông yêu mây
họa mi thồn thốc giữa thiên đàng
ôi, mùa thu chết, mùa thu chết
trong phúc âm buồn, anh hôn anh
trong phúc âm buồn, anh khóc nhỏ
— cô hồng chảy máu ướt hồn anh.

NGUYỄN THƯƠNG HOÀI

LÊ VẬT

tôi hiến dâng thượng đế
cặp đùi nàng thon thon
cặp mắt nàng thăm thẳm
mái tóc huyền trời xanh
oOo

tôi hiến dâng thượng đế
mật ngọt đầu môi nàng
sữa thơm vú bầu bĩnh
da trắng mát yêu tình
oOo

tôi hiến dâng thượng đế
linh hồn nàng yêu tôi
vẫn từng giây thồn thốc
mới từng giây tình khôi
oOo

tôi hiến dâng thượng đế
linh hồn tôi yêu nàng
mệnh mong đào dạt biển
chờ tháng ngày sâu thêm
oOo

tôi hiến dâng thượng đế
cuộc tình tôi với nàng
lâm ngư môi thượng đế
nở nụ cười tươi hơ...

1972
HOÀNG CHU AN

Mặt nghị

Ông Kissinger đã trở thành một chuyên viên mặt nghị. Con người bao hoa, trí thức và hiện đại, sống độc thân đó, đã hai lần làm thế giới sững sốt vì lên lút đi đêm. Lần trước, tháng 7 năm 1971 Kissinger kêu đầu hàng ở Hội Quốc, nhưng trong khi đó thì ông ta bay sang Bắc Kinh, gặp Chu Ân Lai để thu xếp cho Nixon thăm viếng Trung Cộng. Khi Kissinger trở về, cả Hoa Thịnh Đốn lẫn Bắc Kinh cũng loan báo công khai về chuyến đi lên lút đó, cả thế giới kinh ngạc.

Lần này Kissinger lại đặt thêm một thành tích về mặt nghị khi Nixon loan báo Kissinger đã bí mật sang Ba Lê tất cả 12 lần, mỗi lần đều xuống một phi trường quân sự nhỏ gần thủ đô Pháp, và đã gặp Xuân Thủy với Lê Đức Thọ.

Bay qua bay lại Đại Tây Dương tất cả 12 lần mà giữ được hoàn toàn bí mật. Thương nghị kín từ tháng 5-1969 tới nay, trong khi đó ngoài bàn hội nghị các đại sứ cãi nhau từng chữ, thay đổi đại sứ Mỹ từ Vance đến Porter, và ngoài mặt trận súng đạn vẫn nổ, quân ta vẫn tiến sang Lào, máy bay vẫn oanh tạc tại Bắc Việt v.v... Quả thật là con người bí mật chuyên làm chuyện bí mật!

Kít

Sau khi nghe Nixon báo tin Kissinger đã bay sang Ba Lê mặt nghị với Lê Đức Thọ và Xuân Thủy 12 lần, bữa rồi bản đạo đang ngồi trong thảo am bỗng có một anh chàng Mỹ lò dò bước vào.

Bản đạo đang tỉnh đứng dậy rút lui, sai trẻ nhỏ ra hỏi ông khách quý có định bán đồ hộp không. Bỗng ông khách xông thẳng tới nắm lấy áo bản đạo, nói nhỏ: «Bí mật! Bí mật nghe ông đạo!»

— Thưa quý khách, ông là ai?

— Xin ông đạo giữ bí mật cho. Tôi là cố vấn an ninh quốc gia của T.T Hoa Kỳ.

— Vậy quý danh của ngài là...

— Tôi là Kissinger!

Bản đạo giật mình. Không biết khi Chu Ân Lai, Lê Đức Thọ và Xuân Thủy nghe Kissinger từ giới thiệu thì tâm trạng ra sao. Riêng bản đạo thì nghe tên Kissinger là giật mình.

ÔNG ĐẠO CÂY

— Úa, chính ông à?

— Dạ, chính tui.

— Thưa ông tôi đây có công chuyện gì?

— Tôi đang thi hành một sứ mạng đặc biệt của Tổng thống Mỹ. Đó là sứ mạng mặt nghị.

Để giữ bí mật cho ông khách quý bản đạo vội vàng mời ông bước vô phía sau nhà, tuy hơi chật chội, dơ dáy nhưng hoàn toàn kín đáo. Máy đưa con nít trong xóm thấy Mỹ tới thì chạy ủa ra dơ tay toan xin thuốc lá hút. Phải là lối om xòm mới đuổi được chúng đi, tuy trái với thuần phong mỹ tục bốn xứ nhưng lại bảo vệ được bí mật cho quý khách.

Ông Kissinger hay ít nhất người Mỹ tự xưng là Kissinger bước vô sau bếp ngồi xuống để mặt nghị với bản đạo.

— Thưa ông cố vấn Mỹ...

Bản đạo toan nói tiếp bỗng Kissinger giơ tay xin ngắt:

— Xin ông đạo đừng kêu tôi là Cố Vấn. Ở VN nay người ta không ưa chữ Cố Vấn Mỹ. Xin cứ kêu tôi là ông Kít được rồi.

— Thưa ông Kít vậy ông muốn mặt nghị với tôi?

— Chính vậy. Chúng tôi lãnh sứ mạng đặc biệt của Địch (nói thì thâm: Xin gọi TT tôi là Dick để bảo toàn bí mật).

— Rất hân hạnh. Vậy Dick cứ ông bí mật sang đây để mặt nghị với tôi...

— Thưa không, Dick chỉ sai tôi đi mặt nghị. Còn chuyện mặt nghị với ai thì không quan trọng lắm đối với Dick.

— Úa, sao Dick lại làm như vậy?

— Thưa, đó là chiến thuật đặc biệt của Dick. Tất cả các đối thủ chánh trị của Dick đã thua xiềng liềng trước ông ta chỉ vì bị môn võ mặt nghị mà thôi.

— Vậy lần này Dick cử ông sang đây mặt nghị cái gì?

— Dạ để lần lần tôi xin trình bày sứ mạng đặc biệt của tôi...

Sứ mạng

— Thưa ông đạo chắc ông đạo biết rằng sau khi tôi bay sang Bắc Kinh mặt nghị với Chu Ân Lai thì phe phản chiến ở nước tôi bị sụp lếp, không còn phá Dick được nữa.

— Tôi có nghe nói.

— Và ông Đạo cũng biết rằng gần đây sau năm ngày ném bom Bắc Việt phe phản chiến bắt đầu hoạt động trở lại, với chủ tâm phá Dick trong cuộc bầu cử sắp tới...

— Tôi biết.

— ... Vì vậy Dick phải công khai loan báo 12 lần mặt nghị của tôi ở Ba Lê để cho họ lại xếp lếp một lần nữa.

— Hay lắm. Rồi sao nữa?

— Nhưng rồi trong tương lai, thế nào phe phản chiến nó cũng còn phải bùng lên thêm một lần...

— Tại sao?

— Dạ, khoảng tháng Ba, tháng Năm 1972 này chắc chúng tôi sẽ ném bom Bắc Việt trở lại, và con danh lớn ở Việt Nam...

— Vậy sao?

— Thưa, đó là hậu quả của việc Dick sang Bắc Kinh vào cuối tháng này, đồng thời sửa soạn cho Dick sang Moscow, vào tháng...

— À, tôi hiểu rồi, vậy tháng Ba này sẽ đánh lớn phe phản chiến ở Mỹ lại bùng nổ chống Dick, phá kế hoạch của Dick.

— Chính vậy. Cho nên, trước Dick bay sang Moscow, Dick sẽ phải làm một số cuộc mặt nghị và khai đưa ra một số đề nghị để tôi thiếu chỉ cực độ.

— Nhưng bữa rồi, chính TT của chúng tôi đã nói đây là thiếu chỉ cực độ rồi.

— Dạ thưa chính sách ngoại giao của Hoa Kỳ hiện nay là chính sách đa cực (multi-pole policy). Nó là tiền MIRVs của chúng ta cũng là tiền nhiều đầu mà. MIRVs là Multiple Independently Targetable Reentry Vehicles).

— Đồng ý. Vì vậy ông Dick cần một số cuộc mặt nghị mới.

— Chính thế, mà tôi là chuyên viên về mặt nghị nên Dick đã cử tôi.

— Nhưng tại sao ông lại sang đây?

— Thưa, còn biết đi đâu? Bắc Kinh rồi đi mặt nghị rồi, Ba Lê rồi sang, và mặt nghị với Tổng Sản Việt Nam rồi. Moscow thì Nga nó không chịu vì nó sợ mặt nghị với tôi. Vì tôi chỉ còn cách mặt nghị với ông Đạo.

— Nhưng tại sao ông không tới Bắc Kinh?

— Thưa mặt nghị với đỉnh Địch cũng được, nhưng đó là việc chỉ cần ông Bunker làm cũng được. Tôi không muốn dấn chân vào ông Bunker phật lòng. Và lại ông Bunker một cuộc mặt nghị với đỉnh Địch thì dân chúng ta cũng không có chi hấp dẫn hết. Tôi muốn rằng khi Dick công khai...

hóa các cuộc mặt nghị thì toàn thế nước Mỹ phải sững sốt!

— À tôi đã hiểu rồi. Vì vậy ông Kít muốn tới mặt nghị với tôi.

— Dạ không.

— Không mặt nghị với tôi?

— Thưa không.

— Vậy muốn mặt nghị với ai?

— Thưa, tôi muốn mặt nghị với Hồ chí Minh!

Tối mật

Tôi đây thì bản đạo lại quá sững sốt kinh ngạc, há miệng ra mà không nói được.

— Chắc ông đạo ngạc nhiên lắm. Phải rồi, Hồ chí Minh đã chết từ năm 1969, và cũng chỉ vì Hồ chết mà cuộc mặt nghị giữa tôi với Lê Đức Thọ đã không tiến đến kết quả nào. Nếu ông Hồ còn sống thì chúng tôi đã thỏa thuận với nhau xong hết cả rồi.

— Nhưng làm sao dựng ông Hồ sống lại mà mặt nghị bây giờ?

— Như vậy mới là tối mật. Ông Đạo thử tưởng tượng khi Dick lên Tivi loan báo rằng «trong ba tháng qua, cố vấn Kít-Sinh-Gơ đã mặt nghị với cố chủ tịch Hồ chí Minh». Dân chúng Mỹ sẽ điên lên và chắc chắn bầu cho Dick tái cử nhiệm kỳ nữa! Nếu dân không điên thì không ai lại cho một ông TT tái cử bao giờ.

— Nhưng làm sao để ông Kít gặp được ông Hồ bây giờ?

— Chính vì khó khăn nên chúng tôi mới phải nhờ ông Đạo. Người Mỹ chúng tôi rất tiên bộ, nhưng máy điện tử cũng thua. Không thể gọi hồn người chết như các ông Đạo được. Chúng tôi biết quý vị vẫn tổ chức «lên đồng» giúp hồn người chết nhập vào người sống. Nhờ vậy chúng tôi hy vọng ông Đạo sẽ gọi hồn Hồ chí Minh lên để cho mặt nghị với tôi, và đó sẽ là một cuộc tiếp xúc tối mật!

Cũng vì Kít

Thưa quý bạn, đó là nội dung cuộc gặp gỡ của Bản đạo với ông Kít-Sinh-Gơ, hay ít nhất cũng là người tự nhận tên là Kissinger.

Bản đạo cũng xin thưa ngay rằng cuộc gặp gỡ trên bị đứt đoạn trong phiên nhóm thứ hai. Lý do rất là đơn giản.

Bữa đó, y theo lời hẹn, cố vấn Kissinger hòa trang thành một hippy Mỹ, râu ria tóc tai rậm xù xì, bước tới thảo am của bản đạo để học hỏi về bí quyết của Đạo Cây, một tôn giáo mới ở Đông Phương.

Khi ông Kít bước vô tới đầu hầm, có mấy đứa con nít đang chơi bầu cua cá còp. Ông Kít đeo mặt nạ, kiếng đen, đang làm lý độ qua, bỗng một đứa con nít kêu to:

— «Kít! Coi chừng Kít kia!»

Lập tức, ông Kissinger quay gót trở lui. Bữa sau ông gởi cho bản đạo một điện văn ngắn. Viết rằng: «Hành tung của tôi đã bị phe phản chiến Mỹ khám phá. Bí mật có thể bị tiết lộ. Xin hẹn ông Đạo một dịp khác. Xin ông Đạo đừng tiết lộ với ai về cuộc gặp gỡ trong tuần qua. Sẽ cho nhân viên Xĩa tới bảo vệ an ninh ông Đạo!»

Tội nghiệp ông Kít. Sở dĩ có sự hiểu lầm đáng tiếc chỉ vì ông chưa thông thạo tiếng Việt. Lũ trẻ nít trong xóm thấy ông Mỹ đi qua, muốn báo động cho ông bước đi cẩn thận kéo dầm phải mấy đồng phân rải rác trên đường. Xóm nhà bản đạo ở thiếu cầu tiêu nên con nít hay ra ngoài hém ngồi xuống phóng uế. Chúng gọi chất cận kề phóng ra đó là Kít, cho thanh nhả. Vì vậy mà ông cố vấn tướng hành tung ông bị lộ.

Bất chước Dick, bản đạo cũng long trọng công khai hóa cuộc mặt nghị với ông Kít, để quý vị rõ.

Nhắn tin

— LÊ TÂN TƯỜNG VI. Đã đưa cái thư của chị cho ba em. Ba em nhắn chị tới gặp ba em. Tìm Nga ở 135 Võ Tánh, nhờ đưa tới chỗ ba em. ● CHU VỊ THỦY. ÔNG GIÀ CẦU KIẾU. Mời ông lại gặp C.I. Báo Nga dẫn tới.

Xây chò

truyện ngắn cuối năm
của Hoàng Hải Thôn

Ngày xưa, ở vào cái thời mà chúng ta thường gọi là thời thanh bình, phong tục của quê hương ta có việc mỗi nhà nấu một nồi bánh chưng vào đêm Ba Mươi Tết. Những người thân trong gia đình quây quần bên bếp lửa chờ bánh chín và đón Giao Thừa luôn thề. Những đêm ấy người ta thường kể chuyện cho nhau nghe. Đa số đề tài của những chuyện này là Ma Quỷ.

Bây giờ chúng ta ở thành phố chật chội, ít gia đình còn đủ điều kiện để nấu lấy những nồi bánh chưng, chúng ta đã có những nhà chuyên môn nấu bánh. Song, đã chán chuyện người sống, đã nói chuyện người chết và thế giới vô hình cho... vui. Đề tài món ăn cuối năm. Đời mới hạn hẹp chuyện ngắn có cái tên hơi lạ nhưng rất SÈ GÒNG là XÂY CHÒ dưới đây.

ĐỜI

Tên cũng còm là Sinh nhưng người ngợm hẳn không xinh tí ti nào. Người như hán có thể nói là to bè bè, dềnh dàng nữa là khác. Nhưng tên hán vẫn là Sinh. Hán là thanh niên Sài Gòn và hán nói chuyện rất có duyên. Hán nói nhiều và nói có duyên hấp dẫn nhưng không nói xạo. Hán thân với cả vợ chồng tôi. Mỗi lần hán đến căn phòng nhỏ siu của vợ chồng tôi ở Ngã ba Ông Tạ là căn phòng vang tiếng người, tiếng cười. Hán thường đến chơi vào buổi tối. Có đêm hán ngồi lại đến hết 11, 12 giờ đêm.

Một đêm Sinh đến chơi và kể cho vợ chồng tôi nghe đến hai tiếng đồng hồ liền về chuyện ma ở Saigon. Ma ở ngay Saigon này chứ không đâu xa, và đó là những chuyện ma xảy ra ở Saigon cách đây chưa lâu. Trong chuyện này bạn sẽ thấy có vài nhân vật vì một lý do riêng được đổi tên, nhưng vì những nhân vật ấy nổi tiếng, các bạn sẽ đoán ra không khó mấy.

Nguyên nhân là tôi nói đến chuyện Saigon cách đây 20 năm. Vào năm 1950, tôi tới Saigon và khi đó

Saigon còn vắng, Vắng là so với Saigon bây giờ con với tôi, già thanh niên vừa mới tới từ Hà Nội. Saigon năm 1950 đã đông đảo lắm. Tôi còn nhớ buổi sang đầu tiên tôi đi chơi Saigon. Một ông họ vào Nam làm ăn từ lâu của tôi hướng dẫn tôi đi chơi bằng xe đạp — thứ xe mà người Nam gọi là xe máy — khi đạp xe tới bùng binh trước chợ Bến Thành, chỗ rẽ vào đường Bonard tức Lê Lợi, giờ, xe cộ quá nhiều làm tôi lú lẩn quỳnh quỳnh xuống xe dắt bộ. Có thể nói là ở đó xe nhiều, quá nhiều làm cho tôi tối cả mắt lại. Tôi là thanh niên Hà Nội đã quen thuộc với thành phố mà cứ ngỡ đồng bào Bắc Việt từ nhà quê xuống tàu Mỹ đi vào thẳng Saigon năm 1954 còn choáng váng như đầu.

Tôi kể chuyện năm 1950, con đường Hai Mươi tức đường Phan Thanh Giản bây giờ chò ở rợp bóng Long Vàn, hán còn là ruộng rau muống. Đi quãng đường đó tôi có thể nhìn suốt lượt về đường Phan Đình Phùng. Tôi nói thời đó tôi nhìn thấy một cái miếu ở giữa đồng ruộng và

nhà cửa làm lên kín mít, nhiều lần tôi muốn đi tìm lại cái miếu đó nhưng không còn biết miếu nằm ở chỗ nào. Sinh nói:

— Cái miếu mà anh thấy đó chắc là miếu thờ Bà Lớn đó. Chỗ đó chắc là Vườn Bà Lớn...

Tôi biết Vườn Bà Lớn nằm trong khu Bàn cờ, khoảng giữa đường Phan Thanh Giản và Phan Đình Phùng. Hồi Tết Mậu Thân, mấy chú Vi Xi có kéo vào khu Vườn Bà Lớn. Tôi hỏi Sinh: Bà Lớn là bà nào và tại sao bà ấy lại có vườn, có miếu ?? Sinh đáp:

— Em cũng chẳng biết bà ấy là bà nào, vợ ai. Em chỉ biết là xưa bà ấy linh lắm. Phải lập miếu thờ bà ấy mới im đó. Không thì bà ấy về phá ghê lắm. Nghe nói bà ấy chết đi trở thành tinh. Luôn luôn hiện về. Trong khu gọi là Vườn Bà Lớn có cái nhà bà ấy ở, bà ấy chết ở đấy rồi thành tinh Căn phòng bà ấy ở lúc sống phải để nguyên đồ đạc, phải có người hầu hạ cơm nước y hệt khi bà ấy còn sống. Em nghe nói cái giường bà ấy ngủ đêm nào cũng phải có người trải nệm, bỏ mùng, rồi đi ra đóng kín cửa lại. Sáng mai vào thấy nệm gối nhàu nát như đêm qua có người nằm. Chắc bà ấy vợ một ông nào bị lắm...

Thấy tôi có vẻ không tin lắm. Sinh nói:

— Ở đời nhiều khi có những chuyện huyền bí bất buộc mình phải tin anh. Không tin không được. Về những chuyện ma quỷ thì em không được biết nhiều lắm nhưng có chuyện này thì em tin chắc. Vì hồi nhỏ em có chơi. Đó là trò trong này gọi là Xây Chò. Không biết ngoại Bắc có cái trò đó không.?

Xây Chò như vậy: lấy một tấm ván để ở dưới, ván thường thôi không cần phải là ván thiện áo quan như cần cơ. Trên ván đặt một đĩa trái cây như đĩa trái cây để cúng ấy. Lấy cái rổ hay cái thùng nhỏ cũng được, đặt lên đĩa trái cây. Rồi ba thằng con trai ngồi vào, nhang được thắp lên cắm vào đĩa trái cây. ba thằng con trai đặt ba bàn tay lên cái rổ, một là chạy quanh bên ngoài đọc mấy câu chú gọi là Xây Chò. Em còn nhớ mấy câu đầu là: «ma Ta, ma Tây, ma Chà Già, ma Khách trú. Ma nào muốn chơi với ma chơi...» Khi có hồn nó nhập vào thì dưới lòng rổ tự nhiên có gió lạnh thổi lên hun hút, lạnh buốt cả lòng bàn tay. Khi biết có hồn nhập vào Chò rồi thì một người ở ngoài hỏi, ba thằng ngồi đặt tay lên cái rổ không được nói gì hết. Mà cái rổ nó nhảy lên anh ạ... Anh bảo cái rổ tuy không nặng lắm nhưng ba thằng chỉ đặt lòng bàn tay lên, làm sao hất nó lên được ?? Trừ phi là thằng đặt tay phải có nội lực kinh người như Kiều Phong bàn tay có sức hút được cả trăm ký.

Thuở nhỏ em với tụi bạn hay chơi Xây Chò lắm. Khi Chò lên thì tất nhiên là không nói được, chỉ trả lời bằng cách gõ cái rổ xuống tấm ván mà thôi. Như người bên ngoài hỏi: «Hồn là trai hay gái? Nếu là trai thì gõ cho một tiếng, gái thì gõ cho hai tiếng...» Cái rổ nó nhắc lên rồi ngã xuống kịch một cái rồi thôi thì biết là con trai, nó gõ kịch kịch hai tiếng thì biết là ma con gái. Lại hỏi: «Hồn bao nhiêu tuổi ?? Bao nhiêu thì gõ từng ấy cái...» Cái rổ nhắc

lên rồi hạ xuống. Kịch...kịch... Nó gõ 17,18 cái liền. Cái lần nó gõ...kịch...kịch sáu mươi cái liền. Tức là ma già về rồi đó..

Em còn nhớ có lần người ta hỏi «Hồn có họ hàng với ai ngồi quanh đây không ??» Tự nhiên cái rổ nó nghiêng về phía một cụ. Cụ ấy khóc ré lên. Người ta lại hỏi... «Hồn với người này họ hàng ra sao? Nếu là chị thì gõ một cái, là em thì gõ hai cái...» Kịch. Kịch... Nó gõ hai cái. Lại hỏi: «Hồn là em thứ mấy trong nhà ??» Nó gõ kịch, kịch...9 cái. Cụ đàn bà ấy lại khóc ré lên: «Ủy trời ơi, Em Chín tôi đây mà.» Vui lắm. Hỏi ra thì nhà cụ ấy có đưa em gái thứ chín thật, có em mới chết mấy năm vì bị trúng đạn Tây nó bắn.

Đến lúc nào hồn nó bay đi thì tự nhiên trong lòng cái rổ hết gió, lạnh không, hết lạnh ngay. Kỳ vậy chứ lại. Nhưng cái trò mà tụi em nghịch hồi nhỏ có cái trò này là nguy hiểm nhất. Trò Xây Khỉ.

Trò Xây Khỉ như vậy... Để một thằng ngồi vào giữa, hai tay cầm ba cây nhang, trùm cái mền lên kín mít. Bọn em chạy xung quanh vừa chạy vừa đọc mấy câu chú. Lâu quá em quên mất rồi, em chỉ còn nhớ là mấy câu chú này đọc lên có vần có điệu, nghe hay lắm, như hát vậy. Bọn em chạy quanh thỉnh thoảng lại có thằng hỏi: «Lên chưa? Lên chưa?» Thằng bên trong mền trả lời «Chưa...chưa» tức là chưa có gì. Bao giờ nó không trả lời nữa, nó ngồi im thì biết là lên rồi. Có khi nó tung cái mền ra nó rớt, tụi em chạy tán loạn, kêu chi cho... Có khi tụi em lật mền ra nó vẫn ngồi im nhưng hai mắt nó đỏ rực lên như mắt khỉ vậy. Có khi tụi em nghĩ là nó giả bộ, lấy mấy cây nhang đang cháy đổ chầm vào tay nó mà nó không biết đau. Lúc đó mới đúng là khỉ đã nhập vào nó...

Một lần bọn em chơi Xây Khỉ sợ quá... Cái thằng ngồi xây sau đó đau một trận kịch liệt, tưởng nó chết. Khi mà khỉ nhập vào nó rồi thì nó chạy y như khỉ anh ạ. Nó thót một cái lên cây... Nó lộn mèo trên cây y như hết khỉ. Cây cao đến mấy nó chỉ thót một cái là lên tới ngọn, cành mềm nó cũng đu được... Nó chuyển từ cành này sang cành kia... Thường thì thằng bị khỉ nhập chỉ đuổi bắt tụi em một lúc, trèo lên cây rồi nó tỉnh dần và tụt dần xuống. Nhưng lần ấy có cái thằng nó leo tuốt lên cái bằng quảng cáo thuốc là Bastos. Nó ngồi vắt vẻo trên đó cao cả hai chục thước tây... Bọn em sợ quá sợ nó té xuống thì chết... Thế là chia nhau chạy về xóm kêu người lớn ra. Người thì mau mau ra hừng nó, người thì leo lên cầm chuối nhử nó. Thằng lên khỉ khoái ăn chuối lắm.

Người thì đi xách nước tới chờ sẵn. Khi đu được nó xuống rồi mấy người lớn nhào tới chụp cổ nó, chùm cái mền lên người nó rồi để nó ra đồ nước. Đổ cả mấy thùng nước lên mặt nó mới tỉnh. Lúc tỉnh rồi nó nằm sượng sượng ra, phải khiêng nó về nhà. Bọn em bị nhào lòi về đánh cho mỗi thằng một trận cần thận, rồi tụi em bị nhà cấm không cho chơi cái trò Xây Khỉ đó nữa...

Tôi hỏi Sinh hẳn chơi những cái trò ly kỳ ấy ở ngay trong thành phố Saigon hay ở ngoại ô??

Hắn đáp :

— Chơi ngay ở Saigon chứ anh. Hồi ấy là năm 48, 49, nhà em ở xóm gọi là Đất Thánh, tức cái khu sau nhà Hội Dục Anh ở đường Cống Quỳnh với Võ Tánh bây giờ. Ngày ấy xóm ấy còn ít nhà lắm. Bên trong chỗ đất sau rạp Quốc Thanh còn là đồng không, bao nhiêu là mồ mả với cây trâm bầu. Khu đó thời ấy ma ơi là ma. Ban đêm các bác triệu cũng không ai dám đi vào khu Đất Thánh. Bây giờ người ta làm nhà lên, ở đông quá, đương khi nó đánh bật hết âm khí bay đi nên hết cả ma rồi. Chứ thời em còn nhỏ khu ấy ghê lắm. Nghe nói khu thành Ô Ma ngày xưa Nhật nó đóng, nó giết người đem sang chôn ở khu bên này. Ở khu sau nhà em buổi tối có người ra ngồi đi cầu, trông thấy ma nó hiện lên cái bóng trắng, ngồi trên mồ, đang đi cầu cũng phải bỏ chạy vội về kia mà... Lạ, còn chuyện những cây trâm bầu canh nó mềm oặt, không ai có thể treo lên được. Vậy mà anh biết không... buổi sáng đi vào đó cứ thấy những miếng vải nhỏ treo tòn ten trên cành cây như cái võng ấy.. Thò tay sờ sờ đi mấy hôm sau lại thấy treo. Người ta bảo đó là võng của ma. Ban đêm nó treo lên để nằm chơi.

Còn cái nhà hội Dục Anh nữa—Sinh nói tiếp. Hồi mới làm tên chưa có ráo rệu gì cả, nhà ấy ma kinh khủng. Em còn nhớ có đêm có hai anh chị lên đưa nhau vào xô cầu thang của nhà này... hành sự. Anh chị đang mê ly thì thấy ma nó hiện lên... Nó hiện thành một cụ già cao lớn, ghê lắm, xoa tóc, liếc liếc... bạn toàn đồ trắng, từ trên cầu thang đi xuống Tay nó cầm cái gì như cái gậy.. Nó đi xuống chỗ hai anh chị đang... nằm như để né đánh.. Hai anh chị tưởng nhau ra... Mạnh anh anh chạy, mạnh chị chị chạy... Anh thì không kịp mặc quần, chị thì bỏ cả áo bà ba... Á, thằng cha chỉ kịp xô chân vào cái quần sà lôn mà lại xô cả hai chân vào một ống... Còn ống kia chạy giờ nó đánh qua đánh lại bay phất phới... Cũng may là ống quần của anh rộng chứ không thì té bỏ mạng. Còn chị thì chỉ bận có cái áo cộc xê... Chính em thấy cái chuyện này chứ không phải nghe ai kể lại. Ngày ấy em còn nhỏ nhưng em khôn lắm, cái gì xảy ra trong xóm là em biết ngay. Lúc thằng cha chạy về thờ không ra hơi, kêu... ma... ma... em với bọn trẻ chạy ra coi trước hơn ai hết mà... Về sau phải năm bảy người lớn áp tải anh ấy trở ra nhà hội lấy quần áo về.

Nghe Sinh kể chuyện ma Sẻ Gòong, tôi bỗng đứng nhớ đến cái chuyện ma nổi tiếng mà tôi nghe kể từ ngày tôi mới vào đây nhưng cho tới nay vẫn chưa rõ hư thực ra sao. Đó là chuyện ma nhà chủ Sủi, nhà tỷ tỷ phủ Ba Tàu của Sẻ Gòong. Tôi đem chuyện này ra hỏi Sinh :

— Cậu ở Sẻ Gòong từ nhỏ cậu có biết gì về chuyện ma nhà chủ Vui Hoa Sủi không? Chuyện ấy có thật không??

— Có thật chứ anh, Sinh quả quyết đáp.

Tôi nói :

— Sao cậu biết chắc là có?? Tôi nghe nói nhà ông ấy có cô con gái bị cù, Ông ấy thương con không muốn để Tây nó bắt con gái vào trại cù nên bày ra chuyện ma để đánh lừa thiên hạ. Để cho người ngoài lỡ có ai trông thấy bóng cô con gái ban đêm che mặt đi chơi quanh quần trong vườn, thì tưởng là ma, không ai nghĩ là cô ta bị cù. Cậu nhớ rằng ngày xưa Tây nó không cho người cù sống chung với gia đình, giàu tiền cũng mặc, cứ cù là phải vào trại cù. Tây nó sợ lây.. Về sau này người ta mới bỏ mặc...

— Không phải vậy đâu anh—Sinh nói—Em biết rõ chuyện ấy quá mà. Chuyện ma nhà chủ Sủi thì còn ghê hơn cả chuyện ma Bà Lơn nữa lận. Nhưng chuyện ấy xảy ra lâu lắm rồi, bây giờ ít người còn biết rõ lắm. Sơ dĩ em biết là vì bà ngoại em chơi thân với bà Sầm làm trong nhà chủ Sủi. Bà Sầm ấy nguyên là bà vú nuôi cô con gái chủ Sủi, người coi gái về sau này ch t đi thành tinh... Chính bà Sầm ấy kể chuyện cho bà ngoại em nghe... Để em kể lại với anh vụ ấy từ đầu..

Ở Saigon này em dám nói hai phần ba đất với nhà cho mượn là của chủ Sủi. Cư nói Chà và nhiều đất, nhưng cả ngàn tên chủ Chà ở đây cũng chưa nhiều nhà, nhiều đất bằng chủ Sủi. Chủ Sủi chết lâu rồi nhưng bây giờ gia đình nhà ấy lên tới 2.000 tên. Trong họ Vui có đủ quốc tịch, Tây có. Đúc có, Thụy Sĩ có, Mỹ có. Bồ Đào Nha có. Nghĩa là quốc tế. Chánh phủ dù có muốn tịch thu tài sản của họ cũng không được. Nhưng đặc biệt là mẹ sử đại tỷ tỷ phủ Vui Hoa Sủi khi chết để chúc thư lại triệt để cấm chia gia tài. Cái gia tài ấy cứ để đó mãi, đời đời kiếp kiếp vẫn là của chung của dòng họ. Khôn đến vậy. Con cháu trong họ được cho đi ăn học ở ngoại quốc, khi thanh tài về nước phải làm việc cho công ty. Làm việc thì công ty trả lương, cấp nhà, cho xe... Thằng nào muốn vay tiền làm ăn riêng thì công ty cũng cho vay, lấy lời rất nhẹ nhưng phải trả dần cho công ty. Còn gia tài thì cứ để đó, không được chia. Anh tính nếu bây giờ chia ra, 2.000 tên nó xâu xé thì còn gì nữa? Để tụ lại thì lớn nhưng chia ra thì nhỏ. Tịch tụ lại như vậy số tiền càng nhiều thêm, chỉ mỗi ngày một nhiều hơn chứ không mất. Không bao giờ mất.

Chủ Sủi có ba người con trai nhưng chỉ có một cô con gái. Cô này là con út. Chủ Sủi cũng có này lắm nhưng số cô ta yếu, tới năm cô 17, 18 gì đó thì cô chết. Vì thương con quá chủ Sủi không đem con đi chôn mà mời thầy tới chích thủy ngân, ướp xác cho cô con, giữ xác con gái tuy đã chết rồi vẫn còn tươi như sống. Xác cô út được đặt trong rương kiếng để ngay trong gian phòng riêng của cô, để ngày ngày chủ Sủi vào nhìn mặt con.

Đề như vậy trong 6 tháng đầu không có chuyện gì xảy ra. Nhưng sau 6 tháng thì trên tường lâu đài

xác cô út bắt đầu có chuyện lộn xộn. Nghĩa là có tiếng người cười nói, đi lại, đùa rỡ mặc dầu chẳng có ai cả. Rồi cô út hiện về ngay với chủ Sủi. Có nói với bố tuy con đã chết rồi nhưng bố vẫn phải nuôi con như khi con còn sống. Mọi thứ đồ dùng hàng ngày trước đây của con phải để nguyên, mỗi bữa bố phải cho người làm thức ăn cho con. Và con cũng có bạn, khi nào bạn con nó tới chơi, con sẽ cho bố biết trước để bố bảo làm tiệc con đãi bạn...

Cô út ra điều kiện rằng từng lâu trên cùng, là tầng dành riêng cho cô khi cô còn sống, phải để nguyên, không kẻ nào trong nhà được lên.

Kể nào tò mò lên đó cô vẫn cố chết đứng kêu. Và cô đặc biệt đòi bà Sầm nuôi cô suốt nhỏ lên đó hầu cô. Vì cô thương bà này nhất...

Chủ Sủi phải nẫu nỉ quá xá bà Sầm quen với bà ngoại em mới chịu nhận lời. Phần vì thương chủ Sủi, phần vì bà nay tham tiền, phần cũng vì nghĩ mình là người từng bế ẵm, chăm nom cô út từ tấm bé, nay dù cô thành tinh chắc cô cũng không nỡ hại mình.

Hồn ma cô con gái chủ Sủi dặn bà Sầm rằng mỗi buổi sáng bà này phải mang diêm tâm lên cho cô, dọn giường cô ngủ, thay mền gối, lấy quần áo đem xuống giặt ủi và nhận tờ giấy kẻ những món ăn cô thích trong ngày đi chợ nấu ăn đem lên. Nghĩa là nẫu nỉ cô y hệt như khi cô còn sống chỉ có điều là không nhìn thấy cô mà thôi. Nhưng khi đi lên lầu không được nhìn ngang nhìn dọc, khi đi xuống thang lầu cấm tuyệt đối không được ngoảnh cổ nhìn lại.

Bà Sầm làm công việc hầu hồn ma đó mãi không có gì xảy ra. Nhưng đến một hôm bà ta bị đau, đi không nổi, bà phải nẫu nỉ một bà Sầm khác thế chân dùm cho vài ngày. Bà Sầm mới đem thức ăn lên lầu rồi đứng giờ lên thấy thức ăn sạch nhẵn, rồi quần áo bẩn cả đống mà không thấy người. Nên bà Sầm mới này nổi máu tò mò. Đứng tới hôm ấy cô út có... khách tới chơi bảo làm tiệc đãi khách. Mấy mâm cả chục con gà, con vịt nấu nướng linh đình được bưng lên... đặt đó, khi bà Sầm mới đi xuống thang thì thấy sau lưng mình ngứa là trong căn phòng trống đó có tiếng cười nói. Máu tò mò bốc lên bà này chịu không nổi nên khi xuống tới khúc cầu thang quẹo, bà này đứng lại ngliêng đầu nhìn lên..

Cánh bà Sầm tò mò này nhìn thấy làm bà ta té lên một tiếng ngã lăn từ trên đó xuống mãi dưới đất, nằm chết ngất. Cánh bà ta nhìn thấy là một lũ...ma, con nào con ấy mặt to bằng cái mâm, tóc sẫm, lưỡi thè dài cả thước, xanh lè...đang ăn uống trơ trẽn. Những cái lưỡi ma thè ra cuốn gà vịt vào miệng...

Ngồi bên tôi vợ tôi rùng mình. Tôi cũng nổi gai ốc. Ma quỷ có thể tác quái như vậy sao?? Tôi hỏi Sinh :

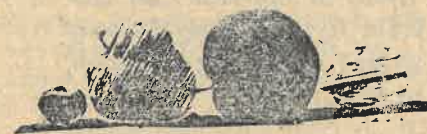
— Tòa nhà lớn của chủ Sủi vẫn còn đó. Vậy sao bây giờ hết còn nghe nói trong đó có ma?? Vì sao hồn ma cô út lại hết linh đi??

—Chuyện ấy thì em không biết rõ— Sinh đáp. Có thể là về sau thấy...dữ quá, coi bộ không ổn. chủ Sủi phải rước thầy về cúng cho cô con gái được siêu thoát. Cũng có thể là với thời gian, âm khí tàn đi, nhạt dần. Nhưng chuyện ma nhà chủ Sủi thì thật đúng vậy. Em bảo đảm với anh đó là chuyện có thực...

Và Sinh kết luận :

— Saigon bây giờ đông người ở quá rồi. Người sống làm cho ma quai bạt đi hết. Người ta nói «âm thịnh thì dương suy». Ngược lại nếu «dương thịnh thì âm cũng phải suy». Đó là lẽ thường. Sài gòn bây giờ hết ma là vậy...

Sinh rời căn phòng nhỏ của vợ chồng tôi ra về vào lúc 12 giờ khuya. Đêm ấy thủ thực với các bạn, tôi ngủ chập chờn qua xá, không ngon giấc tí nào.

TÌNH KHÚC GIAO MÙA

— quả xuân cho PHƯƠNG LOAN

điệu nhạc vui anh ca hoài quên nghĩ
em cúi đầu nghe ngóng hay suy tư?
khi mùa đông vừa khép cánh tạ từ
xuân lại đến khơi màu dư hương cũ

em cứ nghĩ tình yêu như giấc ngủ
anh miệt mài với trách vụ trên vai
khiến em quên từ chiếc lược đôi hài
dung nhan ấy theo tháng ngày tàn tạ!

trời đất Phú chiều nay còn xa lạ
anh song hành với bóng ngả sau lưng
mơ cùng em đi đón gió mùa xuân
bên tiếng pháo tung bĩnh như buổi cười

em chưa đến nỗi sầu như mắc cửi
anh đợi chờ nghe đã dưng từng cơn
tóc theo chiều gió xuân thổi mon mon
em trễ hẹn để anh hồn trong mắt

rồi chợt đến em cùng anh đổi mặt
ngôn ngữ dần em vẫn nhắc : «thương không?»
anh nhẹ nhàng ôm em trọn vào lòng
và hôn vội đôi môi hồng diễm tuyệt...

M.T.HOÀNG LYNH VŨ

**HỒ CHÍ MINH
VỚI
KẾ HOẠCH NAVARRE**

**Ngày
chiến tranh
Việt Pháp
bùng nổ**

● Theo tài liệu mật của Sở
Liên Phóng Đông Dương
(Pháp) và Tổng cục chính
trị V.M.

(TIẾP THEO)

**Tướng Valluy quyết gây đổ vỡ...châm ngòi
cho cuộc chiến tranh Đông Dương**

Yên trí với gần trọn Hệ nhị sư đoàn Thiết Giáp (2e DB) của Tướng Leclerc đang anh dũng sang 420 chiến xa cho Đông Dương sẽ thừa sức giúp Đoàn Viễn Chinh Pháp đè bẹp VM trong vòng 6 tháng như Leclerc đã tuyên bố khi tới Saigon ngày 28-10-46 nên Valluy vẫn chủ trương cứng rắn, và bây giờ, sau khi nhận bức điện trên của Morlière quyết chơi trò «cả vú lấp miệng em», đi đến đổ vỡ với VM.

Ý chí quyết gây chiến bất rã trong óc bấy lâu giờ mới bộc lộ rõ ràng, cụ thể trong bức mật điện dưới đây do Valluy tức thì cho đánh gửi ngay ra Hà nội cho Morlière:

Công điện phúc đáp số 1903. 3T — ngày 22-11-17 giờ 00.

Tôi thấy rằng chúng ta đang phải đối phó với một cuộc gây hấn có tính toán tinh vi do quân chính qui VM ngầm chủ xướng hầu chống lại sự có mặt của chúng ta trên bán đảo này. STOP

Xuyên qua các sự việc xảy ra từ 1 tháng nay tại Hải Phòng và Hà Nội, tôi có ấn tượng như Quân đội này không còn tuân lệnh chính phủ họ nữa STOP — Do đó, những nỗ lực điều giải và phân ranh các địa khu đóng quân do ông đã thực hiện, đến nay, không còn thích thời, cần thiết nữa. STOP

Bây giờ là lúc ta phải dành cho kẻ phản trắc ngoan cố một bài học đích đáng. Vây, bằng tất cả phương tiện hiện có trong tay, ông phải chiếm đoạt toàn diện thành phố Hải Phòng và buộc Chính phủ VM và Quân đội họ phải xuống nước. STOP — đặc biệt là ông phải bảo vệ chặt chẽ các kho súng và đạn được ngoài vòng địch tấn công 2 bên bờ sông Cấm STOP

Ông phải đặt Hồ Chí Minh trước những trách nhiệm to lớn, cho ông ta thấy những hậu quả trầm trọng mà thái độ ông ta với Chính Phủ Pháp có thể đem lại cho xứ sở y.

Ký tên : Valluy

Nhận được công điện này lúc 18 giờ — 22-11 Morlière đâu có hiểu thấu thái độ cứng rắn hiểu chiến của Tướng Tổng Tư Lệnh Valluy chỉ muốn tức khắc — một lần cho xong — tướng Morlière «thanh toán» V.M để làm chủ trọn vẹn Hải Phòng hầu tạo một đầu cầu vững chắc cho Đoàn Viễn Chinh sớm làm chủ miền Bắc? Morlière chủ quan tin rằng mình có thể đảm bảo thắng lợi mà không phải đánh lớn như Valluy đã chỉ thị trong điện văn trên bên cho đánh điện vào Saigon để khuyến cáo Bộ Tư Lệnh Tối Cao Quân Lực Pháp rằng những biện pháp ông ta đang khởi sự áp dụng thì hành chắc chắn là đủ đảm bảo an toàn cho quân đội Pháp và khiến chánh phủ V.M phải mất mặt, xuống nước mà khởi gây ra đại chiến — nghĩa là không hủy các thỏa hiệp cũ, vì phạm tinh thần Tam Ước 63. Trong khi tướng Morlière và tướng Valluy

trao đổi công điện như trên thì Đại tá Dèbes nhận được lệnh của Valluy chỉ thị phải tổng đạt tối hậu thư cho VM triệt thoái khỏi Hải Phòng, nếu không nghe, sẽ tức khắc tấn công tiến chiếm thành phố.

Công điện trên mang số 1904/ 3T đánh lúc 1 giờ sáng ngày 23-11-46 từ Saigon ra cho Đại tá Dèbes, bất chấp tướng Morlière là thượng cấp trực tiếp của viên Đại tá này.

Mấy giờ sau khi tiếp mật điện trên, lúc 7 giờ sáng ngày 23-11 (tất nhiên là không loan báo cho Morlière ở Hà Nội) Dèbes bèn tổng đạt tối hậu thư cho tướng Giáp lúc đó là Tư lệnh quân VM ở Hải Phòng từ tháng 5-46, sau ngày Đoàn Viễn Chinh Pháp đặt chân lên đất Cảng.

Tiếp theo việc tổng đạt tối hậu thư, Dèbes mới gửi điện văn cho Morlière ở Hà Nội như sau :
Công điện số 1019- ngày 23-11-46—11 giờ 30.

Theo điện văn 1904/3 T của Cao Ủy tại Saigon, tôi đã tổng đạt tối hậu thư buộc quân VM phải rút khỏi Hải Phòng trước 9 giờ ngày 23-11, nếu không kết quả chúng tôi buộc phải bắn phá một số mục tiêu trong thành phố. STOP.

Theo tin Quân, Tinh báo, chúng tôi biết rõ quân địch đã tăng cường các ô tác chiến, từ đêm 21-11, trong khu vực Việt và Hoa cùng các địa điểm bố phòng chung quanh Hải Phòng, STOP.— Ký tên: Dèbes — 23 11 — 11g30.

Bất được công điện này, Morlière ở Hà Nội chỉ còn biết nhún vai, lắc đầu và thở dài, bây giờ dù có muốn can thiệp, ngăn chặn cũng không thể làm gì khác được.

Tình hình đã biến chuyển quá dồn dập, bất ngờ. Đúng lúc bức mật điện đến tay Morlière thì trên sông cửa Cấm, 3 pháo hạm tuần giăng La Pérouse Chantecler và Surconf bao quanh chiếc tuần dương hạm nhẹ Suffren của Hải quân Pháp đều chĩa tua tủa các nòng súng đại bác, đại liên lớn nhỏ trên 4 đầu cũng chiếu gồm cả về phía thành phố Hải Phòng. Và đến 3 giờ 15, lệnh Dèbes ban ra, cả bốn chiến hạm nhất tề xức súng toàn bộ hỏa lực thật hàng loạt trái phá như mưa nã trúng các khu vực đông dân cư Hoa Việt trong thành phố, gây nên thảm cảnh khủng khiếp không bao giờ dân vùng đông chủa nước mặn có thể quên.

Thực tế, không có gì để biện minh lý do cuộc pháo kích dữ dội chưa từng thấy này, cuộc pháo kích một chiều vào dân cư vô tội, không có khi gợi trong tay như thể cuộc tập bắn ma nơp (manoeuvr) vào một khu vực không người ở suốt một giờ bảy phút, trái phá đủ cỡ nổ rền long trời lở đất gây cảnh kinh hoàng náo loạn cùng cực. Bạt ngàn kẻ chết, người thoi thóp nằm oằn oại trên máu, tướng đồ nọc xập, đàn bà trẻ nít rên la than khóc như ri thảm thiết vô cùng. Con số thương vong do nhà chức trách VM tiết lộ chiều hôm sau lên tới 5.971 nạn nhân, đa số là người Việt và Hoa Kiều. Đó là con số do chuẩn đốc J. Battet, hạm trưởng

tuần dương rạm Suffren, chỉ huy cuộc oanh kích tàn khốc đã viết trong tạp chí Pénitences Chrétiens Ba Lê, số ra ngày 2-10-1950. Chính viên chuẩn đốc này đã biên thị sự hối tiếc về hành động bất xứng này qua câu kể, bài báo như sau : «Trong lịch sử Pháp quốc từng kiểm điểm các hành động đối xử với người Á Phi, vụ tàn sát 6.000 thường dân vô tội ở Hải Phòng tháng 11-46 đã để lại 1 vết nhơ không sao gột tẩy sạch». Cho đến 5 giờ chiều, hơn 1 tiếng đồng hồ sau cuộc bắn phá tàn khốc ở Hải Phòng, Tướng, Morlière ở trong nội thành cửa Bắc Hà nội vẫn chưa hay biết mây may về biến cố đẫm máu vừa xảy ra đã làm uổng mạng ngót 6000 sinh linh : Morlière, kể do bèn cho đánh một công điện vào Saigon với mục đích điều chỉnh hiện trạng với Bộ Tư lệnh Tối Cao Đông Dương ở Saigon như sau :

Công điện số : 3526/3 — 23-11—17giờ45.

Tướng Morlière gửi tướng Valluy — Do điện văn số 1019 của Đại tá Dèbes loan báo hành động chấp hành theo chỉ thị của Cao Ủy Pháp trong điện văn 1904/3 T tôi xin xác định với Đại Tướng là tôi không hề được cáo tri về hành động đó của Dèbes.

Và tôi nhận thấy đây là lần thứ 2, viên Đại tá đó đã nhận lệnh và chấp hành lệnh trực tiếp từ Saigon, không phải qua lệnh của Hà nội. Tôi thấy cần phải lưu ý Đại Tướng rằng những lệnh như vậy gây nhiều khúc mắc nguy hiểm và rõ ràng có tính cách bất bình thường không tốt đẹp đối với tôi.

Ký tên Morlière—23-11—17 giờ 45

2 giờ sau, một điện văn do Valluy đích thân thảo rồi trao cho ban mật mã đánh ngay ra Hà nội đề trấn an thỏa dịu nỗi bất bình của Morlière như sau :

Công điện số 1305 Cab 24-11—20 giờ 50.

Gửi tướng Morlière—Để tranh thủ thời gian vì việc chuyển tiếp thông tin quá dài lâu giữa Hà nội Hải Phòng, tôi đã buộc lòng phải có hành động sai nguyên tắc đó hầu cấp báo cho Đại tá Dèbes để ông ta khỏi phân vân do dự khi phải hành động. Ngoại trừ trường hợp đang xảy ra có tính cách đặc biệt bất thường còn thì dĩ nhiên Đại tá chỉ huy Trung Đoàn ở Hải Phòng luôn luôn vẫn nhận lệnh nơi ông là thượng cấp trực tiếp. STOP.

Tuy nhiên, nhân danh Tổng Tư lệnh Quân Lực Đông Dương, tôi nghĩ là có quyền đề theo dõi tin tức nhanh chóng về các biến cố ở Hải Phòng do Hải Quân và Trung Đoàn Dèbes có nhiệm vụ ở đó. STOP

Một lần nữa, tôi lại tái xác nhận tất cả niềm tin cậy bất biến của tôi vào vai trò và sự mạng cực kỳ khó khăn tế nhị — nhưng đầy quang vinh — mà ông đang đảm trách...STOP — Thân tín

Ký tên : VALLUY

Tình hình đổ vỡ hoàn toàn — do cuộc pháo kích dã man của 4 chiến hạm gây nên cái chết

tham thương gần 6000 người, chiều 23 — đã tạo nên trạng huống cực kỳ hoang mang, giao động trong dân chúng không ngớt bằng bể gông gánh, đời xa thành phố từ sau giờ chiến hạm pháo kích và giữa các vị trí chiến đấu của hai lực lượng đối đầu suốt đêm 23, Tướng Giáp không tài nào chợp mắt vì phải theo dõi từng giờ biến chuyển chiến cuộc và không cách nào bắt liên lạc điện thoại được với Bộ Chỉ Huy Trung đoàn Bộ Dèbes.

Mới chưa đến 5g rưỡi sáng, trời còn tối đất, tướng Giáp đã bắt đầu dận dò công việc trao cho cháu kêu bằng chú Đặng Toán và đại tá tham mưu trưởng Văn Huy Tài ở nhà xử lý thay, đoạn cùng đại tá Phan Xuân đi cbiểe Command.Car Dodge chạy thẳng về Hà Nội, mục đích tìm gặp Morlière để điều đình hòa giải cố tránh đổ vỡ mặc dầu trận pháo kích và giao tranh đêm qua 23-11 đã gây đổ vỡ rồi.

Lên tới Hà Nội vào lúc 8 giờ 40, Tướng Giáp đang lễ thẳng trên cầu Long Biên xuống xe chạy đón cửa Bắc vào luôn nội thành thì lại quẹo xuôi đường đê Quai Guilloimoto tới Bắc Bộ Phủ, ở lại đây chừng 2 giờ để phúc trình sơ qua cho Chính Phủ rõ về tình hình tan nát ở Hải Phòng trước một phiên họp thu hẹp bất thường gồm có ông Hồ, Trường Chinh, Phạm văn Đồng, Nguyễn Xiển, Trần huy Liệu, Bùi công Trừng và Khuất duy Tiên.

Lá Bối giới thiệu

Trong rừng thiệp chúc xuân, bạn chọn :

● HOA ĐÀO NĂM TRƯỚC
của Nguyễn Hiến Lê

● XUẤT HÀNH NĂM MỚI
của Võ Hồng

— đề gởi bạn hữu, vừa là một thiệp xuân vừa là một tác phẩm đề đọc trong ba ngày xuân, chỉ có 50đ luôn bao thư.

— Đa phát hành :

NẾO VÀO THIÊN HỌC
của Nhất Linh

tác giả uy tín của mọi giới độc giả

Kế đó. Tướng Giáp trình bày lên hội đồng biết về ý định của mình muốn hội đàm với Morlière để tìm giải pháp cho vấn đề.

Ch. phủ đồng thanh tán thành sáng kiến của Giáp, đoạn, sau cuộc tham khảo ý kiến trao đổi sâu rộng hơn tiếng đồng hồ, Giáp cùng viên đại úy tùy viên gốc Nùng, Mai duy Tứ ra xe tới Tổng hành Dinh Nội thành Cửa Bắc qua cổng thành mặt Tây trên đường đôi Pierre Pasquier.

Đến trước cổng Tây có cây bương sơn tam tài chắn ngang, chiếc Command-Car VM đầu xe cắm cây cờ tướng hiệu nền đỏ sao vàng viền kim tuyến vàng chóc phải ngừng lại theo lệnh tu hủ của viên đốc canh vừa ré lên. Viên đội Tây đốc canh từ bên trong cổng nách con chạy vội đến bên xe, kéo gót giày kêu đánh cốp binh thân chào.

Tướng Giáp gơ tay chào đáp lễ rồi lấy trong túi tấm danh thiếp có in tượng hiệu 2 sao vàng ở góc — đưa cho viên đội đốc canh. Viên này nhìn qua tấm phiếu rồi đi vô trong. Mười phút sau, trở ra, cho Giáp hay Tướng Tư Lệnh Morlière vừa công xuất qua ngã Cửa Nam, trước 7 giờ sáng, xuống phi trường quân sự Bạch Mai để đi Saigon, đến 26-11 mới trở lại Hà Nội.

Đúng lúc đó, viên đại tá Lami, chánh trị sự vụ văn xử lý thường vụ thay Morlière lúc công xuất vắng, đã ra tới cổng từ tạ về việc Trung Tướng Tư Lệnh công du và mời tướng Giáp đến 5 giờ chiều ngày 26-11 — 3 hôm sau đó — hãy qua bộ tới để Trung tướng Morlière được thù tiếp.

Thực ra đây không phải Morlière thật sự đã đi Nam vắng mà chỉ là một vụ lộn lang bĩa đặt sự việc đề mà có thì giờ thỉnh thị Bộ Tổng Tư lệnh Saigon về vụ này trước khi hội kiến tướng VM. Thời hạn hẹn gặp sau 3 ngày đủ để hoàn tất việc này.

Sau khi tướng Giáp quay về Bắc Bộ Phủ thì trong nội thành cửa Bắc, Morlière thảo điện văn cáo tri cho Valluy biết Giáp từ Hải phòng cửa tới Tổng hành Dinh nội thành xin vào hội kiến, song chưa được tiếp, vì Morlière cần thỉnh thị Bộ tổng tư Lệnh Saigon trước để tiện ứng phó.

Nhận được công điện trên, Valluy suy tính suốt đêm nghĩ cách khai thác tối đa ưu thế chủ động của đoàn quân viễn chinh lúc đó tại miền Bắc và đặc biệt tại đất Cảng. Sáng sau, viên Tổng tư Lệnh Pháp bèn cho đánh điện văn ra Hanoi cho Morlière như sau :

Công điện số 1928/3T—26-11 — 7giờ 50.

Tư lệnh tối cao Saigon gửi tướng Morlière—Bằng bức công điện kế tiếp tới vào hồi 14 giờ quá trưa nay, tôi sẽ thông báo ông biết rõ những điều kiện đề buộc Võ nguyên Giáp phải chấp thuận, nếu không chúng ta sẽ tiến tới cùng. STOP Vậy yêu cầu ông hãy hoãn lại cuộc họp như ông đã nói. STOP

Ký tên
Valluy

Đến 14 giờ 55 chiều hôm đó—đúng như Valluy đã báo trước—Tướng Morlière nhận được bức điện

những điều kiện sẽ đặt ra với Võ nguyên Giáp như sau :

Công điện số 1929/3T—26-11—14giờ 05

Tư lệnh Tối Cao Saigon gửi Tướng Morlière

Dưới đây là những điều kiện ông phải yêu cầu Giáp chấp nhận :

1— Bộ đội VM nói chung phải rút hết khỏi thành phố Hải Phòng và các vùng phụ cận.

2— Quân đội Pháp được quyền chiếm đóng toàn diện Hải Phòng và vùng phụ cận để chấm dứt tình trạng xung đột xích mích nhỏ giữa 2 quân đội Việt. Pháp triển miên xây ra từ 6,7 tháng qua có hại trăm trọng nguy hiểm đến sự hợp tác của dân tộc.

3— Quân đội Pháp được dành toàn quyền kiểm soát sự lưu thông trên các sông lạch quanh Hải Phòng.

Lúc nào, Bộ Tư Lệnh Tối Cao Saigon cũng cung tin ở sự thành công của ông trong hành động này, kể nhĩ mà ông đang theo đuổi STOP. Xin đặc biệt lưu ý ông là phải đòi Chánh phủ VM phải chấp nhận cả 3 điều kiện đó STOP.

Ký tên : Valluy

Morlière đọc xong mặt điện lại lắc đầu, nhún vai rồi, bần thần ngả lưng trên ghế, mắt ngó trần nhà ra chiều suy tư...

Rõ ràng là Valluy đã ra mặt lần lượt, đòi thêm một điều kiện thật sự vô lý : điều kiện thứ 3 đòi kiểm soát lưu thông quả đã vi phạm trắng trợn các thỏa ước đã ký kết và cam chắc Chính phủ VM sẽ không thể nào chấp nhận nếu họ không muốn hạ súng qui hàng.

Liên đó, Morlière đánh công điện số 3528/3 phúc đáp bức điện trên lưu ý Valluy rằng dù 2 điều kiện 1,2 có được đối phương nhượng bộ, chấp nhận thì điều kiện 3 chắc chắn sẽ không chịu (Nếu VM chịu điều kiện 3 này tức là để cho Pháp được quyền kiểm soát mọi sự lưu thông tàu thuyền lớn nhỏ trên sông Lạch Thủy và Nam Triệu, 2 con sông chính vào Hải Phòng, Kiến An và Quảng Yên) Trong câu chốt điện văn, Morlière có yêu cầu Valluy hãy cứ xét kỹ điều kiện 3 đề VM có thể chấp nhận cả 3 điều khoản yên sách của Pháp.

Nhưng, vài giờ sau đó, Valluy từ Saigon cho đánh ra mặt điện số 1.931/3T cùng một ngày 26-11, xác quyết chủ trương cứng rắn — một lần cho rồi — không thay đổi đường lối xử dụng bạo lực, buộc Morlière phải đòi Chính Phủ VM đủ cả 3 điều kiện tối hậu thư.

(CÒN NỮA)

MUỐN BIẾT :

- Tinh Kiến Hòa bị chia 2 như thế nào ?
- Giác mộng không thành của nhà bác học Nguyễn ngọc Bích ra sao ?
- Đường hướng giáo dục và tổ chức của Đại Học Tiền Giang.
- Tết Sài Gòn năm 1868.

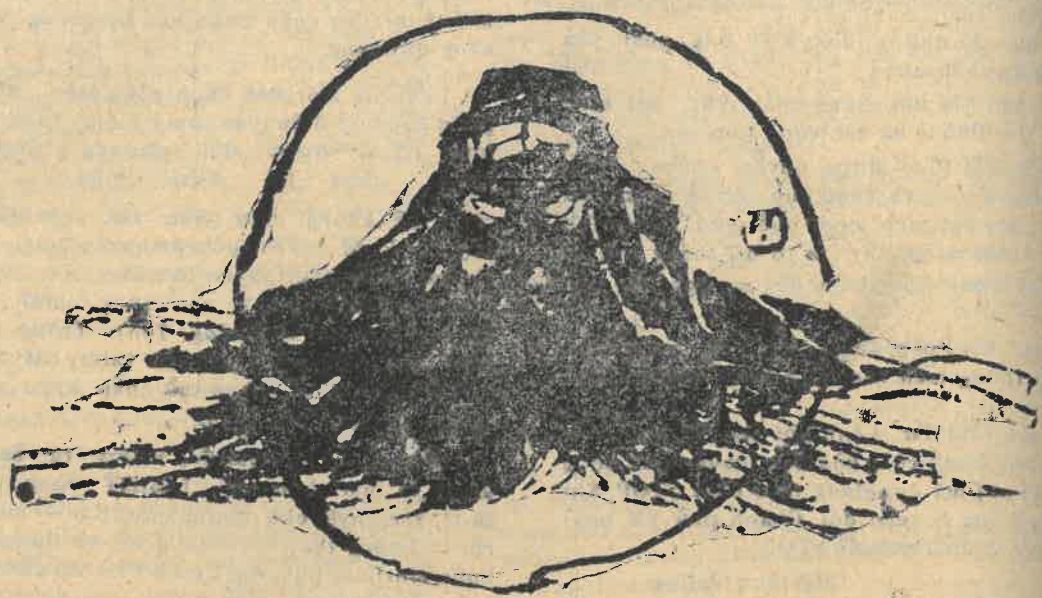
Của các cây bút danh tiếng Hồ Hữu Tường, nhà văn Võ Hồng, nhà văn Lê Hương, kỹ sư Lê Văn Danh (Tổng Thư ký Hội đồng Văn hóa Giáo dục) nhà thơ Duy Năng.

HÃY ĐỌC :

đặc san xuân BÔNG DỪA

của HỘI AI HỮU CỰU HỌC SINH
TRUNG HỌC KIẾN HÒA

- Phát hành đầu tháng chạp Tân Hợi
- Bán tại các nhà sách lớn Sài Gòn, Mỹ Tho và khắp tỉnh Kiến Hòa

THẦN THOẠI BẮC ÂU

(Xem Đời số 117)

Thần Thor và các Thần khác

Thần Thor là thần sấm sét, con trai lớn của thần Odin. Thần này có sức mạnh phi thường. Thần có ba vật quý. Vật thứ nhất là cái búa mà tất cả người khổng lồ ở vùng sương giá và vùng núi đều biết vì chính cái búa đó đã xé đầu ông cha họ cùng anh em bà con họ. Sau khi thần Thor tung búa, nó lại tự trở về tay thần. Vật hiếm thứ hai của thần là cái «thắt lưng sức mạnh». Khi thần dùng thắt lưng đó quấn vào người sức mạnh của thần sẽ tăng gấp đôi. Vật quý thứ 3 là đôi bao tay bằng sắt. Thần mang bao tay này mỗi khi thần muốn xử dụng cái võ cho chính xác. Chữ Thursday là thứ năm bắt nguồn từ tên thần Thor này.

Thần Frey là một trong những thần nổi tiếng nhất. Thần này cai quản mưa nắng. Em gái của thần là Freya là một trong những nữ thần được yêu mến nhất.

Thần này thích âm nhạc mùa, xuân hoa nở, những bản tình ca nhỏ, và đặc biệt những tình nhân rất dễ câu khiến thần.

Bragi là thần của thơ phú, bài ca của thần ghi lại những chiến công oai hùng của các chiến sĩ. Vợ thần là Iduna luôn luôn giữ trong hộp những trái táo, hễ thần nào cảm thấy sắp già yếu chỉ cần ném một trái táo là trẻ lại ngay.

Heimdall giữ nhiệm vụ canh gác cho chư thần. Thần này luôn luôn trấn ở biên giới để ngăn không cho người khổng lồ tràn qua cầu vồng. Thần này chỉ được ngủ ít và phải nhìn ra xa hàng trăm dặm, ngày cũng như đêm. Tai thần này thính đến nỗi thần nghe được hết cả tiếng động, kể cả tiếng cỏ mọc, cung tiếng bộ lông mọc trên lưng con cừu.

Thần Loki và con cháu

Thần Loki chuyên đi nơi xấu

và chuyên âm mưu những chuyện xấu xa. Thần này đẹp mã nhưng tính khí bất thường, tâm địa xấu xa.

Thần này giọng giời không là nhưng cổ chen vào xã hội thần thánh, và lấy làm thích thú khi gây được khó khăn, nguy hiểm cho chư thần bằng những mưu cơ tàn độc của mình. Thần Loki này có ba người con. Đứa thứ nhất là con chó sói Fenris, đứa thứ nhì là con rắn Midgard, đứa thứ ba là Hela (thần chết). Chư thần thừa biết rằng những con quái vật này đang lớn lên và một ngày kia, chúng sẽ reo rắc tai họa cho thần thánh loài người. Vì thế thần Odin mới đem chúng tới. Rồi thần đem con rắn xuống vùng đại dương và đặt nó ở đó. Con rắn đó lớn đến nỗi chỉ cần dài của nó đủ quấn quanh trái đất. Thần Odin ném thần chết Hela xuống vùng Niffleheim, cho Hela cai quản 9 vùng. Hela mời phân chia những người chết vì bệnh tật, già yếu, trong nom những vùng đó. Nhà

Hela là Eluidner. Nàng dùng kéo đá về để xây. Nhưng tảng đá lớn quá khiến chư thần phải ngạc nhiên và nhận thấy ngay rằng con ngựa đã giúp hơn nửa công việc. Nhưng chư thần đã trót hứa rồi, khi mùa đông gần hết tòa nhà xây gần xong, bờ lũy đã cao vời vợi và có thể chống lại mọi cuộc tấn công. Còn ba ngày nữa là hết mùa đông và công việc cũng chỉ còn cái cổng chưa xây. Bấy giờ chư thần mới hội họp lại bàn nhau xem ai có thể đem Freya trốn đi, hoặc cho người khổng lồ đem đầu mặt trời và mặt trăng đi nơi khác cho trời đất tối mịt.

Nhưng rồi các thần quyết định bắt buộc thần Loki (kẻ đã cho lời khuyên tai hại) phải làm sao ngăn tên thợ kia không cho hoàn tất công việc đúng hạn kỳ, nếu không thần Loki sẽ bị giết chết thảm hại. Thần Loki sợ quá vội hứa sẽ ngăn chặn việc đó. Ngay đêm hôm đó, khi người thợ cùng con ngựa đi ra khỏi rừng hi lền. Nghe thấy tiếng, con ngựa của tên thợ vội dưng cương chạy theo con ngựa cái, người thợ vội đuổi theo ngựa. Thế là công việc không hoàn thành đúng hạn. Người thợ biết rằng mất thưởng rồi, mới hiện nguyên hình là tên khổng lồ ở núi. Bấy giờ Thần Thor mới ra tay, thần nâng cái võ lên đập vỡ tan tên khổng lồ rồi ném hán xuống miền Niffleheim.

Lấy lại búa

Ngày xưa, đã có lần cái búa của Thần Thor rơi vào tay tên khổng lồ Thrym. Tên này đem chôn búa vào tám sào dưới tảng đá ở Jotunheim. Thần Thor sai thần Loki đi điều đình với Thrym. Tên này bằng lòng đổi búa lấy nữ thần Freya nhưng nữ thần Freya không chịu làm vợ tên khổng lồ Thrym. Thấy vậy thần Loki mới khuyên thần Thor hãy cải trang mặc quần áo của nữ thần Freya rồi cùng đi tới Jotunheim. Thrym tiếp đón cô dâu, nhưng hân ngạc nhiên khi thấy nàng Freya ăn hết cả tám con cá hồi, hết một con bò cùng hết ba thùng rượu mật ong. Loki biết ý mới nói với Thrym là nàng ăn nhiều vì nàng đã nhịn tám ngày liền. Nàng vẫn mong mỗi được gặp

chàng, người mà nàng biết là một vị cai trị nổi tiếng ở xứ Jotunheim. Sau cùng Thrym mới tin vào lời qua tầm mắt che mắt cô dâu Freya giết mình kinh hoàng hỏi Loki sao mắt nàng như tõe lửa. Thần Loki lại vội khéo tìm lời trấn an Thrym. Tên khổng lồ này yên tâm, sai đem chiếc búa tới rồi tự tay trao cho nàng Freya. Bấy giờ thần Thor mới lột bỏ lớp hóa trang, cầm lấy cái búa giết chết Thrym cùng bộ hạ hân.

Truyện thần Frey với người đẹp khổng lồ Gerda

Thần Frey nhờ chị là nữ thần Freya đi vắng khỏi thiên đình Asgard đã từ lâu (nữ thần đi kiếm chồng bị thất lạc là thần Odur) thần Frey bèn theo đường lên tháp cao để ngồi vào chiếc ngai của thần Odin (lúc đó đi vắng).

Ngồi vào chiếc ngai đó trong tháp, Frey sẽ tìm thấy chị mình lúc đó đang lang thang nơi nào. Hai con chó sói Geri và Freki nằm nép dưới chân ngai yên lặng. Frey nhìn hết miền Midgard, thấy góc của loài người với nhà cửa đường phố, trang trại lại nhìn đến miền Jotunheim, thế giới của người khổng lồ núi cao vời vợi, tuyết băng trắng xóa đầy đó. Sau cùng Frey thấy chị đương trên đường về Asgard thì yên chí. Vô tình thần chú ý đến một ngôi nhà giữa vùng băng tuyết của thế giới Jotunheim cạnh cửa vờ mờ và thần thấy một cô gái khổng lồ khuôn mặt đẹp ơi là đẹp. Dời khỏi tháp, đi lang thang rồi suốt đêm đó thần không chớp mắt được: thần tưởng tượng như xứ khổng lồ. Sớm hôm sau thần lại tới tháp nhưng lần này hai con sói Geri và Freki nghe rằng giữ, không cho thần tới. Thần về hỏi ý kiến cha là thần Niord, được cha cho hay là người con gái đẹp đó là nàng Gerda. Con gái người khổng lồ Gymer và Frey nên từ bỏ ý định để lấy Gerda làm vợ bởi trong trường hợp đó Frey sẽ phải đánh đổi mất đi một vật quý nhất của mình. Vật quý nhất của Frey là thanh kiếm báu tự nó đi chính phạt bất cứ kẻ nào chủ nó muốn. Frey tự nhận là thần không thể không kết hôn với Gerda cho bớt

có đơn, dù phải hy sinh thanh kiếm báu cũng được.

Thần Niord hỏi :

«Rồi đây tới ngày Reynarok, khi những người khổng lồ tới từ chiến với các thần một lần cuối cùng con lấy khí giới đầu mà giao chiến ?»

Thần Frey nghĩ rằng ngày đó còn xa với lắm nên đáp :

«Con không thể nào sống không có Gerda».

Frey thổ lộ tâm sự với Skirnir là một thần tinh tinh liêu lỉnh và vô tâm. Frey muốn đi gặp Gerda, lắm, ngặt vì bốn phận của thần là cai quản những vị tiên rừng, không thể bỏ được.

Skirnir nghe nói trợn tròn đôi mắt xanh và ngoác mồm rộng cười hô hố nói có thể giúp Frey đưa thư hay trao lời tới Gerda nhưng với điều kiện Frey phải thưởng cho thanh kiếm báu, Frey thoát ngán ngại, nhờ lời cha nhắc rồi đây tới ngày các thần phải từ chiến một lần cuối cùng với đám khổng lồ, mình không có khí giới sao được, nhưng rồi lại nghĩ ngày đó còn xa lắm, bèn bằng lòng trao kiếm báu cho Skirnir. Frey còn nhờ Skirnir mang theo một số kim ngân châu báu để trao tới tay Gerda làm đồ sinh lễ.

Skirnir nhảy lên con thiên lý mã rất quý của thần, phóng như bay theo đường cầu vòng Bifrost qua Midgard, thế giới loài người, qua con sông ngăn cách giữa thế giới này với thế giới khổng lồ Jotunheim, qua rừng sắt thép, vùng gươm bén sua lỗ sói dữ (có nhiệm vụ canh gác thế giới khổng lồ) phải đạt sang hai bên, vượt qua bức thành lửa, sau cùng tới được thung lũng có nhà của người khổng lồ Gymer, cha đẻ ra người đẹp Gerda. Skirnir cho ngựa chổng mông vào trong đá hậu lên cánh cửa thỉnh thỉnh.

Gymer lúc đó uống rượu say bí tỉ với bè bạn. Gerda đang dẹt cũi với các nàng hầu, nghiêng tai lắng nghe rồi cất tiếng hỏi :

«Không hiểu có ai tới gõ cổng nhà ta thế».

Một nữ ti chạy ra ngó rồi thưa : «Dạ, đó là một chiến sĩ cười một con ngựa cực khỏe».

Gerda nói :

«Dù người đó có là kẻ thù của chúng ta thì cũng cứ mở cửa cho vào, và hãy rót mời một chén rượu mật của gia đình Gymer».

Skirnir được mở cửa cho vào. Thần bầy ngay những kim ngân châu báu trước mặt Gerda mà nói phàng :

«Hồi này Gerda xinh đẹp tuyệt vời, đây là đồ sinh lễ của thần Frey nhờ ta gửi tới nàng».

Gerda nói :

«Ông hãy mang vàng bạc châu báu này ra mà khoe với đám thị tì của tôi. Không bao giờ vàng bạc châu báu mua được tình yêu của tôi».

Skirnir bèn rút thanh gươm báu ra mà nói toạc móng heo ra rằng :

— Nàng hãy trao tình yêu cho Frey là thần đã tặng ta thanh kiếm báu này, nếu không nàng sẽ chết vì lưỡi gươm đó.

Gerda cười bảo rằng Skirnir dùng kiếm dọa người thường thì được, dọa con gái người khổng lồ sao được !

Skirnir bèn khiến cho ánh kiếm loang loáng trước mặt Gerda, đồng thời cao giọng đọc lời nguyền.

Ta nguyện rửa người Với thanh gươm này :

Như lá cây xanh Gặp gió heo may,

Lá xanh vàng úa Tàn rụng theo ngày !

Nghe lời nguyền ác độc với ánh gươm thần loang loáng, với tiếng gươm thần rít trên đầu, Gerda vội quỳ xuống đất xin hãy khoan thứ cho nàng. Skirnir còn đọc tiếp :

Ta nguyện rửa người Với thanh gươm báu ; Bước khỏi nơi đây Vừa già vừa xấu Thần, người đều chê, Suốt đời ở vậy Duy có thẳng lun Họa may nó lấy !

Gerda khóc lóc sụt sùi, một nữ Skirnir hay ngừng niệm chú và tra gươm vào vỏ, nàng xin tuân theo Skirnir hỏi bao giờ Frey gặp nàng và ở đâu. Gerda nói chín hôm nữa cả hai sẽ gặp nhau ở khu rừng Barri. Skirnir hài lòng, tra gươm vào vỏ, uống một ly rượu mật rồi nhấc phốc lên mình ngựa phóng về Asgard.

Frey bèn chồn ngóng đợi, thấy Skirnir về vội hỏi ngay kết quả chuyến đi, được Skirnir cho hay chín ngày nữa cả hai sẽ tới gặp nhau ở rừng Barri.

Skirnir ngoác mồm cười và trợn tròn đôi mắt xanh, về khoét tròng mắt vì thanh gươm báu như vậy là hoàn toàn thuộc về Skirnir.

Trong khi đó Frey quay đi thì dài tự nhủ :

Một ngày qua đi

Dài gồm dài ghê

Đợi chín ngày nữa

Dài như ba thu

Nhưng rồi chín ngày cũng qua đi. Và Frey và Gerda cùng gặp nhau ở rừng Barri. Frey thấy Gerda đẹp chìm sa cá lặn, y như ngày nào thần nhìn thấy nàng tự trên tháp cao của thần Odin. Gerda thấy thần Frey cao đẹp và ngời, lòng cũng mừng thầm. Họ trao nhau hứa hôn trước Asgard.

PHỤ CHÚ : Truyện thần Frey và cô gái khổng lồ Gerda là một tính chất ngụ từ nhất trong truyện thần thoại Bắc Âu. Frey là thần của mùa xuân, của mưa, nắng yêu nàng Gerda cũng mùa xuân tới thì cây cỏ bắt đầu đâm chồi nảy lộc. Nhưng mùa xuân có tới cũng phải đợi cơn gió nam ấm áp — Skirnir — thổi trợ lực thì cây cỏ mới có cơ phát thịnh được.

DOãn Quốc

THIỆU QUANG

ĐỜI LẮM CẨM

những chuyện rất lăm cẩm nhưng có thật 100 phần 100

Viện thuốc ngừa thai giá 16 triệu

Los Angeles, Hoa Kỳ (AP) Ông bà Albert Pearson ở La Habra, California vừa được tòa án Tối cao ở Los Angeles tuyên bố được bồi thường 42.000 Mỹ kim (sơ sơ vào khoảng 16 triệu 8 trăm ngàn bạc Việt Nam). Đó là tiền cấp dưỡng mà ông bà được hưởng để nuôi nấng đứa con bất đắc dĩ của họ cho tới lúc đưa trẻ được 21 tuổi. Người phải bỏ số tiền trên để bồi thường vợ chồng ông bà Pearson là một tiệm bán thuốc tây. Câu chuyện lăm cẩm đã xảy ra là khoảng sáu năm về trước, bà Pearson tới tiệm mua thuốc ngừa thai, tiệm thuốc đã bán cho bà thuốc ngủ và vì thế bà đã «bị» mang bầu và sau đó sản xuất ra cậu bé David, năm nay đã 6 tuổi. Bà Pearson tuyên bố với báo chí tại tòa, sau khi được xử thắng kiện : «David không phải là đứa trẻ được sinh ra «một cách an toàn», «ngoài ý muốn» mà chỉ là «không được dự tính trước».

Hơi một tí là lại... lựu đạn cay

Ahmedabad, Ấn Độ (Reuter) Cảnh sát tại Ahmedabad đã nổ súng gây thương tích cho nam người ở phía tây thành phố Ahmedabad sau vụ xô sát dữ dội giữa hai nhóm người thổ địa.

Các viên chức sau đó cho biết rằng Vadian thuộc thành phố đã bị phong tỏa sau vụ xô sát và nhiều người đã bị bắt giam.

Họ cho biết lúc đầu Cảnh sát đã cầm lựu đạn cay để giải tán đám đánh nhau và sau đó đã nổ cho phát súng vào đám đông.

Hai Cảnh sát cũng bị thương khi đám đông ném đá tấn công lại toàn Cảnh sát.

Người máy cứu hỏa

YOKOHAMA Nhật Bản (AP) Sở cứu hỏa Yokohama đã thêm một nhân viên mới, đó là một người máy có thể chữa lửa bên trong các tòa nhà bị cháy.

Các nhân viên sở cứu hỏa cho biết người máy này cao 1m82 và nặng 600kg đã được qua một cuộc trắc nghiệm khả năng và được chính thức gia nhập đội cứu hỏa.

Người máy này có thể leo lên các bậc thang và đi qua các phòng đang cháy ghi nhận tình hình hỏa hoạn tại chỗ nhờ một máy thu hình đặt trong cặp mắt.

Người máy cũng có thể dập tắt lửa trong một phạm vi nào đó bằng cách dùng hai vòi rồng phun nước.

Nhân loại bây giờ càng ngày càng văn minh, sản xuất ra được đủ loại người máy : từ người máy sửa chữa ti vi, tủ lạnh trong nhà cho tới người máy chữa lửa v.v. Không biết mai một có loại người máy nào cũng biết làm chuyện «lăm cẩm» như người thật hay không ?

Thợ hớt tóc hớt bạc vì lệnh cấm để tóc dài

Tân Gia Ba (UPI) Các thợ hớt tóc ở phía bên này con đường ngăn cách Tân Gia Ba và Mã Lai Á đã không nghỉ tay kể từ khi các viên chức di trú không cho phép nam giới để đầu tóc dài vào Tân Gia Ba.

Các viên chức tại trạm kiểm soát cho biết họ được lệnh giữ giấy thông hành của tất cả những ai để tóc dài bề bới và sẽ chỉ trả lại giấy thông hành khi họ chịu đi hớt tóc tại những tiệm hớt tóc gần đây.

Không biết có phải câu chuyện lăm cẩm này là do chính phủ Tân Gia Ba đã mưu mô với thợ hớt tóc để «lăm ăn» hay không ?

Nữ sinh đẻ con trong nhà vệ sinh

Reims, Pháp Quốc (AFP) . Một vụ sinh nở vội vã và một hài nhi được tìm thấy trong thùng rác ở trường kỹ thuật dành cho nữ sinh tại Reims đã gây mỗi xúc động lớn lao.

Sự kiện trên xảy ra vào lúc 17 giờ chiều thứ hai tuần qua, một thiếu nữ lớp đệ Nhị, 17 tuổi, có tiếng là ngoan ngoãn và chăm chỉ đã xin phép dời lớp học đi., về

sinh. Tại phòng vệ sinh, cô đã hạ sanh một em bé trai. Cô bọc em bé vào trong chiếc áo choàng mà cô đã lấy băng tèn của cô ra, rồi đặt cái bọc « của mẹ » vào thùng rác. Giờ học lúc đó đã chấm dứt và thiếu nữ vẫn tiếp tục cuộc sống nội trú một cách bình thường. Sáng hôm sau, cô vẫn tới lớp học như thường lệ trước khi bị ngắt xỉu và được mang tới nhà thương điều trị.

Một công nhân ở trường học nghe thấy tiếng khóc của trẻ con phát ra từ thùng rác và phát giác ra được hài nhi. Em bé cũng tức tốc được chở tới trung tâm sản khoa tại Reims và tình trạng của em bé được ghi nhận là khỏe quan.

Hiếp dâm bằng đạo đức

Glasgow, Anh Quốc (AP) Một thanh niên đã lịch sự trích dẫn những giai đoạn trong thánh kinh cho các phụ nữ khiêu vũ với hân nghe rồi sau đó quyến rũ họ vào một cuộc hiếp dâm tàn bạo rồi cuối cùng thất cổ họ bằng chính những đôi vớ của các phụ nữ này.

Đó là một trong những manh mối mà Cảnh sát phải điều tra sau hơn bốn năm trời phải lùng kiếm tên «Bible John» mà không thành công. Hiện tên này vẫn tại đào sau khi đã giết ba phụ nữ.

Hơn 40.000 người đã được thẩm vấn. Thủ phạm đều quyến rũ các con mỗi bằng «thánh kinh» các nhân chứng đã đều cho biết như vậy. Thế mới thật là lăm cẩm».

Mi mi ấu chàng si tình bị cắn đứt lưỡi

Kitakyushu Nhật bản (Reuter) Theo nguồn tin Cảnh sát tại tỉnh Kitakyushu, miền nam nước Nhật, một anh chàng, si tình đã lợi dụng đường không có đèn để ôm hôn một cô gái 21 tuổi sau khi đã làm bộ lại gần hỏi thăm người đẹp mấy giờ.

Tuy nhiên cô gái đã tỉnh quái cắn đứt phần đầu lưỡi của anh ta. «Nạn nhân» là một tài xế xe vận tải tên là Kuwahara 25 tuổi đã bỏ chạy tới một bệnh viện gần đó.

Sau khi thẩm vấn Kuwahara Cảnh sát cho biết anh ta có thể bị ghép vào tội «công xúc tu sĩ», thế mới đau.

Cứu vãn một mối tình

TÊ ĐÊ

Đôn ngừng xe sát vào lề một con đường nhỏ hẹp trước nông trại bỏ hoang. Lúc xe ngừng cũng là lúc đám bụi do bánh xe cuốn theo bao lấy kín xe và người chúng tôi. Tôi càng bực bội quơ lấy cái bàn đồ dùng thay quạt để vừa xua bụi vừa quạt lấy gió chống với sức nóng của mặt trời đang lúc thiêu đốt.

Đôn nói với tôi : «Kia kia, chính tại đây...chúng ta cùng đi xem ngôi nhà đồ nát kia !»

Tôi nói : «Trời nóng quá, ông đi đi, tôi chờ tại đây !»

— Bà nên cùng đi. Tôi sẽ chỉ cho bà thấy chỗ ngày xưa tôi đã treo chiếc bị tất để đợi quà của ông già Nôen,»

Tôi sốt ruột hét lên : «thôi ông đi đi, xin cho tôi được yên thân với câu chuyện của ông !»

Đôn lùi thúi một mình lách cổ gianh ngáp đầu gối cho tới căn nhà đồ nát ấy. Trong khi hân ta lùi thúi một mình đi tìm lại dĩ vãng của hân thì tôi ngồi lại trong xe với không khí ngột ngạt của hiện tại.

một con người nào đó. Cả hai mặt đó tôi đều không có nên tôi thấy khổ sở hơn chó.

Qua miếng kính vỡ của một cửa sổ hân lên tiếng gọi tôi : «Bà vào đây, tôi vừa bắt gặp con ma ông tôi xuống cầu thang. Biết đâu bà vào đây cũng có thể gặp được việc gì ?»

Hân vừa gọi vừa giả bộ hết sức vui vẻ, còn tôi thì cứ lơ đãng giả bộ không nghe thấy hân gọi. Sau hân đành trở ra xe và lúc trở ra hân lại nhặt theo một tấm băng đã rơi xuống cỏ — Tấm băng còn đọc được chữ «Cấm vào». Tôi thấy vậy thì bảo hân :

— «Tôi mong rằng ông chẳng mang tấm băng đó về nhà chứ !»

Hân lặng ngắt, lấy cây viết chì ghi cái gì vào đây tôi cũng không hay rồi hân trở lại phím lên công và thui thui biến vào căn nhà. Tôi tò mò đọc thì ra hân ghi thêm vào tấm băng : «thằng nhỏ Đôn đã ngủ tại đây». Tôi bị kích thích tự hỏi không biết trong căn nhà đó có chỉ lạ. Ngồi trong xe thì vắng như thiếu nên tôi bước ra khỏi xe và cũng lách đi vào.

Khi tôi vào tới bên trong thì bắt gặp Đôn đang đứng sững giữa đám bụi mù lẫn mạng nhện và các tảng vôi vữa trên trần rã xuống.

Hân nói với tôi : «Căn này trước kia là phòng khách nhưng cũng biến thành phòng ngủ khi có khách. Còn ở góc kia trước có một cái giường mà chỗ nằm ngủ vừa cao bằng đầu ông nội. Giường lúc nào cũng sẵn cặp gối và gối luôn luôn được phủ bằng những chiếc bao vuông trên có thêu hình con công theo mẫu thiên nhiên.

Hân đi vào bếp và tôi cũng theo sau. Hân chỉ cho tôi chỗ trước để bếp đun cùng cái giường chưa cũi mà chính hân đã bao lần ra công chắt đây củi giúp bà nội. Tôi cũng thấy cả cái bàn ăn. Chiếc bàn còn phủ một cái khăn vải sơn in hoa «thương nhớ». Tôi chưa bao giờ được thấy những hoa in như vậy.

Hai người cùng lên lầu một và cùng vào một căn phòng lớn có vẻ hết sức tiêu tụy chỉ được soi sáng bởi một cái cửa sổ duy nhất ở trên cao.

Hân nói : « Khi tôi còn ngủ ở cái giường kia của tôi và khi đó tôi tưởng tượng rằng cái cửa sổ kia vút đến tận mây xanh».

Tôi nói : «Bây giờ tôi mới hiểu tại sao trước kia anh ao ước trở về đây. Chỉ trong căn nhà này, anh mới cảm thấy anh thực ở nhà anh...»

— Không, trước đây tôi đâu có được ở trong nhà của tôi. Một ngày tôi ở đây thì hôm sau tôi đã đi ở chỗ khác, thực ra tôi đã làm một trí các ông bà già. Tôi ở vài tuần với ông chú này, vài tuần với bà bác khác. Bất cứ ở đâu vali quần áo của tôi cũng để sẵn ở gần giường để sách ra đi vì bà con đã ngại vì mình. Có lẽ trước kia tôi là kẻ chẳng ai thèm rỗi... Có một ngày khi cùng các em còn ông chú, tôi thấy dây mắc áo gắn trên tường vừa lăm tay tôi. Mỗi mắc áo đều có viết tên từng người và

chẳng ai không tôn trọng kỷ luật người nào có mắc áo của người ấy không mắc lẫn lộn. Tôi nghĩ thầm nếu ta cũng được một cái mắc áo mang tên tôi. Sau tôi cũng tìm thấy một cái mắc áo và tôi lên tiếng hỏi bà thím : «Thím có cho phép cháu dán tên vào cái mắc áo còn trống kia không ?»

Thím tôi trả lời : «Thôi cháu ạ, mất công vô ích vì tuần sau cháu đã đi ở nơi khác rồi mà !»

Tôi phát điên vừa chạy tung tăng ngoài hàng hiên vừa la hét cho đến lúc thím tôi buộc tôi phải cầm môm. Lại có một lần đưa em tôi vấp bị thương ở chân thì được thím tôi bồng lên đặt ngồi vào lòng để băng bó vết thương ở ngón chân. Thím tôi còn ôm nó vào lòng mà nựng dỗ nó vì nó khóc vì bị đau. Tôi còn nhớ là lúc đó tôi đứng ngoài cửa nhìn thấy rõ quang cảnh. Lúc đó tôi nghĩ rằng chẳng có gì thần tiên hơn ở thế gian này bằng có một người mẹ để được ôm siết vào lòng mẹ trong khi mẹ vừa băng bó ngón chân đau vừa nựng : chẳng hề gì con ạ lát nữa là khỏi.

Tôi tưởng rằng cái đó là điều tôi thiếu thốn xuống đời. Chẳng có ai đã nâng niu trong lòng khi tôi bị đau hoặc khi tôi cô quạnh. Tôi cần một chỗ mà tôi thực sự là ở nhà tôi, tuần này, tuần sau và mãi mãi và một cái mắc áo riêng thực của tôi để mắc quần áo của tôi.

Lúc đó Đôn ngồi trên mép cái cửa sổ bụi bặm. Anh ấy kéo tôi sát cạnh anh, Anh ấy nói ra tâm sự ấy với một giọng xa vời nhưng hình ảnh anh gợi ra làm tôi tan nát tâm hồn và lôi kéo tôi ra khỏi tâm trạng than thân trách phận mà tôi đã sống. Tôi hình dung ra đứa nhỏ sau tuổi đơn độc thiếu tình mẫu tử đã sống lay lắt trong căn phòng này và đột nhiên tôi cảm thấy thương mến đứa nhỏ đó.

Tôi đã nghe thấy, cũng như anh ấy đã từng nghe, ngọn gió bắc thổi làm rung động cánh cửa sổ kia của cái nông trại này : Khi nhìn các miếng kính mờ sương tôi nhìn thấy anh trăng mờ duy nhất đã sưởi lòng đứa nhỏ trong căn phòng âm u lạnh lẽo này. Anh trăng là người bạn duy nhất của anh ta.

Tối hôm đó ông tôi nói với đi Alice : «ngày mai chúng tôi đưa thằng chó sang bên di. Nó cũng đủ lớn để vác củi — Và tuần sau tôi sẽ sang lấy con bê.»

Vậy là người ta đã đổi anh ấy lấy con bê. Chẳng bao giờ nó còn dịp ngồi giờ này qua giờ khác trong cái xe ngựa của ông nội tưởng tượng ra rằng mình đang cầm cương đàn ngựa đen lạnh lẽ. Chiếc xe ngựa vẫn luôn ở chỗ của nó giữa thùng bắp và cái ổ ngựa. Cái xe còn có một chỗ ở yên thân và chỉ có những đứa trẻ là mang đôi lấy bê được.

Đứa nhỏ nó thật lúm trong cái áo ngủ của chú nó, tụt xuống khỏi cái giường nhón gót băng qua sàn gác giả lạnh để lại sàn cửa sổ. Nó để ngón tay trở vào môm để sưởi ấm cho nó và cũng thấm nước miếng vào ngón tay xóa một khoảng sương

(XEM TIẾP TRANG 54)

ĐỜI MUÒN MẶT • ĐỜI MUÒN MẶT

NHIẾP ẢNH

Xem chấm thi giải Tổng Thống

Bộ môn ảnh nghệ thuật trong những ngày gần đây hoạt động coi xôm tụ ghê: hoạt động ở at và hoạt động liên tục. Trong toàn bộ giải thưởng Văn Học Nghệ thuật toàn quốc 1971 do Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu đề ra chỉ có nhiếp ảnh là bộ môn duy nhất chấm giải công khai và loan báo cả tháng trước để bà con xa gần tới quan sát.

Cuộc chấm thi được diễn ra giữa thính đường trường Quốc Gia Âm nhạc và kịch nghệ, đường Nguyễn Du Saigon từ 9 giờ sáng Chúa nhật 23-1-1972 cho đến 4 giờ chiều mới xong. Gần 500 ảnh màu dự thi được trình bày trước mắt 7 vị giám khảo từng ảnh một.

Trước hết các quý vị chấm loại bằng đèn đèn xanh, đèn đỏ tương tự như đèn lưu thông nơi công lộ. Nhưng ở đây các vị giám khảo xử dụng đèn màu trái ngược lại việc dùng đèn màu của Cảnh Sát. Trong phòng chấm thi, đèn đỏ thì đi luôn không được tái xét, còn đèn xanh có nghĩa «xin giữ lại giùm đó, đừng cho nó đi».

Sau vòng loại đầu, các ảnh được phớt đèn xanh lại bị đem ra tái thẩm. Lần này các quý vị Giám Khảo không dùng đèn xanh, đỏ nữa mà dùng đèn số. Mỗi vị giám khảo có quyền cho tối đa 5 điểm. Người quan sát thì biết được vị nào cho ảnh nào bao nhiêu điểm vì trên mỗi hàng đèn đều có bảng tên của giám khảo xử dụng.

Kể lượng tin này làm một kẻ khoái ảnh, nhưng cũng rối mù trước lối chấm ảnh của các vị giám khảo. Có ảnh khá đẹp, các vị lại cho điểm nhỏ, còn ảnh nặng nề lại được điểm lớn. Các ông khoái nặng hơn nhẹ chẳng? Thử làm một cuộc quan sát thì thấy ông Nguyễn Cao Đàm cho điểm khá khat khe,

ông Nguyễn Ngọc Hạnh cho điểm quá rộng rãi, và loại ảnh máy bay, tàu bè, bắn súng có vẻ hấp nhân ông, còn ông Lê văn Khoa thì hòa hoãn, trung dung, xem điểm ông chấm, kể này không biết được có gà của ông tỉ thí hay chẳng. Dù không dự thi nhưng thấy số ảnh rơi rụng cũng đứt ruột, nhất là ảnh màu, không phải rẽ tiền. Như thế, muốn xưng hùng xưng bá khó-g phải là trò đùa. Đầu trường lúc nào cũng tồn kém và cam go. Được lọt vào mắt xanh của cả bảy vị không phải chuyện dễ.

Theo chỗ dò hỏi thì cả bảy vị chấm giải đều là những cây xanh đôn trong giới ảnh nghệ thuật, gồm có các cụ Phạm văn Mùi, Lê anh Tài, Nguyễn Cao Đàm đã từng vang tiếng một thời, Nguyễn ngọc Hạnh, Lại hữu Đức, người ảnh đương thời, Lê văn Khoa, con người quen thuộc của mọi giới và Trần Linh, đại diện ảnh xi đầu.

Cuộc chấm thi diễn ra thật trật tự và nghiêm trang. Cứ nhìn những người đẹp thật tươi, thật non nớt qua lượt lại trong tà áo dài phất phới để đem ảnh đặt lên bảng đèn trình quý vị giám khảo, cũng đủ thích rồi. Phụ nữ cũng tham gia vào ban thư ký. Hàng thật.

Đến bốn giờ chiều, ông Lê văn Khoa chủ tịch hội đồng chấm giải nhiếp ảnh, trình trước các quý vị giám khảo và người dự khán những tác phẩm đoạt giải. Kết quả như sau:

Ảnh đen trắng: Bộ ảnh xuất sắc không có. Giải nhất không có. Giải nhì về tay nữ nhiếp ảnh gia Nguyễn Kim Hoa với tác phẩm «Nặng tình gia đình», diễn cảnh người lính trở về cùng vợ ẩm đưa bé thơ. Đây là nữ nhiếp ảnh gia thứ thiệt chờ không phải các ông nhử râu thành bà.

Giải ba lọt về nhiếp ảnh gia Trương vĩnh Đức, với bức ảnh nói lên tình nhân loại diễn tả qua đôi tay trắng mịn đang sau sóc một

bàn chân nứt nẻ như mặt đất khô cằn.

Còn phần bộ ảnh màu thì giải bộ ảnh xuất sắc lọt vào tay Hứa Hòa, một người Việt gốc Hoa. Giải nhì không có. Giải nhì lại lọt vào tay anh Ba khác, Vương Tư, với ảnh chiếc máy bay Dakota đang hạ cánh. Mặt trời vàng ối.

Đèn phi đạo bật sáng. Kể cũng đáng khen các chủ lọt vào được phi trường để chụp ảnh ngay đầu phi đạo.

Giải ba về tay nhiếp ảnh gia Phạm quang Phước với cảnh đẹp đồi cát khá lạ mắt dù không hùng vĩ tí nào. Màu thật tươi.

Theo sự dò hỏi thêm thì được biết Hội Ảnh Nghệ Thuật được ủy thác tổ chức cuộc chấm thi này. Bộ đèn chấm thi là bộ đèn của Hội và đẹp như Đổng Nam Á. Phòng lần ra thì biết ông Hội trưởng của Hội Ảnh Nghệ Thuật chính là ông Lê văn Khoa. Người phụ trách mục Nhiếp Ảnh trên mặt báo này. Kể này chạy đi tìm định mở cuộc phỏng vấn hợp nhao về cuộc thi năm nay, nhưng bị từ chối khéo. Hồi về sinh hoạt của Hội ảnh, ông rất hoan hỉ nhưng bận họp làm bản nhận xét với các giám khảo nên chuyển qua ông Tổng Thư Ký. Ông Tổng Thư Ký lại bận họp để trả phòng lại cho ban văn của giáo sư Nguyễn khắc Cung tổng duyệt để trình diễn.

Hôm sau ghé qua tru sở hội ảnh theo lời mời của ông Lại Hữu Đức, Tổng Thư Ký thì được biết 1 tin sốt dẻo và giật gân.

Số là mấy lúc sau này Việt Nam đã được cảm tình nhiều của thế giới qua những thành tích nhiếp ảnh hiền hậu. Từ cảm tình này đưa qua cảm tình họ, họ xin gia nhập hội ảnh Nghệ thuật Việt Nam.

Trong giới ảnh nghệ thuật quốc tế, như là các hội ảnh lớn trên thế giới có 10

những cuộc thi trước hiệu cho hội viên. Đứng ra nó là cấp để mình định trình độ nghệ thuật của hội viên. Muốn được vào trước trên, ứng viên phải có 12 bức ảnh chụp qua 1 bộ ảnh 12 bức khác với nội dung của ứng viên, nếu đậu sẽ được lên Cao đẳng. Trong cuộc thi cuối năm 1971 có một số các nhiếp ảnh gia được trước hiệu Trung đẳng, gồm có:

Trương Việt Đức, Hứa văn Hòa, Nguyễn thị Thu Hồng, Trần Văn Nhung, Chan Ying Tat (Hồng Kông), Cheong Sin Chuen (Hồng Kông), Wasean Trakte (Ấn Độ). Cấp cao đẳng gồm có 3 nhiếp ảnh gia thượng thặng đương thời của Hồng Kông là David Ching, Chung Tat, Hui Fock Ming. Được biết trong cuộc thi trước có một số nhiếp ảnh gia thượng thặng của Hồng Kông cũng được phong tước của Việt Nam.

Hội ảnh về vì bất đồng quan điểm nghệ thuật trước kia giữa Saigon và Hồng Kông, nay lần lần được khỏa lấp. Trong trận chiến nghệ thuật, Việt Nam lần lần chinh phục được thế giới, hẳn công của các nhiếp ảnh gia Việt Nam không phải nhỏ.

QUANG DUY

SÁCH

Những sách đọc vào Mùa Xuân

Tuần báo Đời ăn cần giới thiệu với quý vị độc giả những cuốn sách hay để đọc trong thời gian nghỉ Tết:

GON CẢ MẮC CẠN: Truyện của Daisaku Ikeda, khổ nhỏ để làm quà tặng như thiệp chúc tết. Có bản dịch Anh văn của Võ Đình. - Sáng Tạo xuất bản.

HOA ĐẢO NĂM TRƯỚC: Khó thiệp chúc tết như cuốn trên—của Nguyễn Hiến Lê do La Bối xuất bản.

XUẤT HÀNH NĂM MỚI của Võ Hồng.

TRAI ĐANG TRƯỞNG SINH và **SÁU MÂY** hai tác phẩm của Đoàn Quốc Sĩ.

CÁNH HOA CHÙM GỖI: Nguyễn tác Thổ ty Hoa của Quỳnh Dao, do Liên Quốc Nhi dịch. Khai Hóa xuất bản.

Cuốn tiểu thuyết đã chinh phục được hàng triệu độc giả Trung Hoa khắp thế giới: Trong thời gian đăng trên tuần báo Đời, hàng trăm ngàn độc giả đã say mê theo dõi. Các nữ sinh các trường trung học đã mê nhân vật Mẫn ức My và viết thư về hỏi dịch giả xin cho biết trước tung tích của nhân vật này.

DẠ KHÚC CHIM: Tiểu thuyết của Taha Hussein, văn sĩ người Ai Cập do Tôn thất Hoàng dịch. Ca Dao xuất bản.

«Dạ khúc chim là cuốn tiểu thuyết thơ mộng và bi thảm nhất của Taha Hussein. Chuyện nói về ba người đàn bà vì hoàn cảnh nghiệt ngã phải rời bỏ quê hương vượt «bến» đi tìm sinh kế ở xứ lạ quê người...»

LỊCH SỬ VĂN MINH ẨM ĐỘ Trong bộ sử văn minh thế giới của Will Durant do Nguyễn Hiến Lê dịch.

«Thực là điều đáng hổ thẹn, chúng ta là người phương Đông mà chỉ biết lơ mơ về văn minh phương Đông—Nguyễn Hiến Lê».

TRIẾT LÝ CÁI ĐÌNH và **LAC THU MINH TRIẾT** của Kim Định do Nguồn Sáng xuất bản.

«Chính vì muốn nhiều người cùng tỉnh ngộ mà hôm nay chúng ta cùng lần một cuộc trở về ao nhà, mong làm cho nước ao trong trở lại và lưu động để linh nhuan tinh anh, tinh đất, tinh người vậy»

HOÀNG HỒN CỦA NHỮNG THẦN TƯỢNG của Nietzsche, do Nguyễn Hiến dịch—Hồng Hà xuất bản.

«Để sống một mình người ta phải là một con vật hay một thần thánh—Aristote nói như vậy. Còn trường hợp thứ ba nữa: người ta phải vừa là thú vật, vừa là thần thánh—đó là triết gia»

NGUỒN GỐC MÃ LAI CỦA DÂN TỘC VIỆT NAM khảo luận của Bình Nguyên Lộc, Bách Bộc xuất bản.

Tiểu thuyết gia trứ danh đã công phu đi tìm nguồn gốc dân tộc, vì tò mò, vì khao khát hiểu biết vì không thỏa mãn với những giả thuyết của các tác giả đi trước. Cuối cùng Bình nguyên Lộc đã đi tới kết luận: nguồn gốc dân tộc

Việt Nam là giống Mã Lai (Anh-đô ngữ: mễ-diên)

Sau khi xử dụng cái phát kiến mới nhất của khoa Chứng tộc học, Dân Tộc học, Tiền sử học và nhất là môn Ngôn Ngữ tỷ hiệu. Chưa có cuốn sách khảo sử nào lại có lối văn lời cuốn người đọc như vậy.

MƯỜI KHUÔN MẶT VĂN NGHỆ: Một tập biên khảo của họa sĩ TẠ TỴ, giới thiệu những khuôn mặt văn nghệ mà ông biết rõ hơn ai hết.

NỀM VÀO THIÊN HỌC của Nhứt Hạnh.

La Bối xuất bản.

«Có thiên vị lực là có tính thức. Mỗi người hãy tự đánh thức mình dậy trong cuộc sống, đó là Thiền».

ĐỘNG HOA VÀNG: thơ Phạm Thiên Thư.

Tiếng Thơ xuất bản

«Trường thành cũ phiến bia xưa Hồn dầu biển gọi trong cơ lau bay Chiên xanh vòng ngọc trao tay Tặng nhau khăn lụa cuối ngày»

THỪA LÂM THƠ YÊU EM thơ Trần Da Từ—Phượng Yêu xuất bản. Lần đầu ta ghé mới hôn

Những con ve nhỏ hết hồn kêu vang Vườn xanh, cỏ biếc, trưa vàng

Nghìn cây phượng vĩ huy hoàng trở bóng

HÒA CA Đoàn Cú và Hải Cú, tập thơ Nhật Bản viết theo lối Waka Tanka, Hai Ku do Nguyễn Tường Minh dịch, Sông Thao xuất bản.

Tôi ngân nga trông ngăm Cảnh hoa rơi lại vút lên cánh Ồ! hóa ra cánh bướm

LỜI DẶNG thơ Rabindranath Tagore, do Khánh Hoàn dịch. Sáng Tạo xuất bản «Ta như tầng mây thu lang thang vô định vô ích trên trời, ôi vàng dương muốn đời rực sáng...»

KHÚC HÁT DẶNG ĐỜI của Tagore do Hồng Dung và Bích Thủy dịch. Nguồn Sáng xuất bản «Chim lạc mùa hè tới hót bên cửa sổ tôi rồi lại bay xa.

Và lá thu vàng, không 1 khúc ca, run run rơi theo tiếng thở dài» (Chim lạc)

CÂY ĐÀN MIẾN DIỆN của Ta-keyama Michio do Đỗ Khánh Hoàn dịch, Sáng Tạo xuất bản.

KẸ / BÀN / MAU

nguyễn thuy long

CHƯƠNG II

Mụ Tám Thành dạ liên hồi, mụ tiếp:

— Thừa thiếu tướng chuyện ấy thiệt vô cùng khó khăn em đã tốn nhiều công của mà vẫn chưa đi đến đâu, nhưng em nguyện là cố gắng, điều kiện thiếu tướng ra cho em thiệt tình không phải chuyện dễ, có vài đám đó, nhưng em chỉ sợ nó không khéo léo rồi làm phiền đến thiếu tướng thôi....

Mụ Tám Thành cười trong điện thoại, mụ lắng nghe ông thiếu tướng nào đó, và mụ điềm nhịp bằng những tiếng dề dề, mụ lại lên tiếng:

— Dạ thưa thiếu tướng, em biết, thiếu tướng quyền cao chức trọng như vậy thiếu tướng còn ngần sợ gì, thiếu tướng quyền uy bao trùm cả một vùng đất đai rộng lớn chỉ huy cả trăm ngàn hùng binh, nhưng thưa thiếu tướng mồm chó vó ngựa mình chẳng biết đâu mà lường trước được, chúng nó như những con chó điên cắn cắn, lở ra có chuyện gì làm giảm uy tín của thiếu tướng em ăn liên vô cùng hi...hi...như vụ vừa rồi ông thiếu tướng ngoài xứ Quảng kết đó thiếu tướng, em có theo dõi vụ đó, em thấy thiệt là cái bọn nhà báo không con ne nang gì ai, dề dề họ vẫn vậy đó thiếu

tướng, diếc không sợ súng mà thiếu tướng, em chắc rằng thế nào thiếu tướng ngoài đó cũng ra lệnh xử tử mấy thằng nhà báo hỗn láo đó...Dạ, phải bắt hết mới có tôn ti trật tự chứ thiếu tướng. Xã hội này thiệt là loạn quá rồi, không biết trên dưới gì hết. Tron, chồn cáo mà dám vuốt râu hùm, dạ thiếu tướng có gặp thiếu tướng kia thì cho em hỏi thăm, mời thiếu tướng khi nào vô Saigon tới em chơi để giải sầu, các em nó ở nhà vẫn thường nhắc đến thiếu tướng, con người hào hoa phong nhã như vậy mà gặp tai ương...Dạ...vụ đó mà vô tay em thì đã em ru bà rù rồi đâu có lộn xộn như vậy, mẹ Tú là tay non, em chê, dạ em chê, vâng kính chào thiếu tướng, nè em nhắc lại khoảng tám giờ tối hôm nay thiếu tướng cho lính mang xe ra đón người đẹp về, em phải cấp tốc dậy bảo nó, không bao giờ để thiếu tướng kẹt giờ đâu, dạ cam đoan mà thiếu tướng.

Mụ Tám Thành gác máy điện thoại, mụ có vẻ hả hê, cô giúp việc cho mỹ viện vội vàng bê ngay máy điện thoại vào nhà trong, một cô khác tới sau lưng mụ Tám Thành sửa soạn làm đẹp cho mụ.

Tám Thành đã rầy nầy lên:

— Không được, không được, phải chỉnh tay là bác sĩ làm cho tôi kia, bao nhiêu tiền tôi cũng trả hết mà.

Bà bác sĩ thăm mỹ viện vàng chạy tới:

— Xin lỗi bà chị, con nhỏ này mới tới học việc nên mới hấp tấp không biết bà, em thành thật xin lỗi bà...

Mụ Tám Thành xua tay:

— Không sao, không sao. Mụ nhón vào gương chiếu hậu, mụ ngắm nghía con nhỏ mới, mụ thấy nàng đẹp, nhìn đang ngời của nàng mụ biết nàng còn là gái trinh, mụ thăm ao ước, nhưng mụ khéo léo, mụ than một câu:

— Tội nghiệp, thiệt tội nghiệp.

Bà bác sĩ đứng sau hỏi:

— Thừa bà chị bà chị có chuyện gì buồn phiền?

— Không, tôi chẳng có gì buồn phiền hết, tôi thương cho cảnh những cô gái, như cô nhỏ vừa rồi.

— Dạ thưa bà chị nó có điều chi đang thương đau?

— Tại bà bác sĩ không biết đó thôi, tình tôi hay thương người nên thấy bất cứ chuyện gì cũng dễ gây xúc động, này bà bác sĩ, cô bé vừa rồi hoàn cảnh ra sao?

— Dạ thưa bà chị cô ta đi làm để lấy tiền về nuôi một mẹ già và một bảy em dại.

Mụ Tám Thành lại kêu lên:

— Tội nghiệp không, thiệt là một đứa con hiếu thảo.

— Dạ hoàn cảnh cô ta cũng đáng thương hại.

Bà bác sĩ chắc hẳn cũng giúp đỡ cô ta chiều lắm?

Bà bác sĩ thăm mỹ cười:

— Dạ em lấy đâu nhiều để giúp đỡ, trả được lương cho cô ta đúng mức cũng đã mệt lắm rồi.

Mụ Tám Thành lại thở dài:

— Con người như thế đáng được giúp đỡ, con người như gương hiếu thảo cho hậu thế soi chung.

— Dạ thưa bà chị quá khéo.

Mụ Tám Thành làm như vô tình:

— Này bà bác sĩ cô ta không phải nuôi bà có một thằng chồng đi lính đó chớ?

— Dạ thưa cô ta chưa có chồng.

Mụ Tám Thành tròn miệng ở một tiếng, mụ chợt chợt cười:

— Thiệt là còn may mắn, này bà bác sĩ, bà bác sĩ nên đặc biệt chú ý đến cô bé nhỏ, nên khuyến khích cô bé...

— Thừa bà chị khuyến khích cô bé điều chi?

— Hừm cô đại đội nghe lời thằng nào dụ dỗ.

Bà bác sĩ vừa gọi đầu cho mụ Tám Thành vừa nói chuyện:

— Thừa bà chị không thể có chuyện đó đâu, cô ta đâu có đại đội gì.

— Vậy đó, vậy mới được, người đẹp dễ như cô ta lấy người nào cho xứng đáng chứ không thể...

...vợ heo tại tiếp được, mấy thư nhà binh mà cấp bậc cô đại úy là đồ bỏ, phải từ cỡ trung tá trở lên, tôi biết người biết của lắm, tôi thấy hoàn cảnh cô...

...ai chưa chồng nào tôi cũng động lòng làm mối. Nói chung hơn thiệt làm mối, biết bao nhiêu đám rồi...

...tôi làm mối một tay làm bà bác sĩ à, bây giờ thiếu cô đó là bà vợ bà kia cũng một tay tôi mới...

mai, gây dựng cho người ta nên vợ nên chồng, tôi ưa làm phước, dạ làm phước đã lấy đủ.

Bà bác sĩ thăm mỹ bên nịnh mụ Tám Thành một câu:

— Dạ nhìn bà chị cũng biết bà chị là người phước đức.

Bà bác sĩ thăm mỹ đã gọi đầu xong cho mụ Tám Thành, bà lấy chiếc khăn lông trắng tinh lau tóc cho mụ, dựng mụ Tám Thành ngồi thẳng dậy, bà bắt đầu bôi chài. Cái miệng mụ Tám Thành không đồ yền, mụ nói tía lia:

— Ấy, bà bác sĩ nói rất nịnh ý tôi, tôi luôn luôn làm chuyện phước thiện, thấy ai khổ sở là tôi giúp liền, tôi lên chùa thường lăm, tôi có cúng vào quỹ nhà chùa cả triệu bạc để đúc chuông xây chùa, vì ham làm việc phước đức nên tôi tránh được nhiều tai nạn, trời Phật cũng thương tình mà tránh cho như việc trước mắt tôi nè, mới xảy ra tức thì.

— Dạ thưa bà chị chuyện chi đó?

— Vụ mấy căn nhà trước Việt Nam Quốc Tự đường Trần quốc Toàn đó, nếu trời Phật không thương thì tôi đã bỏ tiền ra mua một dãy nhà rồi, tôi tính mở rộng cơ sở, nơi đó địa điểm tốt, bà chị đọc báo hẳn là có biết về vụ đó.

— Dạ dạ, có nghe nói tới, Phật tử họ phá hết tron,

— Đúng vậy, vì tôi muốn mua hết cả mười sáu căn thầy không cho, nên tôi đổi, nếu không thì tiền bạc tôi bây giờ thành gạch vụn hết tron rồi.

Bà bác sĩ kêu lên:

— Thiệt may mắn cho bà chị vô cùng, quả nhiên có Phật độ cho bà chị, mà thưa bà chị chuyện lộn xộn đó em cũng chẳng biết ra sao nữa.

Mụ Tám Thành thở dài đến xuất một cái:

— Chuyện mấy ông thầy nói ra thêm mệt, mệt thầy thì có tình thần thương mại, kinh tài cho nhà Phật, một ông thì không, bởi vậy mới nên chuyện, đời này phải thực tế bà bác sĩ ơi, bà bác sĩ có công nhận với tôi điều đó không?

— Dạ đúng vậy cả phải thực tế.

— Theo tôi thì ông thầy có chỉ kinh tài cho nhà Phật là người thực tế, không ai chịu lo cho Phật thì phải có người chịu lo cho Phật chớ. Phật cũng cần phải nhang khói vậy, rồi oản chuối, cả triện lý do Phật cần có tiền, Phật là đáng chi tôn nên mức xài tiền của Phật gấp triệu lần người trần mắt thịt như mình.

— Dạ thưa đúng.

— Bởi vậy các thầy ý kiến bất đồng nên mới gây ra chuyện đổ vỡ đáng tiếc.

— Dạ đáng tiếc thật.

Bà bác sĩ thăm mỹ đã úp cái nồi xấy tóc lên đầu mụ Tám Thành, nhưng mụ vẫn không ngưng nói chuyện, mụ nói chuyện gần như không thể ngưng được, câu chuyện như mạt xích lẳng nhằng:

— Nè bà bác sĩ...

— Dạ...

—Tôi trước khi làm ăn một việc gì tôi cũng suy nghĩ kỹ lắm, tôi suy nghĩ tính toán cũng chưa chắc tin, nên tôi muốn cẩn thận hơn đi coi thầy bói.

Bà bác sĩ thăm mỷ vợi vàng chộp lấy cơ hội :

—Thưa bà chị ông 'hãy nói bà chỉ mua dây nhà đó không được.

Mụ Tám Thành lại thở phào một cái làm cho bà bác sĩ chưng hửng :

—Nói đến thầy cha thầy bói đó tôi lại nổi xung.

—Dạ thưa sao ?

—Chính nó đã xúi tôi bỏ tiền ra mua dây nhà đó, nó cam kết với tôi rằng thế nào cũng làm ăn được.

—Dạ, vậy tức là không đúng.

—Tôi đã nói là thầy bói đó nói láo, nếu tôi không có may mắn thì đời tôi tàn rồi, mấy chục triệu bạc thành gạch vụn rồi, rồi một đêm tôi nằm mơ...

—Dạ bà chị nằm mơ ?

—Đúng vậy, tôi nằm mơ thấy cả dây nhà cháy bùng bùng...

—Ồ, vậy thiệt kỳ lạ.

Mụ Tám Thành tiếp :

MƯA TRONG VƯỜN MẮT EM

anh quỳ xuống hôn thịt da anh

em biết không

mùa xuân của chúng ta đang thồn thức

tình yêu của chúng ta đang đại khờ

anh quỳ xuống hôn trái tim anh

nghe nặng hồng rạo rực

anh lấy em

hãy cho anh chết trong vườn mắt em

thằng thi sĩ mới lớn

NHƯ KẸ ĐIÊN KHÙNG

anh liến năng hồng trong mắt em

trời ơi, anh như kẻ điên khùng

thưa em, linh hồn anh khờ dại

anh rước em vào vườn thiên thai

BƯỞM HỒNG VÀ CHÚNG TA

bướm hồng thồn thức giữa mùa xuân

anh nghe đau đớn trong linh hồn

kìa mưa, trời ơi mưa cũng khốc

em về run rẩy ướp hoa lan.

NGUYỄN THƯƠNG HOÀI

—Bà bác sĩ đề nguyên tôi kể cho mà nghe, tôi đã sắp sẵn tiền rồi... Vì nghe lời thằng cha thầy bói đó, tôi đã sắp sẵn tiền, hơn cả số tiền thầy đòi, mà bà bác sĩ vẫn đòi này người ta chỉ chơi trội hơn người khác ở vào đề tiền, hơn tôi cả chục triệu bạc lận, chắc chắn là thầy sẽ bằng lòng gấp, thầy sẽ gạt tất cả những người đã đặt tiền trước cho thầy để tôi được mua dây nhà đó. Nhưng đêm hôm trước, tôi nằm mơ thấy giấc mơ kỳ lạ sáng hôm sau tôi liền lấy xe đi tìm thầy đoán điềm giải mộng.

—Dạ, thiệt bà chị cẩn thận.

—Không cần thận sao được, tiền mồ hôi nước mắt của tôi kị cốp cả bao nhiêu năm trời, nên bất luận tôi phải cẩn thận, tôi đã tìm ra được một ông thầy Tàu có biệt tài tiên đoán điềm giải mộng tận Cửu Lớn lận.

Bà bác sĩ thăm mỷ vợi hỏi :

—Thưa bà chị địa chỉ của ông thầy Tàu đó ở đâu ?

—Để tôi kể hết chuyện này cho bà bác sĩ rồi bà bác sĩ có muốn tới ông thầy Tàu tôi sẽ đưa đi.

—Dạ.

(CÒN TIẾP)

Hội Ái Hữu cựu học sinh

HỒ NGỌC CẦN

Hộp mật Tắt niên

Trân trọng kính mời bạn tới tham dự buổi họp tắt niên do Hội Ái Hữu cựu Học sinh Hồ Ngọc Cần tổ chức vào hồi 18g00 ngày chủ nhật 06.02.1972, tại nhà HANG DUYỀN MÃI đường Chi Lăng, Gia Định.

CƯỚC CHÚ :

1) Lệ phí : 500đ00 cho một người

2) Thời hạn ghi tên : đến hết ngày 02.02.72

3) Địa chỉ liên lạc, ghi tên tham dự :

— Ô.Mộc, Văn phòng trường Hồ Ngọc Cần (buổi sang : 08g đến 11g);

— Anh Tín, số 131 Thoại Ngọc Hầu, Quận Bình Thạnh

— Anh Canh, số 454, Đường Phan Thanh Giản

— Vũ thế Ngọc, báo Sóng Thần

4) Quý bạn có thể mời «bà xã» hoặc bạn gái tới tham dự.

5) Xin phổ biến tin tức này tới các bạn cựu học sinh Hồ Ngọc Cần.

KINH TẾ

Một tháng sau khi T.T đặc cử 96,7 phần trăm và giữa hai chuyến viếng thăm VN của 2 ông kinh tế và quân sự Mỹ — Connally và Laird — Saigon trình trọng phát động cuộc cách mạng kinh tài mùa thu dưới quyền lãnh đạo của hai ông Tổng Ngạc và Trưng để phát khởi cuộc Việt Nam Hóa kinh tế mà mọi người hồi hộp chờ đợi từ khi Mỹ rút quân đợt đầu.

Biện pháp cải cách kinh tế nào trong khung cảnh kinh doanh tự do hiện nay cũng mang lại hậu quả khả quan hơn cho kẻ giàu có dư tiền và ai chặt vật tiền nông càng có cơ khốn đốn hơn.

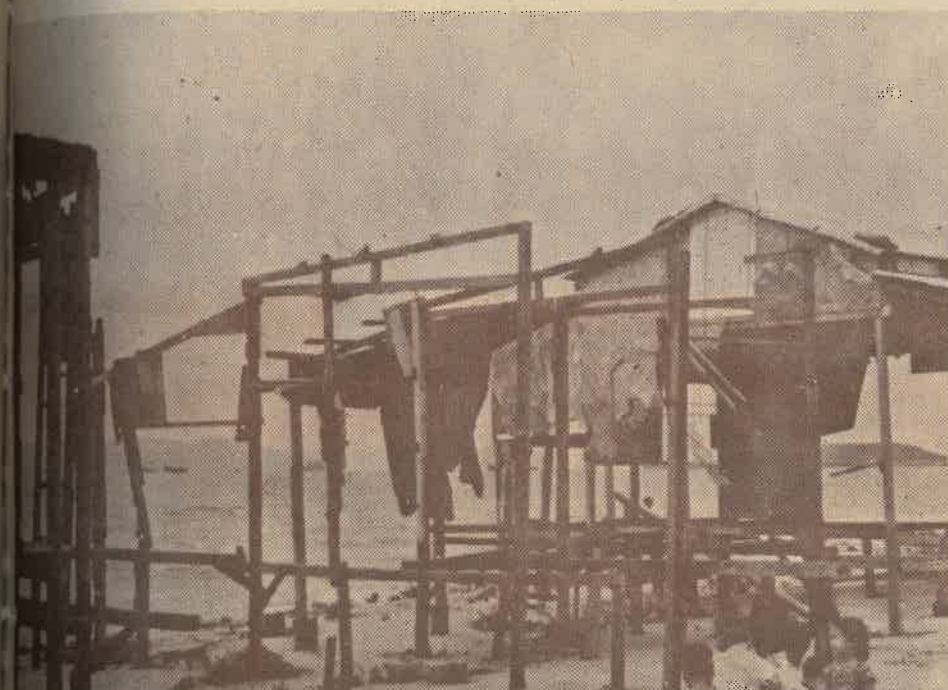
Chính phủ tìm cách điều chỉnh bằng giải pháp tăng lương cho quân công cùng với dịp giấy bạc

1.000 ra đời.

Cuộc tranh luận kinh tế xảy ra từ dưới thấp với vụ 1200 hay 4500 cho lính tác chiến đến việc phân phối gần 10 tỷ bạc của chính phủ để tài trợ đầu tư : liệu các dự án đầu tư có bị ngoại kiều lũng đoạn phần lớn chẳng như các công ty Nhật, Tàu quen làm mấy năm qua ?

Giá thuốc tăng, giá giấy tăng, giá sách vở tăng sau khi gạo, đường, sữa tăng và mọi thứ leo thang lần lượt.

Quả là con Heo đã hết thời ! Hết ứn ứn ngồi ăn cho no bụng. Nay là lúc mọi miệng ăn sắp xếp thu hẹp lại với cái bao tử của một con chuột. Các nhà viết phim của báo chí Việt Ngữ sắp khai mào một năm «kinh tế con chuột nhắt» chưa ?

Con heo Hester đột ngột tới làm đông lạnh bầu không khí căng thẳng hậu bầu cử. Năm con Heo là năm đại nạn cho miền Trung với thiên tai liên tiếp bão lụt, rét, giặc già và già cả gia tăng

Đại hội Phật giáo Ấn Quang kỷ 4 đã mở ra sau 2 năm chờ đợi. «Người làm rung rinh Mỹ Quốc» Thượng tọa Trí Quang tái xuất hiện công khai trong chức vụ cố vấn tối cao viện Hóa Đạo và Đại Đức Giác Đức nhận chức Phó tổng vụ Trưởng thành niên giữa cơn sóng gió làm đoàn sinh viên Phật Tử của Nguyên xuân Lập bị lao đao. Thượng tọa Tâm Giác từ chùa Vĩnh Nghiêm tiến sang Việt Nam Quốc Tự trong cố gắng khởi sắc lại cánh Phật giáo này. Việc đầu tiên: dọn dẹp đầy phố lầu buồn bán trên đất VNQT. Việc 2: công bố kế hoạch xây chùa VNQT vĩ đại.

Chính khách sáng chói miền Nam Nguyễn văn Bông bị ám sát tàn nhẫn khi tin nội các cải tổ đang được tung ra rầm rộ.

Linh mục Chân Tín chuẩn bị đi tù vì báo Đồi Diệt được 1 giáo dân yêu cầu mang chính trị khỏi Thánh đường

HÒA ĐÀM

Biến cố đáng ghi nhận nhất trong năm Tân Hợi về cuộc hòa đàm nhằm đem lại hòa bình cho V.N là Kế Hoạch Hòa Bình 8 điểm do Việt Mỹ tung ra hồi cuối năm. Trong kế hoạch này những điểm chính yếu được kể ra như sau :

— Các lực lượng Hoa Kỳ và đồng minh sẽ rút hết khỏi V.N trong vòng sáu tháng sau khi một thỏa ước chấm dứt cuộc chiến được đạt đến.

— Sẽ có một cuộc bầu cử Tổng thống cũng trong

vòng sáu tháng tiếp sau một sự thỏa thuận giữa đôi bên. Tổng thống Thiệu và PTT Hương sẽ từ chức để giao quyền lại cho Chủ tịch Thượng Viện. CTTV sẽ tổ chức cuộc bầu cử này, trong đó mọi phe phái kể cả Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam, đều được tham dự.

Cho tới cuối tuần qua, phe C.S vẫn còn giữ một thái độ úp mở trước đề nghị 8 điểm nói trên. Tuy nhiên mọi người đều tin rằng một giai đoạn biến chuyển mới đã thực sự bắt đầu.

TỔNG KẾT

Phật giáo Ấn Quang bầu lại với lãnh tụ Trí Quang tái nhập cuộc. PG Quốc Tự chỉnh lý với viện trưởng Tâm Giác và dự án tái thiết VNQT : Đó là biến cố 71 từ phía các thầy.

Về phía nhà thờ, chưa năm nào nhiều chuyện ly kỳ như năm qua: Các linh mục Thanh Lao Công Vườn Xoài xuống đường liên miên với đủ mọi sáng kiến, phương thức trong khi từ phía bảo thủ cũng tung ra các vụ hốt xuống đường và đuổi chính trị ra khỏi thánh đường. Cuối năm, Đức Tổng Giám Mục còn bị hỏi cần cước mà vẫn không vào được nơi hành lễ cho tù quân lao.

Giáo sư Nguyễn văn Bông bị cháy thiêu, cướp giật trở tài khắp đường phố, nạn bê hội đồng, vũ Sexy trăm phần trăm, trốn thuế lậu lậu...là các bộ mặt khác của VN 71.

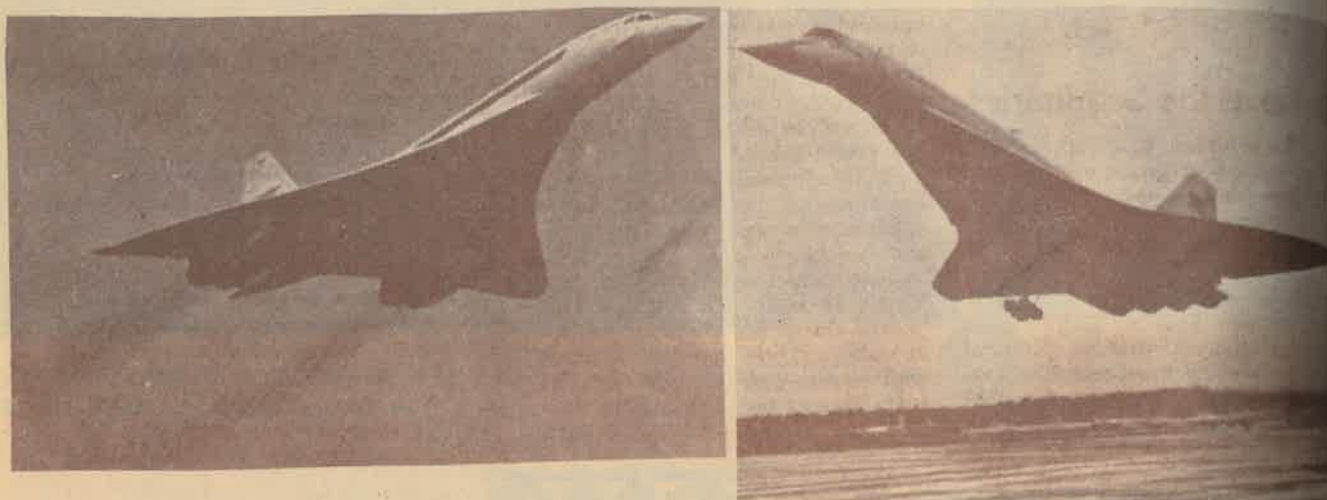
Nhưng bên lề thời cuộc, mọi công trình xây dựng thật sự vẫn vươn lên đầy cố gắng và nhẫn nại : trẻ em đi học càng đông, sách báo hay nhiều vô kể cả người làm và người đọc, nông thôn vẫn sản xuất gia tăng, đầu tư nhân sự vẫn tiến triển mau, và trên hết, mọi người VN vẫn cố gắng thích ứng và vươn lên trong mọi hoàn cảnh khó khăn.

Đón chào một «kỷ» mới với Tết Con Chuột, dân Việt vẫn «hy vọng đã vươn lên».

Thời sự quốc tế năm 71

Một năm đã qua với bao nhiêu biến cố, bao nhiêu sự kiện, tất cả đã ảnh hưởng không ít thì nhiều đến chúng ta trong thời đại nguyên tử và không gian này. Sau đây Đời xin ghi lại một số hình ảnh tiêu biểu của một năm đã sự vừa qua.

PHẢN LỰC CƠ VẬN TẢI SIÊU THANH (SST) : Sau khi Quốc Hội Hoa Kỳ bác bỏ dự án chế tạo phản lực cơ SST, hiện trên thế giới còn lại ba quốc gia là Anh Pháp (cùng hợp tác) và Nga Xô đang cạnh tranh ráo riết trong lãnh vực hàng không này. Hình phải là chiếc Tupolev-144 của Nga Xô và hình trái là chiếc Concorde của Anh Pháp. Loại phi cơ này tuy chở ít người (trên 100 người) nhưng vận tốc rất nhanh (gấp đôi vận tốc của âm thanh. Mach 2) ; và bắt đầu từ năm 1972, các hãng hàng không sẽ bắt đầu sử dụng các phản lực cơ SST này.

CUỘC CHIẾN CHỐNG BẠCH PHIẾN : Bạch phiến đối với các quốc gia trên thế giới, đặc biệt đối với HK, đã trở thành một vấn đề nan giải. Chính Tổng Thống Hoa Kỳ Nixon phải đích thân phát khởi cuộc chiến chống bạch phiến. Tháng 6 năm 1971 T.T Nixon loan báo trước Quốc Hội Mỹ rằng chánh phủ Thổ Nhĩ Kỳ đồng ý sẽ ngưng việc trồng thuốc phiện sau mùa 1972.

Hiện trên thế giới có hai khu vực trồng cây thuốc từ đó chế biến ra thuốc phiện và từ thuốc phiện ra bạch phiến. Quan trọng nhất là Thổ Nhĩ Kỳ, nơi sản xuất và cung cấp hầu hết Bạch phiến cho Miền Đông Hoa kỳ qua ngã Béirut (Liban) và Marseilles (Pháp). Một địa điểm xuất phát nữa là Ai Lao và vùng Cao nguyên Nam Trung Hoa. Đường dây này đi qua Thái Lan, Nam VN, Hồng Kông để xâm nhập vào miền Tây Hoa kỳ.

Một nạn nhân của bạch phiến

Bóng cây thuốc để chế biến thành nha phiến và từ đó thành bạch phiến

TỔNG THỐNG MÁC XÍT ĐẦU TIÊN Ở NAM MỸ
Ông Salvador Allende Gossens đã thắng cử trong một cuộc bầu cử tự do ở Chile và đã trở thành vị Tổng Thống Mac Xít đầu tiên nhưng không Cộng Sản tại Nam Mỹ. Ông là lãnh tụ đảng Xã hội ; đảng này chủ trương một Chile hoàn toàn độc lập không lệ thuộc Nga Xô Cộng Sản mặc dù áp dụng các biện pháp như quốc hữu hóa kỹ nghệ, chỉ huy nền kinh tế... Sau khi đắc cử, LM đảng Xã hội của Allende lại thắng lớn trong cuộc bầu cử các hội đồng tỉnh, nhưng tới cuối năm, sau khi đón Fidel Castro, Allende bắt đầu bị công nhân và đảng đối lập chống đối mạnh.

CASSIUS CLAY MẤT «CHỨC VÔ ĐỊCH» QUYỀN ANH QUỐC TẾ : Trong một trận đấu kéo dài 15 hiệp, Muhammad Ali (tên Hồi giáo hiện nay của Cassius Clay) đã bị mất tiếng là vô địch Quyền Anh hạng nặng quốc tế sau khi bị võ sĩ Joe Frazier đánh ngã ở hiệp chót. Chính Frazier chiếm chức đương kim vô địch, trong khi Ali nằm tù vì chống chiến tranh VN. Khi ra tù, Ali thách Frazier đấu và bị thua. Sau trận đấu mỗi võ sĩ lãnh 2 triệu rưỡi mỹ kim (một tỷ VN).

MIDI-MAXI XƯA RỒI : Một mới hiện nay tại các quốc gia Âu Mỹ là «Hot-Pants». Đây là một loại quần Soọc cực ngắn của mấy cô được tung ra đúng lúc để đánh lại một midi-maxi dài tận ống chân. Ngay cả bà vợ của thượng Nghị sĩ Edward Kennedy cũng hưởng ứng một mới này.

Nhật Hoàng và Hoàng hậu Nagako

Thủ Tướng Willy Brandt

Thi sĩ Neruda

Picasso đang tắm

NHẬT HOÀNG DU HÀNH THẾ GIỚI : Suốt trong 2.600 năm vương quyền của xứ hoa Anh Đào, Nhật Hoàng Hirohito là vị vua đang trị vì đầu tiên của Nhật bản đã chịu rời khỏi nước đi thăm viếng thế giới Cùng với hoàng hậu Nagoko, Nhật hoàng du hành qua bảy nước Âu Châu trong khoảng thời gian 18 ngày. Trước với các cuộc đón tiếp chính thức long trọng, vợ chồng Nhật Hoàng đã gặp nhiều vụ rắc rối tại một vài quốc gia như bị ném đá vào xe tại Hoa Lan, nhiều nhà tại Hoa Lan treo cờ rủ, huân trước Mountbaten từ chối dự tiệc cùng với người mà ông coi là kẻ thù hồi đại chiến thứ hai....

Đây là cuộc du hành hải ngoại lần thứ hai của Nhật hoàng. Lần đầu cách đây 50 năm ông thăm viếng các quốc gia Âu Châu trên một chiến hạm trong thời gian 6 tháng. Lúc đó ông được 20 tuổi và đang là Hoàng Cung Thái Tử.

THỦ TƯỚNG WILLY BRANDT ĐƯỢC TRAO TẶNG GIẢI NOBEL HÒA BÌNH : Thủ tướng Tây Đức 59 tuổi đã được Hàn Lâm Viện Na Uy ở Oslo quyết định trao tặng giải Nobel về Hòa Bình vì ông đã có công làm giảm bớt những mối căng thẳng Đông Tây qua chánh sách hướng về phương Đông của ông (Ostpolitik), đặc biệt ông đã ký với Nga Xô một hiệp ước chính thức chấm dứt tình trạng thù nghịch giữa hai quốc gia Nga Đức từ thời đại chiến thứ hai.

GIẢI NOBEL VỀ VĂN CHƯƠNG VỀ TAY THI SĨ PABLO NERUDA : Thi sĩ người Chí Lợi 68 tuổi này đã đoạt giải thưởng văn chương cao quý nhất trên thế giới vì thơ văn của ông đã «làm sống dậy định mệnh và những mơ ước của một lục địa».

Hầu hết thi ca của thi sĩ Neruda ca ngợi cảnh núi non hùng vĩ của Chí Lợi và tranh đấu cho những người thổ dân da đỏ tại Nam Mỹ, vốn đã bị khai thác từ lâu. tranh đấu cho phẩm giá con người trên lục địa Mỹ Châu La Tinh.

Hồi năm 1950 ông cũng đoạt được giải thưởng do Nga Xô trao tặng.

HOA SĨ PICASSO ĐƯỢC 90 TUỔI : Tháng 10 năm rồi, sau 70 năm sáng tác không ngừng, họa sĩ Pablo Picasso gốc người Tây ban Nha hiện sống tại Pháp đã bước vào tuổi 90. Theo một sự ước tính thì bộ sưu tập của riêng ông với hàng trăm tác phẩm sơn dầu mà ông không bán ra hiện trị giá khoảng từ 50 triệu tới 100 triệu Mỹ kim. Nhà họa sĩ đã khai sinh ra trường phái lập thể này được coi là họa sĩ giàu nhất khi còn sống. Tài sản hiện nay của ông được phỏng định vào khoảng 750 triệu Mỹ kim

Một tác phẩm sơn dầu được vẽ gần đây của Picasso trị giá khoảng từ 50 tới 150 ngàn Mỹ kim. Riêng trong 1969 ông đã kiếm được khoảng 15 triệu Mỹ kim

TIẾP TỤC THÁM HIỂM CHỈ HẰNG : Sau các phi thuyền Apollo 11, 12 và 13 (bị trục trặc phải quay về trái đất), trong năm qua Hoa Kỳ đã liên tiếp phóng 2 phi thuyền lên mặt trăng, một lần vào đầu năm (Apollo 14) và một lần vào cuối năm (Apollo 15).

phi Thuyền Apollo 15 tại mặt trăng.

Ngài Trưởng Trung Hoa Quốc Gia rời khỏi diễn đàn LHQ sau khi Trung cộng được thừa nhận, vào lễ chức này.

Phi thuyền Apollo 14 chở theo 3 phi hành gia là Shepard, Mitchell và Roosa. Hai phi hành gia đầu tiên là hai người đáp xuống mặt trăng khi phi hành gia Roosa ở lại phi thuyền mẹ bay quanh quỹ đạo mặt trăng chờ đợi.

Phi thuyền Apollo 15 mang theo ba phi hành gia Scott và Irvin đáp xuống mặt trăng : Worden ở lại phi thuyền mẹ. Chuyến du hành kéo dài 12 ngày.

TAI NẠN TRÊN KHÔNG GIAN : Năm vừa qua khóa học không gian của Nga Xô đã đánh dấu một bước tiến mới với trạm không gian bay trên quỹ đạo Salyut nhưng lại thụt lùi với cái chết của ba phi hành gia khi trở về trái đất từ trạm không gian này.

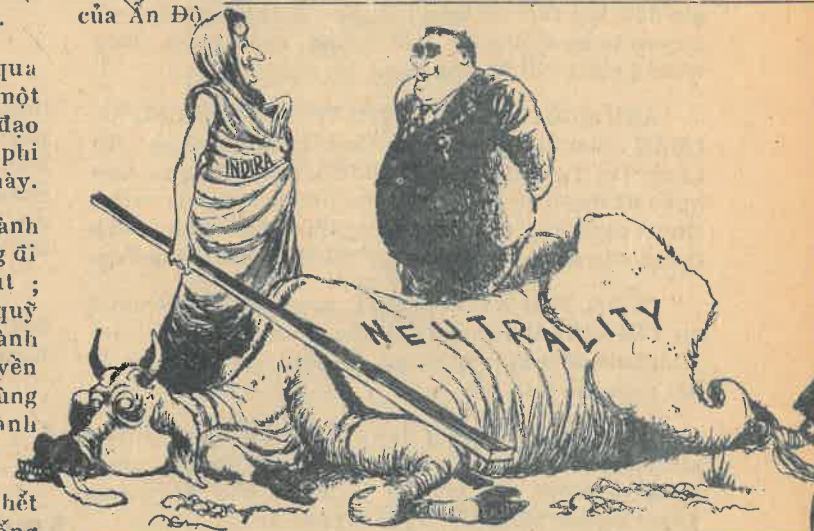
Trước đó phi thuyền Soyuz 11 chở ba phi hành gia Dobrovolsky, Volkov và Patsayev được phóng đi từ trái đất đã ráp nối hoàn hảo với trạm Salyut ; trạm này nặng 17 tấn rưỡi. Sau 24 ngày bay quanh quỹ đạo trái đất trên trạm không gian này, ba phi hành gia Nga được lệnh trở về trái đất bằng phi thuyền Soyuz 11. Nhưng sau khi phi thuyền đáp xuống vùng hoang địa ở miền bang Karakhanstan. Cả ba phi hành gia đã tắt thở.

Một trong những lý do được đưa ra về cái chết này là áp lực trong phi thuyền thỉnh thoảng hạ xuống ngay trước khi phi thuyền lọt vào bầu khí quyển của trái đất. Lý do mất áp lực : Phi thuyền bị hở.

HOA KỲ — TRUNG CỘNG BẮT TAY : Câu chuyện bắt đầu vào tháng 4 khi Trung Cộng chính thức mời đoàn bóng bàn Mỹ gồm 15 người đang tham dự giải vô địch quốc tế ở Nhật sang thăm Trung Cộng trong 9 ngày. Sau đó trong một chuyến du hành vòng thế giới hội tháng 7 cổ vấn an ninh quốc gia của TT Nixon Henry Kissinger đã bị mặt viếng Hoa Lục từ trạm dừng chân ở Hồi quốc và đã gặp các viên chức Trung Cộng kể cả Chu Ân Lai. Ngay sau đó TT Nixon loan báo ông sẽ sang thăm Trung Cộng mà ông gọi là Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa (tên chính thức của Trung Cộng) vào năm 1972 (ngay khởi hành đích xác được loan báo hồi cuối năm rồi là ngày mùng 7 tháng giêng Nhâm Tý).

Thái độ thân thiện giúp Hoa Kỳ và Trung Cộng đã có ảnh hưởng tức khắc lại tại phiên họp Đại Hội LHQ thường niên hồi tháng 11. Trung Hoa Dân Quốc trong phiên họp khoáng đại do đã bị loại khỏi tổ chức này và các quốc gia hội viên đã bỏ thăm đồng ý thừa nhận Trung Cộng vào tổ chức này.

NGA SÔ—ẤN ĐỘ LIÊN KẾT : Chưa đầy một tháng sau ngày Bạch cung loan báo chuyến Hoa Du sắp tới của TT Hoa Kỳ Nixon, Nga và Ấn đã ký kết một hiệp ước hòa bình, hợp tác và bất tương xâm giữa hai nước. Hiệp ước này được giới quan sát quốc tế coi nhằm chống lại tình hình nghị giữa Hoa Kỳ và Trung Cộng, đặc biệt là Trung Cộng, kẻ thù đáng sợ của Ấn Độ.

Thủ Tướng Ấn đập chết con bò Trung Lập

Theo một điều khoản của hiệp ước này thì nếu một trong hai nước bị một nước khác tấn công hay bị đe dọa, hai nước Nga Ấn sẽ áp dụng mọi biện pháp hữu hiệu để giải trừ mối đe dọa ấy vào bảo đảm hòa bình và an ninh của hai nước.

ẤN HỒI ĐÁNH NHAU, CỘNG HÒA NHÂN DÂN BANGLA DESH THÀNH LẬP: Mối thù giữa Ấn Độ và Hồi Quốc từ ngày lập quốc sau đại chiến thứ II đã có dịp bùng nổ thành một cuộc chiến tranh cuối năm vừa qua.

Cuộc xung đột bắt nguồn từ lúc TT Hồi Quốc Yahya Khan ra lệnh đàn áp người Đông Hồi (gồm 75 triệu dân, đông hơn Tây Hồi, bắt giam lãnh tụ Mujibur Rahman thay vì giao cho ông nay chức vụ thủ tướng Hồi Quốc sau cuộc đầu phiếu mà thắng lợi nghiêng về ông Rahman.

Những hành động bắn giết dã man của quân Tây Hồi tại Đông Hồi đã đẩy khoảng 10 triệu người Đông Hồi sang lánh nạn ở Ấn Độ. Những người còn lại, được sự giúp đỡ của Ấn Độ đã phát khởi một cuộc chiến tranh du kích chống Tây Hồi và đòi độc lập cho Đông Hồi. Tuy nhiên viên ảnh một cuộc chiến của quân du kích còn xa và trong lúc đó 10 triệu dân đi cư chưa được hồi hương sẽ làm Ấn Độ kiệt quệ. Do đó Ấn Độ quyết định phải đánh Hồi gấp.

Cuộc chiến chỉ kéo dài tổng mười mấy ngày, đem chiến thắng lại cho Ấn Độ và Đông Hồi hoàn toàn bị Ấn chiếm. Chính phủ Bangla Desh được thành lập và người Đông Hồi trả thù những người Tây Hồi cũng dã man không kém.

Trong lúc đó TT Hồi Yahya Khan phải từ chức nhường chỗ cho Ali Bhutto. Mujibur Rahman được thả về Đông Hồi và cho tới nay Ấn Độ vẫn còn quân đội đóng tại Đông Hồi.

Hiện Nga Xô, Ấn Độ và hầu hết các quốc gia CS thân Nga đều công nhận quốc gia Bengla Desh quốc gia độc lập thứ 139 trên thế giới. Riêng Hoa Kỳ và Trung Cộng là ủng hộ Hồi trong cuộc chiến này nhưng cũng chỉ ủng hộ bằng lời nói.

ANH QUỐC GIA NHẬP THỊ TRƯỜNG CHUNG ÂU CHÂU: Sau 10 năm thương thuyết xin gia nhập Tổ Chức Thị Trường Chung Âu Châu, năm vừa qua Anh quốc đã được tổ chức này thu nhận làm hội viên. Quyết định này cũng đã được Hạ viện Anh chấp thuận với số phiếu thắng lợi 356 thuận và 224 chống.

TỔNG THƠ KÝ LHQ MỚI: sau 10 năm giữ chức vụ TTK LHQ U Thant đã nhường chỗ cho ông Kurt Waldheim 53 tuổi, cựu ngoại trưởng Áo và hiện là đại diện Áo tại LHQ.

Waldheim là vị tổng thư ký thứ tư của LHQ sau ba vị tiền nhiệm là Trygve Lie, Dag Hammarskjöld và Thant. Hai vị đầu là người Bắc Âu, ông Thant người Miến và ông là người Trung Âu.

PHÁ GIÁ DOLLAR: Sau 35 năm được định giá 35 đồng Mỹ kim một cân Anh vàng. Năm qua tổng

Mujib Rahman. Tổng Thư ký LHQ Waldheim

thống Mỹ Nixon đã phải phá giá đồng Mỹ kim 8,6 phần trăm. Cuộc phá giá này xảy ra sau nhiều biến cố tiền tệ làm rung chuyển thế giới: Tiền Mark của Đức, đồng Yen của Nhật, tiền Thụy Sĩ, Hòa Lan, Áo, Bỉ... lần lượt thả nổi, nghĩa là lên giá đối với Mỹ kim.

Việc phá giá Mỹ kim sẽ giúp cân cân chi phí Mỹ bớt thâm thủng và hàng hóa Mỹ dễ cạnh tranh với hàng ngoại quốc.

TAM GÁC

Vì cần chỗ cho bài vở và hình ảnh số lần niên, chúng tôi xin tạm gác vài mục thường xuyên trong phần offset.

Đỡ Buồn tinh hoa

NỖI BUỒN TẮT NIÊN

TẠ KÝ

Thức dậy ba giờ sáng. Trời Saigon khá lạnh. Chong quanh không có một tiếng ồn. Người, xe cộ đều ngủ yên. Mười lăm ngày nữa thì tết rồi. Tết rồi lịch bị bóc đi là từng bước chân dần đến già. Già đồng nghĩa với chết. Còn đâu lòng hăng say của tuổi 20. Lý tưởng lạnh tro tàn, tình yêu khô nước mắt. Tất cả chung đúc lại thành một khối buồn. Anh chàng Trương Chi sung sướng hơn nhiều vì chỉ buồn có một chuyện yêu đương. Thời buổi nhàn rỗi này có bao nhiêu điều buồn khiến cho ta cũng rơi lệ. Cuộc đời là thế đó, chán mà phải sống. Tròn chạy không xong, tham dự không xong, đứng là «đứng dằng nửa ở, nửa về». Cốt tủy của Đạo là buồn. Đức Phật từ bi, đức Chúa bác ái cũng chỉ muốn cho con người thoát khỏi cái khổ nên mới đặt ra Đạo để cho người theo. Ôi! Thế thật là tình mẫu tử tuyệt vời vì đang là kẻ đau sang quyền quý, còn là kẻ dân gia thì thương mà các ngài đã ý thức được cõi buồn của thu bất tuyệt là cõi đời này. Nhưng hai ngàn năm trôi qua, ai đang là kẻ thoát buồn để về đến chốn hoàn toàn an lạc?

Đỡ buồn có lẽ phương pháp tốt nhất để tự giải thoát. Không tròn chạy được buồn thì đành cho buồn chút ít vậy. Mục «Đỡ Buồn» này từ khi ra đời đã không có chủ ý là để mua vui cho bạn đọc. Làm sao mua vui được vì không ai bán, và kẻ mua vui này cũng bất lực vì hân ta đã buồn thì còn mua vui được ai. Sau khi viết một đại giai tác như truyện Kiều, mà Nguyễn Du chỉ cũng mong độc giả: «Mua vui cũng được một vài trống canh».

Ôi! hai chữ «mua vui» của Tiên Điền nói lên cả một thời cơ đơn của người sáng tác! Cụ không tin là hậu sinh hiểu được nỗi buồn trong từng chữ, từng câu của truyện Kiều nên cụ mới bảo rằng viết để mua vui cho thiên hạ vậy. Mua vui làm sao được khi mỗi chúng ta là một phần nhân vật của chuyện: khi cuộc ngày thơ của Thúy Vân còn sót lại, một phần nhân chứng của Kiều, khi chút anh hùng của Từ Hải, và có khi lại rất buồn đau già, lờ mờ lạc của Sở Khanh, Hồ Tôn Hiến! Có đỡ buồn chăng là các bạn bốn phương cảm thấy buồn giống nhau rồi ngồi lại để cùng nhau than thở. Nhưng ngồi lại cùng nhau là chuyện khó. Bởi vì ngộ nhận. Bởi ba thằng bạn thân mà cũng

không tập hợp được, đừng nói gì đến kẻ khác. Nhậu nhẹt để đỡ buồn, có khi lại buồn thêm. Vài thằng bạn tâm giao đang ngồi với mình bèn ly rượu, bỗng đâu có một thằng vớ văn sà vào! Làm sao đuổi nó đi? Rồi bạn thân cũng hiểu làm nhau ráo rọi. Rượu vào lời ra, tao cha mày thẳng, nói qua nói lại rồi gây gổ, giận hờn. Nỗi buồn thêm to lớn. Thời gian có sức ly tâm làm cho chúng ta xa rời nhau. Rượu không phải là chất keo để kết hợp. Mỗi chúng ta hãy chui vào cái vỏ cứng của mình để mà nghiền ngẫm nỗi buồn vậy. Tất cả đều cô đơn, đó là nỗi buồn to lớn nhất. Thời thì đánh «cô đơn còn mãi». Gửi đến Liêu, Nghĩa và Lễ một chút cô đơn của kẻ này:

CÔ ĐƠN CÒN MÃI

Ngồi đây đợi bè bạn,
Chắc chết đâu cả rồi.
Chợ Đũi sao vắng vẻ,
Rốt cuộc còn mình thôi!

xXx

Chai rượu này cho Liêu
Uống để quên cảm hơn,
Uống để quên tủi nhục
Chi Hoa đến Côn Lôn (1)

xXx

Chai rượu này cho Nghĩa
Quen nhau rất tình cờ,
Thương nhau không nói hết,
Người sơn dã bợ vợ!

xXx

Chai rượu này cho Lễ,
Nhớ những đêm ngồi đây,
Rượu pha trăng vàng óng,
Tao hay mày, ai say?

xXx

Còn một chai rượu chót,
Xin rót cả hoàng hôn,
Uống đi và đừng khóc,
Chung quanh mình trống rỗng!

TẠ KÝ

(Tàn năm Tàn Hợi)

(1) Y can bị bắt và nhốt vào thời Đệ Nhất Cộng Hòa (Sợ PKNT hiểu lầm, nên có lời chú này.)

THƯ ĐỖ BUỒN

ĐỌC THU phụ trách

Chi đạo trưởng Quốc Học Huế

Anh Độc Thủ mến

Em và tụi bạn em muốn họp nhau lập một Chi đạo Đờ Buồn — chi nhánh đạo trung ương — nên viết thư này về hỏi ý kiến anh.

Chúng em đang soạn một đạo qui cho hợp «gout» giới học sinh chúng em. Hay nhờ anh xin phép bác Chu Tử soạn dùm cho chúng em một bản đạo qui đi.

Nếu đủ tài chánh chúng em sẽ in bản đó, còn không thì quay roneo phổ biến hạn chế. Bây giờ chỉ đợi trung ương ra chỉ thị.

Chúc anh mạnh khỏe.

Chuyển lời chúng em đến thăm bác Chu Tử và bác Tạ Kỳ.

Địa chỉ : Tôn thất Duyệt
68 Duy Tân Huế

Chúng em hiện đang học lớp 11 ở trường Quốc Học và phân động 54 (lại lịch)

— Đảng khai đạo và ngài Tổng thư ký rất tán thành việc các em tính lập một chi đạo cho đờ buồn. Trong khi chờ ông đạo Tạ Kỳ soạn xong bản đạo quy chính thức, các em có thể thảo một nội quy xài đờ. Các em có chương trình sinh hoạt gì cho đờ buồn nhờ gửi cho anh chung vui. Tinh thần.

Nỗi buồn tiền đồn

Kính thưa Giáo Trưởng Đạo Đờ Buồn.

Tui một người lính «Bị Đờ Quân» đơn vị trấn Cống miền núi cần biên Miền Việt, hôm nay vì quá buồn nên «lục lọi» trong đầu ra một mớ văn chương viết thành câu rồi gửi về ông xem, xem có đờ buồn tí tí nào không ???

Như trong Đạo Qui đại khái nói về hoạt động đờ buồn trong cái hoạt động cá nhân có các mục đi nhậu, đánh bạc, đi tìm chị em ta, yếm, cười vợ.v.v

Nói về các món nhậu thì quán gió biển thùy tôi có nhiều món rất hấp dẫn như «lưỡi lè xóc cạnh

sườn» «AK xào sọ» hoặc «người rút xương». Ai dám đờp? Mà không dám đờp lại buồn.

Đánh bạc thì một tháng 30 ngày vị chỉ 720 giờ khoảng 1 giờ có bạc 1 giờ kế tiếp dùng để tiền những tờ giấy bạc lên đường sang túi kẻ khác, còn lại 718 giờ ngồi ngáp vật lại buồn hơn.

Còn cái khoản tìm chị em ta thì không hiểu cái câu «BĐQ... chạy» lúc nào cũng có sẵn trong đầu óc các em hay sao mà y như rằng mỗi khi thấy mũ nâu áo hoa rừng xuất hiện là giới chị em ta dờ tuyệt đỉnhkinh công ra «phi nước đại» ngay, em nào rủ có chậm tay chậm chân bị vờ đờ thì những câu «em nhà lành» «em dờ mình» «em chảnh em chảnh» được lặp đi lặp lại nhiều lần lại buồn thêm hơn.

Yêu! ở đây chỉ có yêu đá, yêu cây, yêu trời xanh, yêu mây trắng và cuối cùng yêu mảnh poncho buồn ôm trùm thân xác một thằng bạn vừa ngã xuống, sức mấy có got ngọc nào dám tìm đến vùng đất chết này để mà yêu với đương. Lại buồn thêm hơn nữa.

Phương tiện đờ buồn chót thì miễn bàn.

Xét vì các vấn đề lại buồn, lại buồn hơn, lại buồn thêm hơn nữa nên kết luận hoạt động cá nhân đờ buồn tôi không thể co, chỉ có cách: Cắt tên cúng cơm của tôi phải được ghi vào danh sách đạo viên Đạo Đờ Buồn, xin Giáo Trưởng coilại trong danh sách có cái góc nào đó khả dĩ nhét được cái tên của tôi vô tui xin Giáo Trưởng nhét dùm, để tôi có thể tham gia hoạt động tập thể này mai cho đờ buồn nhà!

Chúc Giáo Trưởng hiện tại được nhiều nụ cười hồn nhiên hơn dĩ vãng mấy ngàn lần.

VÕ HIỆP CHUNG
TTHQ/BĐQIQK.4
KBC.3142

— ĐT đã đọc nhiều thư của các đạo hữu, không buồn nào giống

buồn nào. Nỗi buồn của bạn lại càng heo hút làm sao! Tên của bạn, người chiến sĩ tiền phương, đã ghi trong danh sách các đạo hữu. Chúc bạn người ngoài.

Thư của một «tín đồ ngoan đạo»

Kính gửi ông Đạo trưởng Đạo Đờ Buồn.

Đêm nay nằm trơ trọi tại bệnh viện Vĩnh Long, mấy bữa con sốt rét đã có phần xuống thang, hôm nay cảm thấy cuộc đời thơ thẩn lại nhiều thần thơ, nhất ngày tờ báo «Đời» xem cho đờ buồn.

— Gì đấy ?? — Yêu cho đờ buồn, cười cho đờ buồn — Trơ đất!! Cái gì cũng đờ buồn hết rồi mà đọc qua cũng thấy vui nhộn thật.

Hiện thời, với kiếp linh cô đơn không có người yêu để hẹn hò, không còn là tuổi học trò là bông, tất cả đều trở thành tu là những mơ ước viễn vông dần tan biến theo thời gian, đã bị chân lấp bao lần dưới cát bụi.

Giờ đây chỉ còn chung quanh của cuộc đời ô trọc và nhàm chán là một vết tích thù hận của ngày tháng trôi qua cần cõn. Chưa quanh tôi chỉ là buồn chán không đâu? Ông Đạo đờ buồn ơi! đây là lần đầu tiên tôi xin làm tin đờ ngoan đạo của những đạo đờ hữu trên trái đất này, tôi tin rằng ông không từ chối chấp nhận thêm một tín đồ nữa.

Một cái đạo có tên mà những đờ buồn như tôi đọc qua phải cười là một cái. Kính chúc Ông Trưởng Đạo Đờ Buồn và toàn thể quí đạo hữu lại một lần Đờ Buồn.

Mến thư
Phan công Việt
K.B.C.6873 ĐĐ149 VI.

— Đạo hữu đã hết «phát phát rết» chưa? Đạo hữu đã «đạo» theo đúng ý muốn. Mến

Thắc mắc của một nữ đạo hữu về hậu vận

Kính bác Chu Tử.

Cháu là một độc giả của báo Đờ. Lần đầu tiên cháu viết thư này đến bác, để mong được đờ buồn một chút nhưng nói như thế không có nghĩa là cháu xin gia nhập hoặc góp ý kiến cho đạo «Đờ Buồn» của bác, vì cháu nhận thấy cháu rất hoang chí nên làm «chầu ria» thôi. Và sau khi đọc thư này, nếu thấy có thể được thì xin bác trả lời cho cháu biết, còn trái lại, xin bác coi như chưa hề có những giòng chữ này.

Hiện tại cháu đang buồn lắm bác ạ, bao nhiêu điều bất như ý cứ đeo đẳng cháu mãi. Nhất là trong năm nay có nhiều điều xảy ra công làm cháu buồn thêm.

Cháu cũng rất nghèo, vì con ăn bám vào cha mẹ và cũng chưa tìm đâu ra một chỗ làm hợp với khả năng. Trong cái cùng túng về tinh thần lẫn vật chất này, cháu chỉ còn biết trong vào số mệnh. Trước đây một người bạn của cháu có lấy cho cháu một lá số tử vi nhưng vì không biết giải nên cháu cũng chẳng hiểu ra sao. Cháu nghe nói bác biết khoa tử vi nên cháu đành viết thư này cậy nhờ bác giải hộ hoặc nếu bác không biết nhưng có người quen biết đến thì xin bác

nhờ họ giải hộ cháu một lá được chăng?

Thưa bác.

Cháu biết rằng nếu cháu có tiền thì cháu có thể thực hiện ngay việc này, không khó khăn gì, và cũng chẳng cần phải cậy nhờ ai. Nhưng buồn thay, cháu không có tiền! Hoặc nếu có là cũng để chi tiêu vào những việc khác cần hơn. Cháu cũng biết rằng đi nhờ một người khác, nhất là người ấy chưa hề quen mình, cũng không hề có họ hàng thân thích chi với mình là một sự bất tiện. Thế nên cháu rất ngại, và cháu nghĩ rằng đây không phải là một lời cầu xin, vì dù bác có thể chấp nhận hay không chấp cháu vẫn vui lòng.

Kính chúc bác vạn an.

Kính thư
NỮ ĐỘC GIẢ ĐỜI

— Giáo Trưởng Chu Tử nhận với đạo hữu: Giáo trưởng mù lịt về khoa tử vi. Có nhà sư chuyên về bốc số thì đã khản gỏi về Lèo mất rồi. Mà nhà sư cũng không chuyên về tử vi, chỉ sở trường về khoa xem tướng. Xem tướng ở chỗ mô, mục Nói chuyện với Đờ Gối đã kể rõ rồi. Vậy ĐT cứ dờ nguyên văn thư gửi cầu, mong đạo hữu bốn phương, ai rảnh về tử vi giải dùm nữ đạo hữu cho đờ buồn thiệt là phúc đức lắm! ĐT xin làm cái hộp thư. Mến.

Một lá thư nhập đạo

Kính bác Chu Tử,

Cháu là một độc giả thất thường của tập báo Đờ, nhưng bắt đầu từ năm 1971 cháu là một độc giả thường xuyên tuy có một vài số thiếu. Trong Đờ số 112 cháu rất hồi hộp khi mới đọc bản nội qui của Đảng Đờ Buồn, hồi hộp vì cháu sợ cháu không đủ điều kiện để được bác và bác Tổng thư ký đảng chấp nhận cho làm một đảng viên của Đảng Đờ Buồn, mặc dù cháu có một cái buồn có thể nói là tương đương với Huy Cận kia đấy bác «Vạn lý sầu lên núi tiếp mây». Vì dù một vài điều kiện như là tuổi tác, năm nay cháu mới 19, hoặc là học lực, cháu trượt vô chuỗi hai lần rồi đấy bác hay là nghề nghiệp, cháu làm tài xế cho hãng thầu Mỹ đó bác; Nhưng cháu rất lấy làm sung sướng khi thấy nội quy của Hội không mấy là khắt khe nên cháu mới mạo muội viết thư này gửi đến bác xin bác nhận cháu làm một đảng viên của Đảng đờ buồn.

Cuối thư, cháu chúc ban chấp hành Đảng Đờ Buồn tiến mạnh trên con đường Đảng đã vạch sẵn để chúng ta cũng đờ buồn.

PHẠM THƯƠNG

CHU LAI, KỶ LIÊN, LÝ TÍN Q.T

— Bạn đã được như ý. Cửa đạo rộng mở tiếp đón Bạn. Thân

— Anh có thể nói cho tôi biết lý do tại sao anh đi làm trễ được không?

Dạ thưa sếp, em sắp được làm bố trẻ con.

— Ô, nếu vậy tôi cũng thành thực chia mừng với anh. Thế bao giờ thì bà xã đáp bầu?

— Dạ, chín tháng nữa, thưa sếp.

Ảnh hưởng của Lave

Một nhà triệu phú già đưa người vợ trẻ mới cưới lên Đà Lạt hưởng tuần trăng mật. Buổi chiều bữa đầu tiên ở khách sạn, người quản lý cổ văn ông già triệu phú:

— Thưa ông, chúng tôi thành thật khuyên ông không nên dùng bia «33» trong đêm động phòng bữa nay. Xin ông hãy dùng thử ít rượu Champagne đặc biệt của chúng tôi để dành. La ve mạnh quá, có thể làm ông say và như thế thì... còn gì là thú vị nữa phải không, thưa ông?

Buổi tối ngày hôm sau, trước khi về phòng nghỉ, nhà triệu phú dặn ông quản lý khách sạn:

— Hôm nay—ông ta nói với giọng của quyết— Champagne cho tôi và mười chai «33» cho nhà tôi?

cười
đờ
buồn
TH. QUANG
sưu tầm

Chín tháng nữa

Một nhân viên nọ, gần trưa mới tới sở làm việc ông sếp liền hỏi thăm sức khỏe:

— Này anh, có phải sở này bắt đầu làm việc vào giờ này hay không?

— Dạ, xin sếp tha lỗi cho em... quả thật là em...

CỨU VÂN MỘT MỐI TÌNH

(TIẾP THEO TRANG 37)

mù để có thể nhìn thấy bên ngoài. Nó ngược mắt lên nhìn chị Hằng trong khi toàn thân nó run lập cập mà thì thầm: «Ông trắng hời, ông tốt lắm mà. Tôi xin ông can thiệp làm sao cho ông tôi khỏi mang tôi đi đổi lấy con bê. Ông làm thế nào để tôi được ở lại đây...»

Anh ấy lại thì thầm: «Đêm đó tôi thôn thức cho đến lúc ngủ thiếp đi.» anh ấy mỉm cười một cách ngây ngốc.

Khi anh ấy bật tiếng tôi thấy rằng tôi đã nắm tay anh và siết thật mạnh: không những bàn của chồng tôi mà tôi đã siết với bao nhiêu tình tứ mà còn lại là bàn tay của một đứa trẻ vẫn luôn luôn ám ảnh bởi sự sợ hãi và đau buồn.

Từ đó lúc nào tôi nhìn Đôn là nhìn luôn thấy cả hình ảnh của một em nhỏ thêm muốn một cái mặc áo để mặc quần áo của mình, một đứa nhỏ luôn luôn cần một nơi mà nó thấy là của nó sẵn có một người để an ủi nó mỗi khi chân nó đau vì vấp.

Ngày nay tôi đã hiểu rằng tôi chẳng phải là người duy nhất ở trên đời cần được thương mến cần được yên tâm. Tôi đã khám phá ra con người của Đôn với một tâm trạng êm đềm mới, tôi đã nắm vững thân ý của anh và chỉ có điều đó là đáng kể nhất.

Khi anh ấy bảo tôi: «Em sang sửa đi rồi chúng ta cùng đi một vòng» thì tôi hiểu đó là cách anh nói «anh yêu em làm, chúng ta cũng vào rừng chơi đi» Hoặc khi chúng tôi dự tính đi đáp lễ bạn bè vào buổi tối

thì có khi thỉnh thoảng anh nói: «Tốt hơn là chúng ta đứng trong hàng ba này để nghe tiếng mưa rơi trên nóc nhà» thì tôi hiểu là anh ấy muốn nói với tôi rằng: «Anh thích ở nhà một mình với em hơn là đi chơi bất cứ nơi nào khác trên mặt trái đất này».

Sau khi rời căn nhà đồ nát xe chúng tôi lại chạy vẫn trên con đường cát bụi đỏ nhưng thực chúng tôi đã băng qua một khúc quẹo đi vào một đời sống mới. Nhiều năm liên tiếp trôi qua, sự thân mật âu yếm một ngày lớn mạnh. Mỗi khi tôi cảm thấy đã tới mức khó chịu được nữa hoặc bị tôi thấy anh đang gặp cảnh khó khăn thì tôi nhẹ nhàng nắm lấy tay anh và thì thầm: «chẳng có gì đáng ngại, mọi việc rồi sẽ yên. Dù hoàn cảnh gay gắt đến đâu thì phản ứng của anh cũng vẫn là tay anh siết chặt lấy tay tôi.

Một ngày nọ Đôn bị bệnh ở mạch máu thần kinh rất nặng. Anh té liệt cả người và như chết lịm: Trong khi xe hồng thập tự chạy từ nhà đến bệnh viện tôi cầm tay anh siết thật chặt và chậm rãi nói cho thật rõ vào tai anh: Anh ạ, chẳng có gì đáng ngại, mọi việc sẽ yên. Lúc đó mắt anh nhắm nhưng nhìn tôi và tay anh lần thấy tay tôi mà nhẹ nhàng siết lấy.

Chẳng hiểu đó là nét bừng sáng của lương tri hoặc chỉ là một phản ứng thương tình. Tôi cũng chẳng biết nữa, nhưng suốt đời anh, anh là con người luôn luôn cần được âu yếm và được yên tâm và tôi cũng thích thú nghĩ rằng lúc đó anh ấy cũng cảm thấy nguyện vọng của anh được thỏa mãn dù chỉ trong một giây lát.

Kể theo bà C. WILLIAMS
(Selection 571)

Xi-Rô

PROMET

H
TRANG
I

trị các chứng:

MẮT NGỦ HO SUYỄN

PHONG NGŨA . NỖI MÊ ĐAY

35 KIỀU TƯỚNG QUÂN

(TIẾP THEO TRANG 6)

Vì trong Binh Ngô đại cáo có đoạn viết: «Vây vùng một mảnh nhưng y mà nên công đại định, phảng phất bốn bề Thang Vũ hội với thanh», nên phải hiểu loạn tướng là tướng xuất thân trong thời kỳ cực loạn. Chỉ trong một trận ra quân của vị tướng này mà đuổi quân xâm lăng ra khỏi bờ cõi rồi lại ổn định việc chính trị trong nước, kỷ cương trong triều hội thấy đều đổi mới một lượt bao nhiêu tướng giặc, đảng phái đại nghịch cũng đều phải quy hàng bốn phương phẳng lặng, kho tàng sung túc, ngoại bang kính nể. Làm được như vậy, trong binh pháp gọi là Đại Loạn Tướng quân. Vì vậy loạn tướng khác hẳn với Đạo tướng và Thuật tướng vì oai hơn nhiều. Đạo tướng: Chữ Đạo theo Hán tự có nghĩa, có khi có là ăn cắp. Như Đạo Thiệt Tướng quân tức là thàng ăn cắp. Chữ Đạo trong trường hợp này không có nghĩa như vậy. Mà làm tướng phải am hiểu thân phận chung của nước mình lớn hay nhỏ có bề thế hay yếu hèn mà hành động. Vì theo binh pháp đã dạy rằng: «Nếu nước của anh khỏe anh hãy đánh nhau bằng binh đao, nếu ở ngôi bá đánh nhau bằng trí óc và nước anh ở ngôi VƯƠNG hãy đánh nhau bằng nhân nghĩa».

Đánh bằng nhân nghĩa ý người ta muốn nói đến chiến tranh tư tưởng, chiến tranh ý thức hệ. Cộng hòa nam vững vấn đề này.

PHONG TƯỚNG: Phong Tướng không phải là ông Tướng phải gió mà tự nhiên được thiên hạ phong lên làm Tướng đâu. Vì theo sức xâm lăng của các đế quốc sau khi vút vả mới thôn tính được một nước tiểu nào đó bằng võ lực. Bỏ mấy cai trị của quân xâm lăng bao giờ cũng muốn ổn định tình hình chánh trị cho là phong khí an bình như thuở trước nay còn độc lập.

Trang Tử xưa kia có kể một câu chuyện như sau: «Có một con hổ bị thọc tiết tử thần nó sợ quá kêu là ầm ầm. Viên quan coi việc tế lễ mới đến phủ dụ nó rằng: «Hổ ồ, con chỉ mà mày phải lo

lắng thê, tao đưa mày về đây để cung đường mày ba tháng, cơm ăn thật no, mày tha hồ tự do, muốn ăn thì ăn, trước khi tao đem mày về để cung thần linh tao sẽ tắm rửa sạch sẽ cho mày, vỗ về chăm sóc cho mày». Con heo nghe lời phủ dụ khoái nằm yên lặng không kêu nữa. Quan phụ tế lại dụ thêm rằng: «... Heo ơi sau này khi mày chết tao sẽ mặc cho mày một thứ màu áo sắc sỡ, cắm lên tai mày hai bông hoa, đặt mày lên mâm son thiếp vàng sai bốn thằng lính kinh cần khiêng mày đi...» Nghe bùi tai Heo khoái ngồi chờ đợi được phong tướng không kêu la vùng vẫy nữa.

Khi thực dân Pháp dẹp hết các phong trào chống đối Pháp bên thành lập cái phong khi thư lại vươn hèn như các ông Tham ông Biện và quan trọng nhất là cho người cho sang Pháp theo học các trường Võ Bị của mẫu quốc đoàn hoàng. Rồi chỉ vài chục năm sau chúng ta thấy vô số những ông quan được đào tạo trong chiều hướng này được phong làm Tướng một cách oai phong lẫm liệt. Có ông bây giờ còn làm chủ tịch ủy ban Quốc Phòng Hạ viện.

Theo binh pháp của Tôn vũ Tử nhưng vị tướng này gọi là Phong Tướng tức là vị tướng đã nhiễm vì trùng phong hủi vào lục phủ ngũ tạng, nan y không thuốc nào trị được. Chỉ có nước mang giết chứ không thể giao phó công việc gì được làm hồng quốc gia đại sự vì mức độ trung thành với mẫu quốc có khi còn cao hơn con heo kể trên.

THUẬT TƯỚNG: Mạnh Tử đã nói: «Thuật là mưu trung chi biến» làm Tướng mà không có Thuật thì chỉ là đứa liều, hữu dũng vô mưu đưa quân đến chỗ chết vô ích.

Ngoài ra ông còn nói thêm rằng «Chỉ nhĩ lực đã trùng phi nhĩ lực đã». Khi luận về tài bắn cung của Dường Do Cơ có nghĩa là: «Mũi tên đến là do sức mạnh của Cơ, mũi tên trúng đích do thuật bắn tài của Dường Do Cơ»

Thuật diễn tả cho gọn thì người làm Tướng phải có sách lược chính lược đảng hoàng.

Machiavel đã diễn tả người làm Tướng phải hội tụ đủ hai điều: uy dũng như con sư tử, mưu mẹo

biến trá như con cáo. Binh bất yếm trá tức là việc binh không sợ nói dối.

Quan niệm Đông Tây về thuật tướng gặp nhau ở chỗ này, ngoài ra theo Quân. Trọng một chánh trị gia đại tài của Trung Quốc thì muốn trở thành một Thuật Tướng tài phải hiểu thấu thế nào là Tắc, Tướng, Pháp, Hòa, Quyết tắc Thẩm Thuật và Kế Sở. Đây là bảy bí quyết của binh pháp Đông phương mà người Mỹ không hiểu nổi.

Trong lịch sử binh pháp ít có vị nào hội đủ những yếu tố kể trên để trở thành một vị Đại Tướng đoàn hoàng. Mong, đây, sở trường cái này lại sở đoản điểm nọ nên mới có hàng chục loại Tướng như sau.

NHÂN TƯỚNG: là vị tướng giàu lòng nhân ái, thương binh sĩ như tinh huyết thịt của mình. Thường thương những vị Tướng này thiếu cương nghị được quân binh thương nhưng giặc không sợ.

DŨNG TƯỚNG: Đặc tính của Dũng Tướng là không biết đau không biết sợ như Phạm-Ngũ-Lão được phong là Dũng tướng vì ông đã không sợ vua tỉnh bơ khi vua đi qua, đã không biết đau vì giáo đâm máu chảy dòng dòng. Có lẽ vì vậy nên ông mới được Trần Hưng Đạo phong làm Ngự tiền bảo giá phần vũ Đại Tướng quân.

ÁC TƯỚNG: Vị Tướng đa sát thích chém giết hơn là dùng mưu thuật để thắng.

SẮC TƯỚNG: Tào Tháo được các binh gia ghép vào hàng sắc tướng tức là vị tướng kỳ sắc đẹp. trong Tam Quốc chỉ có kẻ lại hề lẫn nào Tào Tháo xuất quân mà gần đàn bà đẹp là thua to, có lần suýt bị chết cháy xém cả râu lẫn tóc.

KHỔ TƯỚNG: Là làm Tướng mà chung thân bất mãn lúc nào cũng khổ vì bị chèn ép đến nỗi phát phần hóa điên cuồng như tướng Dương van Đức gọi là khổ tướng.

CẢNH TƯỚNG: Được trọng nhưng không có tài nên vị Tướng này chỉ dùng để làm cảnh, làm gương soi mà thôi. Như Tướng Minh suốt ba triều đại lúc nào ông cũng làm cảnh và ngắm cảnh chẳng thêm ra quân mà vẫn được người đời kính nể nên gọi là cảnh tướng.

CƯƠNG TƯỚNG : Như Chu Du trong Tam Quốc Chi gọi là Cương tướng. Lập trường của tướng này cứng chắc không thay đổi, dù rằng ực đến nổi thổ huyết cũng vậy thì gọi là cương tướng

TỶ TƯỚNG : Là Tướng chuyên sách gươm hầu cho Hoàng Đế khi du ngoạn và ngày ngày ở bên cạnh vua để vua sai vật thì gọi là Tỷ Tướng.

HOẠN TƯỚNG : Tương tự như Tỷ tướng, nhưng những vị Tướng này lại chuyên môn đảm trách hầu cận Hoàng Hậu và các nàng Công chúa, uy quyền của hạng tướng này rất lừng lẫy. Nhưng có điều ngặt là ngày xưa muốn được Hoàng đế thụ phong hoàng hậu vị tướng này phải bằng lòng để cho nhà vua thiến cu trước khi nhậm chức, ngày nay thì khác.

SÂM TƯỚNG : Như Tướng Nguyễn Đôn của Cộng sản Bắc Việt thì gọi là Sâm Tướng, Với đặc tính của vị tướng này là chuyên môn ngậm sâm, nhai sâm cả ngày như người Mỹ nhai kẹo cao su cho đỡ buồn như là khi ra trận vị tướng này lúc cũng có cả một túi sâm mang theo. Vì vậy Nguyễn Đôn được gọi là Sâm Tướng.

THỰC TƯỚNG : Tướng Nguyễn Đức Thắng của quân đội VNCH được đề cao là vị tướng sạch nhưt qua câu ca dao : «Nhứt Thắng, nhì Chính, tam Thanh, tứ Trường,» Tướng Thắng có biệt tài về khoa ăn khỏe trong hàng Tướng lãnh VNCH và Đồng Minh ai cũng phải sợ. Bữa ăn sáng của ông thường thường ông dùng tới ba tô phở đặc biệt tái nạm gần nước béo và hai trái chuối cùng 1 ly cà phê mới đã. Có lẽ vì vậy anh em thương mến gọi ông là thực tướng. **TRÍ TƯỚNG :** Như Khương Duy, Tư Mã Ý trong chiến sử Trung Hoa được gọi là Trí Tướng. Trí tướng thường dùng mưu để thắng địch. Mặc dầu được đề cao là Trí Tướng nhưng Tư Mã Ý vẫn thua Không Minh. Không Minh chỉ có 3.000 quân ở trong thành nghe tin Tư Mã Ý kéo đại quân tới nơi bèn ung dung mở cửa thành, sai quân bày bàn trên mặt thành uống rượu ngồi chờ Tư Mã Ý. Tư Mã Ý kéo quân đến thấy vậy phát khiếp vì

trong trí tiên đoán rằng chắc Không Minh có mưu chi đây bèn rút lui. Thấy Tư Mã Ý quay có Không Minh cũng tức tức đem quân tháo chạy. Trí tướng là như vậy, Trí Tướng có cái lợi là dù thắng hay bại cũng ít hao binh tổn tướng.

NHỤT TƯỚNG : Là một người chỉ có số làm Tướng ban ngày, trước ba quân tướng sĩ thì hét ra lửa. Ban đêm về nhà thì râu quặp lại nín khe. Tôn vũ Tử gọi hạng này là Nhứt Tướng

VĂN TƯỚNG HAY CHÍNH TƯỚNG : Là vị tướng có tài về khoa dạy lính, nhờ vị tướng này mà quân sỹ biết tôn trọng quân phong quân kỷ, hiểu đầu là tà là chánh, Tướng Trần văn Trung đang đảm nhiệm sứ mạng này. Vì ông chuyên lo về việc văn hóa chính trị của quân đội VNCH.

THẦN TỐC CHIẾN: Đại đế Quang Trung là vị tướng có tài thần tốc chiến vì Quang Trung có tài tốc chiến tốc thắng như vũ bão.

NHIỆT TƯỚNG : Là vị tướng có tánh nóng như lửa lúc nào cũng bùng bùng như Tr. Phi, Lê Bồ nhưng lòng dạ rất nhiệt thành với đại cuộc như tướng Nguyễn Chánh Thi, Nguyễn Cao Kỳ của chúng ta, tuy rất nóng nhưng cũng mau nguội.

NGẨU TƯỚNG : Tức là tự nhiên, ngẫu nhiên được vác ra làm tướng tức là ông Tướng bù nhìn vậy. Theo Hán tự Ngẫu Đế là ông vua bù nhìn.

LÃO TƯỚNG : Tức là vị tướng được chết già ở giữa trận tiền gọi là Lão Tướng quân công.

Như Mã Viện năm 75 tuổi còn xin vua Quang Vũ bèn Tàu sang đánh 2 bà Trưng. Vua Tàu thấy ông già hồi sức vóc được là bao. Mã Viện bèn xách đao ra múa vài đường ai trông cũng phải sợ. Và được nhà vua khen là : «Quốc thước tại thị ông». Được vua khen vậy Tướng già Mã Viện khoái quá bèn kháng khái thốt lên 4 chữ : «Mã cách khóa thân». Có lẽ vì vậy Mã Viện mới được phái sang chinh phạt hai bà Trưng. Khẩu khí như đã vọt vào người quả nhiên sau Tướng Mã Viện thua to đa ngựa bọc thây nát.

DATUQUANG : Là vị Tướng chuyên môn hành quân ban đêm, (như các tướng lãnh VC chuyên môn hành quân ban đêm.) Hành quân ban đêm thì đánh trận nào thắng trận ấy còn trước thanh thiếu bạch nhật xuất quân là bị bại, thật khác hẳn với Nhứt Tướng tức là các tướng lãnh VNCH chuyên hành quân chính diện để đánh.

Dạ Tướng mà không giỏi thì bị lũ con gái nó tố giác.

CỤ TƯỚNG : tức là vị Tướng bất khả xếp loại. Hán tự một chữ mà vô số nghĩa không thể giải thích đơn giản, được hiểu sai lạc, chệch. Chỉ biết rằng vua Tự Đức ngày xưa rất tinh thông Hán học và có khuynh hướng thiên cận bái ngoại nên gọi các linh mục là Cụ Đạo, mãi sau này thời vua Bảo Đại có sai luật đoàn hoàng cầm hai tiếng Cụ Đạo mà phải là Cổ Đạo. Thời Ti Ngô Đình Diệm cũng có vấn đề gọi các giới chức cầm sai tiếng «Cụ»

VÔ VI TƯỚNG QUÂN : Là Tướng mà không có quân gọi là vô vi Tướng quân tức là vị Tướng hết thời lưu vong không có địa vị gì.

VĂN SƯỞNG ĐỂ QUÂN : Được trong năm Nhâm tý này chúng ta có vị tướng được đề bạt là Văn Sướng Tướng Quân tức vua là vị Tướng tài lại được làm vua. Tuy bảo toàn trọng như một vị thần trong làng văn làng báo. Cầu được ước thấy, vì thiết tưởng đó là phẩm thưởng quý báu nhưt mà giới văn học danh cho Quân đội Việt Nam Cộng Hòa nói chung và hàng tướng nói riêng. Quan Công là vị tướng duy nhất của T được phong chức trên.

OoO Theo Binh pháp Đông phương chia ra hàng trăm kiểu tướng, đây chỉ là những kiểu tướng tiêu biểu cho triết lý về quân sự của Đông phương dĩ nhiên Tây phương cũng có những phương mỗi 1000 năm phân ra mười. Nhưng dù sao quan niệm về vai trò tướng lãnh của Đông phương cũng phong phú hơn Tây phương rất nhiều.

(Viết đề riêng tặng đại úy Trương Võ bị Đalat, người tu học Việt Cộng tập trung quân gần thủ đô, báo kia làm Tướng)

CHỢ LỚN CHỢ TẾT (TIẾP THEO TRANG 10)

Khiêm Tin hăng đều cạnh tranh không lại các Bee horn, Martine cổ lùn, Dubonet con mèo của An Mỹ hay Ngũ gia bì Đài Loan.

Đợt dân nhậu cho biết : «Già tiền một chai rượu mạnh rồi hoa cũng đầu có rẻ hơn rượu ngoại quốc bao nhiêu mà lại nồng và không ngon bằng. Vì vậy nếu có tiền, dân sành điệu sẽ chẳng ngần ngại chi thêm một tí nữa có rượu ngon uống vừa le lưỡi được vui rồi xôm chung quanh, ngược lại nếu không tiền, thì người ta chẳng đại gì xách tiền mua rượu mạnh nhồi hùa, dùng một xí ba xi để hay uống cốc rượu dân còn có mùi vị hơn».

Rất cuộc lại chỉ có ba rượu bình dân, vừa có dân tộc tính, vừa rẻ là bán chạy hơn cả.

Tết đối với phương Đông là cả một vấn đề hệ trọng, đây chính là dịp cho những người giàu có khoe của vùng vitz, cũng là cơ hội cho dân nghèo được dịp nghỉ ngơi khỏe khoắn. Uống một ngụm trà, ăn miếng bánh hay một ôn lại chuyện xưa hay hao huyền tâm sự. Thăm hỏi, viếng thăm những người thân mà ba trăm sáu mươi ngày vừa qua vì sinh kế không tiện đi đến. Nhưng tết cũng làm cho bao nhiêu bậc cha mẹ phải điều đứng với bầy con. Những dân lao động trong Chợ lớn thương làm việc trên trời dưới đất mỗi ngày. Hàng năm khi tết đến, để lo việc sắm sửa áo quần cho con cái, người không ngoài việc làm phụ trội công việc, còn lãnh thêm những công việc nhẹ nhàng như xếp hộp giấy, gói kẹo bánh, đập hội dừa, may áo hàng... về cho vợ kiếm thêm tiền mua sắm. Nam nay vì lý do ế ẩm nên tiền phụ trội kiếm thêm thật khó khăn, người lao động chỉ biết thở dài.

Dân lao động đã khổ sở thì dân có đồng ra đồng vào cũng không vui gì, do đó ngoài bán trái cây trái ế ẩm, người ta thấy món bán chạy nhất mỗi năm là hàng vai cũng rơi vào tình trạng không bán, mặc dù giá cả không gia tăng. Vải teoron một thước gần ruợi, hàng rào mỗi cái cỡ ma vẫn không ai mua, người bán hàng biếng lười ngồi ngáp. Các tiệm vải lớn như Vĩnh Lợi tại đường Đồng Khánh thông gia tăng nhân viên mãi dục như mọi năm, vì thấy không cần thiết.

Ngày cả những nhà hàng, phòng trà nổi tiếng như Đồng Khánh, Mien Chau, Phương Hoàng mọi nơi đều có tổ chức những đêm liên hoan tất niên theo truyền thống. Nam nay đến cận ngày rồi mà các nhà hàng thầy quảng cáo, Theo lời : một anh chàng chuyên môn tổ chức các cuộc vui nhậu nay thì các nhà hàng ngại lỗ lã, vì kinh nghiệm đêm Noel vừa qua, các tay tổ chức này đã bị lỗ trên nửa triệu, chỉ vì tổ chức rình rang mà kết quả thu lượm lại quá kém.

Do đó năm nay, Chợ lớn có lẽ sẽ ăn một cái tết buồn tẻ hơn mọi năm nhất là lúc gần đây, các tin tức phóng đoán về chiến sự, hôm nay báo này loan tin Việt Cộng tập trung quân gần thủ đô, báo kia

thư hai... Dầu có sự trấn an của các giới chức thẩm quyền, mấy ông Chợ lớn nhát gan vẫn phập phồng lo ngại.

Chợ lớn đã mất đi những nhộn nhịp sầm sập tết của các năm qua, hình ảnh một cái tết huy hoàng ăn chơi thả dạn bằng những tràng pháo dài trên hai mươi thước, hay lễ rước lân với trên chục đực Thánh Trần treo cao từ lầu ba xuống lầu nhất có lẽ không còn. Tuy thế, nhưng hình ảnh cái không khí tết thì nhứt định không thể thiếu nơi đây. Dọc theo đường Khổng Tử, Đồng Khánh, Nguyễn Trãi... Những tấm liễn đỏ với hàng Hán tự tươi xuân như ý, tán niên phát tài, xuất nhập bình an... Vẫn phất phơ theo gió và người mua cũng thật tấp nập. các loại đồ cúng âm hồn, giấy vàng mã. Cũng bán chạy như tôm tươi. Tại các chùa miếu các tượng thờ được quét vàng kỹ lưỡng, cột kèo được quét sơn sáng sửa hơn. Có lẽ trước tình trạng kinh tế xuống dốc đời rách nghèo khó này, người ta đã không biết làm gì hơn là cầu mong các đấng vô hình, để hy vọng một ngày sang sửa hơn.

Nhà xuất bản ĐỒNG DAO xin hân hạnh giới thiệu,

CHIẾN TRANH VN VÀ TÔI

Tập thơ đầu tay của
NGUYỄN BẮC SƠN

... Có cái ngang tàng đơm màu sắc Lão Trang đánh giấc không cần lý tưởng mà vẫn đánh, coi cuộc chiến như trò chơi, thương xót kẻ thù như ruột thịt...

(Chu Tử)

Phát hành toàn quốc : 25-1-1972.

Tại số 53118 đường Nguyễn Khắc Nhu
(ngã tư Cô Bắc — Nguyễn Khắc Nhu)

Châm cứu toàn khoa

Sáng 9 giờ — 12 giờ

Chiều 3 giờ — 6 giờ

BỆNH CẤP CỨU TIẾP THƯƠNG TRỰC

Nhứt Ngự Tứ Âm

Do 4 nữ giáo sư Việt Nhứt phụ trách,
có lớp đặc biệt, tuần 10 giờ trong 3 tháng,
cho các sự chuẩn bị du học tại Nhứt

GIẢI PHẪU THẨM MỸ VIỆN

NHƯ HÀ

320 Phan thanh Giản - Saigon Đ.T. 92 807.

GIẢI PHẪU ĐỂ TÔ ĐIỂM SẮC ĐẸP.

GIẢI PHẪU ĐỂ CẢI TẠO TẬT BẨM SINH.

— Quý khách muốn Trẻ lại 20 tuổi, xin mời đến căng da mặt.

— Quý khách muốn trở nên kiều diễm với đôi mắt bồ câu, mũi dọc dừa, cằm chẻ, má núng đồng tiền, xin mời đến giải phẫu thẩm mỹ viện NHƯ HÀ.

— Đặc biệt và độc nhất Việt Nam, Giải phẫu thẩm mỹ viện NHƯ HÀ có sẵn:

— Nhiều khuôn mặt mẫu để lựa chọn.

— Chuyên viên thẩm mỹ phối hợp với Bác sĩ giải phẫu thẩm mỹ lựa chọn một sống mũi và đôi mắt phù hợp với khuôn mặt.

— Bác sĩ nội khoa thẩm mỹ phối hợp với bác sĩ giải phẫu thẩm mỹ giúp quý khách có nét mặt đẹp kèm theo vẻ xinh tươi mơn mớn.

GIẢI PHẪU THẨM MỸ THUẦN TÚY

— Mắt 2 mí, mũi dọc dừa, cánh mũi gọn, cằm lẹm má núng đồng tiền, cằm chẻ, môi trái tim, mắt bồ câu, căng da mặt, làm ngực lớn, nhỏ, bụng phệ v.v..

QUÍ VỊ SẼ HOÀN TOÀN HÀI LÒNG VÌ:

— Đây là nơi quy tụ nhiều bác sĩ bậc nhất Việt Nam và ngoại quốc, chuyên môn về thẩm mỹ và giải phẫu thẩm mỹ đủ mọi ngành để phụng sự tối đa cho sắc đẹp và sức khỏe quý vị.

— Với các tiện nghi tối tân đúng theo tiêu chuẩn y khoa.

— Với phòng tiện nghi có máy lạnh để quý vị ở xa nằm lại.

— Với sự niềm nở ưu ái và mọi công việc làm với nhiều công tâm của các chuyên viên và phụ tá.

— Sau khi giải phẫu xong, có xe đưa về tận nhà.

MỞ CỬA SUỐT TUẦN

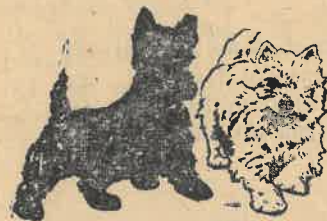
Từ 8 giờ 30 sáng đến 20 giờ tối.

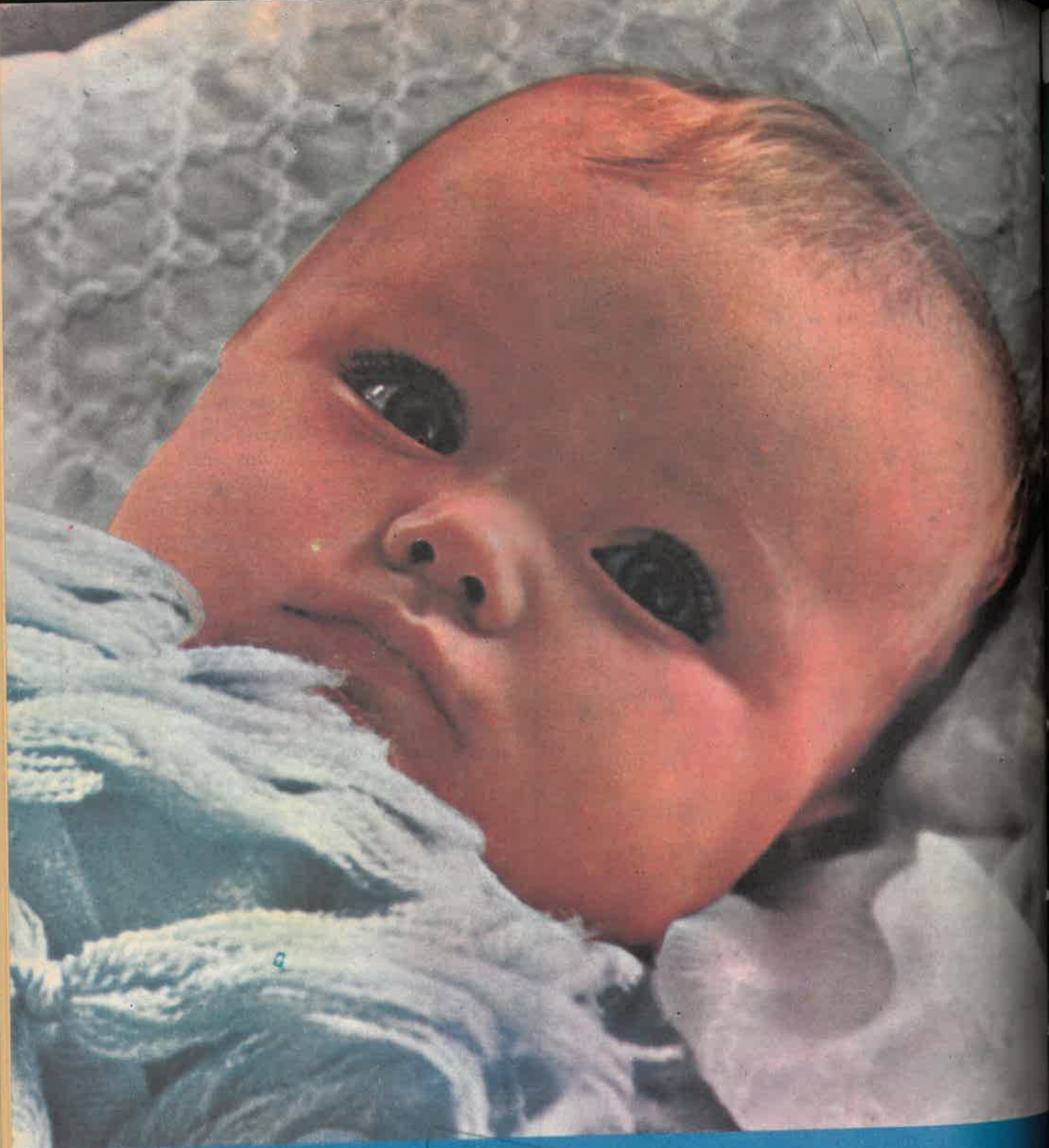

*Vận mạng do
vội cấp chó!*

Bao nỗi ki
sẽ tiêu tan
với bạn hiền

và với
rượu huyết-ky
chó trắng
chó đen

SỮA BỘT THỤY SĨ

MATERNA

Đầy đủ chất bổ dưỡng
dễ pha - mau tan - thơm
ngon - tinh khiết tốt như